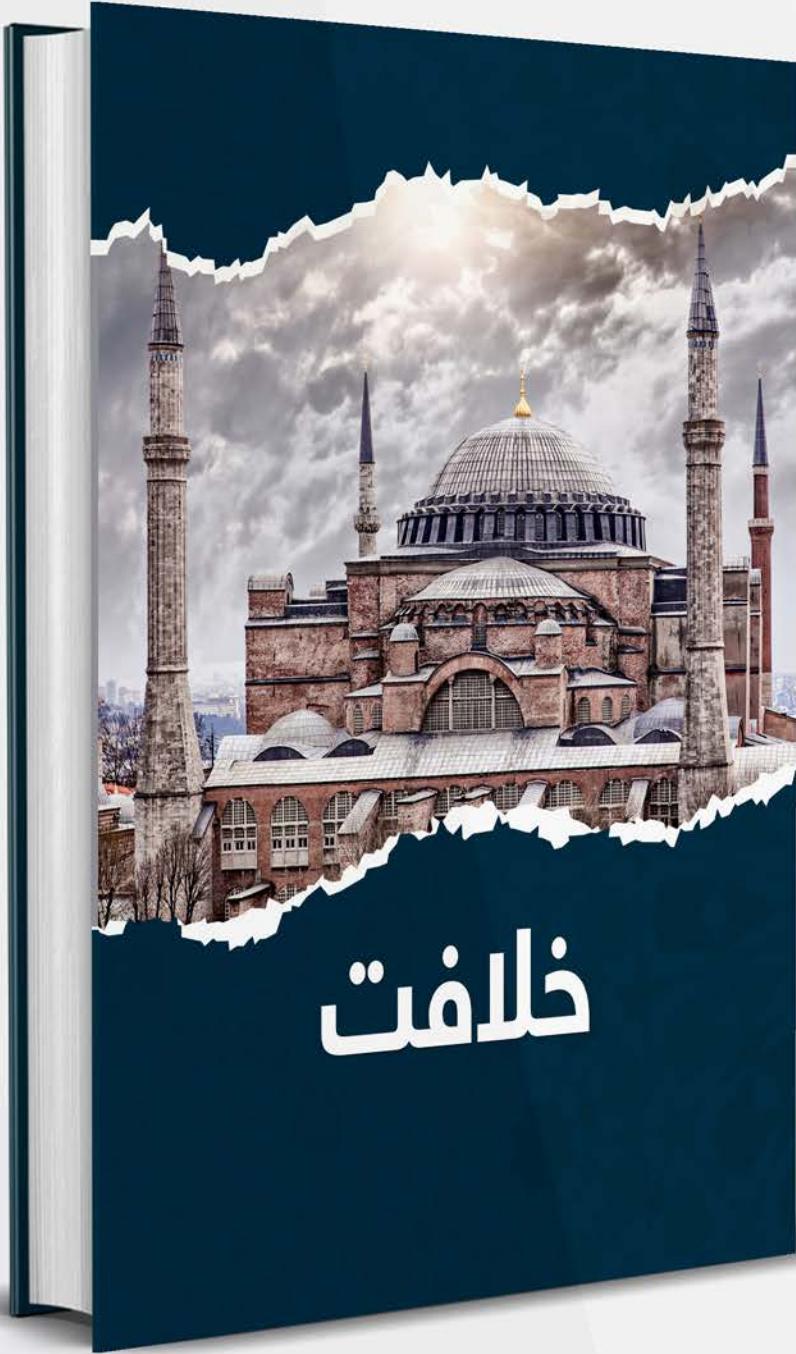

سال پس از سقوط خلافت

- | خلافت نعمتی بود برای بشریت
- | د خلافت لپاره حزب التحریر خه کري؟
- | صدسال بدون خلافت بر مسلمانان چگونه گذشت؟

در این کتاب، خلافت به معرفی گرفته شده و دلایل شرعی اثبات این امرِ مهم از قرآن و سنت آورده شده و لزوم و نیاز تحقق دولت خلافت در عصر کنونی برای مسلمان‌ها منحیت بخش عظیمی از جهان، یک امر حتمی و لازمی می‌باشد.

اگر می‌خواهید بیشتر از خلافت، نظام دولت‌داری و سیاست اسلامی بدانید، این کتاب را از لینک ذیل بدست آورده و مطالعه فرمائید.

در این شماره

۱ د مرگ او ژوند تر تولو مهمه قضیه!
۶ پنج تصویر از زندگی مسلمانان تحت چتر خلافت!
۱۱ خلافت نعمتی بود برای بشریت
۱۶ دولت بزرگ؛ خلافت چرا و چگونه سقوط داده شد؟
۲۰ صدسال بدون خلافت بر مسلمانان چگونه گذشت؟
۲۴ مبنای بحران؛ چگونه سایکس-پیکو و دولت.....
۳۲ خلافت او یوویشتمه پیری
۳۷ دولت خلافت و بحران افغانستان:
۴۲ امریکا ولی مخ پر څور ده او څای یې خوک نیسي؟
۵۰ نشانههایی از نور در انتهای تونل تاریک؛...
۵۴ د خلافت لپاره حزب التحریر خه کړي؟

سل کاله، بس نه دي؟!

سل کاله کيږي چې امت خپل یوازيني مشروع سياسي نظام (خلافت) له لاسه ورکړي. سل کاله کيږي چې په امت باندي له شريعت پرته نور بشري او وضعی نظامونه او قوانین حاکم دي. سل کاله کيږي چې امت هفه پخوانی عزت، کرامت، حمایت او د دبمنانو د مکر او کيد پر وراندي ډال نه لري. سل کاله کيږي چې د امت د سياسي، اقتصادي او نظامي چارو واګې د دوي د دبمنانو او هفوی د لاسپوخو په ولکه کې دي. سل کاله کيږي چې امت هغسي ستر علماء چې په حق ويلو کې له الله سبحانه وتعالي پرته له هېچا خڅه نه ويرېږي، په منظم ډول نه دي روزلي او ټولني ته یې نه دي وراندي کړي.

له نن خڅه سل کاله وراندي د ۱۳۴۲هـ ق کال د رجب په ۲۸مه د اسلام دبمنانو او د مصطفى کمال په خبر د هفوی نوکرانو د اسلام هفه سپېڅلي مناره ونړوله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپلو مبارکو لاسونو او د صحابه و په سربنندنو آباده کړي وه. هفه اسلامي دولت (خلافت) چې په له منځه تلو سره یې نه یوازي اسلامي امت، بلکې ټول بشريت ته زيان ورسېد. ټکه د خلافت د نشتوالي له امله سوشيلېزم او کمونيزم، کېټېلېزم او ډيموکراسۍ پر نړۍ واکمن شول؛ دوي ستري نړيوالې جګړي وکړي، بې شمېره انسانان یې ووژل، ځمکه یې فاسده او آن د هغې طبیعت او فطرت یې فاسد کړ. خلک یې له لوړي، کرکې او فحشا سره مخ کړل او حتی لوړي برخه بشريې نسل په نسل بې دينه او سېکولر کړ.

د خلافت د نشتوالي له امله کافر دبمن د «توريزم» تر نامه لاندي د اسلام او اسلامي امت پر وراندي سخته جګړه پیل کړه، ترڅو امت لا سره ووبشي او پري یې نړدي چې د اسلامي نظام د تاسيس له لاري سره متحد او یو موټۍ شي. کافر دبمنان تر دی هم مخکې لابل او د امت سپېڅلي دین اسلام او نورو مقدساتو ته یې سپکاوي وکړل. تر هغې چې خبره د رسول الله صلی الله علیه وسلم سپکاوي ته ورسېده. هر مسلمان د رسول الله صلی الله علیه وسلم دفاع ته په فردی او ډله یېزه توګه هڅه وکړه، خو هېچا د خلافت او اسلامي نظام د دفاع ځای و نه نیوه. نه وړ دفاع وشوه او نه د راتلونکې لپاره هفوی ته کوم تاریخي درس ورکړل شو، خو بیا دا سې جرئت ونه کړي. نو پوه شئ، چې یوازي په خلافت سره زموږ له وینو، مقدساتو، خاورو او شتمنيو خڅه دفاع امکان لري او یوازي په خلافت سره زموږ مسجدونه او مقدسات بېرته را ژوندي کېږي.

الله سبحانه وتعالي تاسو ته د خير امت ويلي او دنده یې درکړي چې نړۍ او بشريت ته خير ورسوئ، پر معروف امر وکړئ او له منکر خڅه خلک منع کړئ. الله سبحانه وتعالي تاسو منځنۍ امت (امت وسط) بللي یاست، ترڅو (خلکو ته د اسلام رسولو له امله) پر هفوی شاهد شئ، لکه خنګه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم (د اسلام رسولو له امله) پر امت شاهد ګرځول شوی دي.

دي ته ورته موږ هر مسلمان ته په اسلام کې د راع (شپانه) خطاب شوی چې د خپل رعيت (رمې) مسؤوليت لري، نو د دغه دندي له امله هم باید خپل رسالت په کورنې، ټولنې، دولت او نړيواله کچه درک کړو. همداراز فرد-فرد ته ويل شوی، چې که له امام (خليفة) سره بيعت و نه لري، د جاهليت (ستري گناه) په حال کې ژوند کوئ او د هماغه گناه په حال کې مړه کېږي. بل خوا موږ هريو په امر بالمعروف او نهی عن المنکر باندي مکلف شوی يو. که دي فريضې ته شا کړو او ترسره یې نه کړو، نو د الله سبحانه وتعالي د سخت عذاب وړ ګرځو.

که یادو تکو (د امت مکلفيت) ته ژور پام وکړو؛ له خلافت پرته هېڅ مسلمان او هېڅ اسلامي ډله پورتنې دندي په بشپړه توګه نشي ترسره کولاي. ټکه اوس امت د خپلو چارو واک په خپل لاس کې نه لري. له هفوی خڅه یې سلطان (د چارو واګې) اخیستل شوی دي، له کافر دبمن او یا د هفوی له منافق طبیعته نوکرانو سره دي. له هفو باید بېرته ترلاسه شي او یو څل بیا د امت له منځه، د امت په خوبشه،

د مخلص مسلمان حاکم (خليفه) ته د بیعت له لاري ورکړل شي، ترڅو پر امت باندي شريعت تطبيق او نړۍ ته یې د دعوت او جهاد له لاري ورسوی.
د امت د دغه مکلفيت په اړه تر ټولو ستره دنده د علماءو ده. هغوي باید شپه او ورځ هڅي وکړي، ترڅو امت خپل دغه ستر مکلفيت ته متوجي کړي، څکه خلافت د امت د یووالي یوازینې طريمه ده. له هغو وروسته زموږ مسلمان سياسي رهبران او قومي مشران (په ټولنه کې د قدرت خاوندان) دا مسؤوليت لري چې د دغه دعوت ملاتړ وکړي او د کفارو او خاينو چارواکو له ظلم او تېري خڅه یې وساتي، د پراختيا او دې لپاره یې لاري چاري چمتو کړي، څکه د هغوي ملاتړ، د هغوي د اقامو او پېروانو د هدایت سبب کېږي. دې ته ورته درنه دنده د څوانانو ده. څکه څوانان دی چې د دا ډول سترو کارونو د کولو ورتیا لري. دغه واقعيت د رسول الله صلی الله علیه وسلم د اصحابو، ورپسي خلفاواو او فاتحینو په منځ کې له ورایه خرګند دي، چې څوانانو د اسلام د حاکميت او نړۍ ته د هغه د رسولو په لاره کې خه ډول سربنندني کړي دي.
اوسمت پر خپلو چارو حاکم کسان او نظامونه پېژندلي، چې د کفارو له خوا توظيف شوي او د کفر پر بنست پر هغوي حکومتونه کوي. له همدي امله په ټوله اسلامي نړۍ کې امت نېغه په نېغه له بشکېلاکګړو کفارو او د هغوي له نوکرانو سره په مبارزه بوخت دي. څکه همدغه لاسپوخي او خاين چارواکي دې چې په اسلامي خاوره باندي د اسلامي نظام د راتګ مخنيوی کوي. امت په قطعي توګه دا درک کړي چې د کفري سترو قدرتونو د بهرنې سياست اساسی کربنه په اسلامي خاوره باندي د خلافت د ظهور مخنيوی دي.

څوله دي ټولو سره مور باید ناهيلې نشو؛ څکه حزب التحرير ستاسو په منځ کې دي. د امت د مرګ او ژوند تر ټولو مهمې قضيې (د خلافت تاسيس) لپاره شپه او ورځ مبارزه کوي. د امت د ټولو ستونزو د حل لپاره یې فكري او سياسي چمتووالى نیولی. د اسلام حکومتي نظام یې خلکو ته ورپېژندلي. په اقتصادي، ټولنيز، جزايري، نظامي، فرهنگي او بهرنې سياست کې یې د اسلامي ژوند د بیا پیل لپاره بشپړه تابیا نیولي او د قرآن او ستتو پر بنست په داسي دستور (اساسي قانون) چمتو کړي چې هره شبې د تطبيق وړ دي.

سره له دي یې مخلص رهبران روزلي، چې د ورځني ژوند د بېلاښلو برخو متخصصين او د اسلامي شريعت مجتهدین دي. هغوي یې په پوره اخلاص، صدق، توکل او ژمنتیا سره تربيه کړي او آن د دعوت په بېلاښلو پړاونو کې د سختي ګاللو له امله یې د دې وړتیا موندلې چې همبشه د ستونزو پر وړاندي استقامت او د حل لپاره یې ابتکار ولري، ترڅو وکولاي شي د اسلامي ژوند په ډپرو حساسو شرایطو کې حکيمانه پېښکړي وکړي. څکه د هغوي لپاره د رهبری تر ټولو غوره بېلګه رسول الله صلی الله علیه وسلم او د هغه صحابه او د اسلامي تاريخ څلانده ستوري دي.

نو حزب التحرير او د هغه مشرتابه د هغه سرلاري لارېسود په توګه چې هېڅکله خپل اهل (امت) ته دروغ نه وايې او نه یې ويلى، بشپړ دي ته چمتو دی چې خلافت تاسيس کړي او په ځمکه کې یې د رېښتنې تمکين خوا ته لارېسونه وکړي. حزب التحرير په امت کې داسي رېښې خښې کړي چې کولاي شي، په رېښتنې توګه د امت استازیتوب وکړي، د هغوي ستونزې احساس کړي او هغه د اسلام له مخې حل کړي. حزب التحرير د خلافت د تاسيس له لاري کولاي شي په رېښتنې توګه امت د کفارو له فكري، سياسي، اقتصادي، نظامي او فرهنگي بشکېلاک او استعمار خڅه آزاد کړي. نو اې مسلمانانو دا ډول حزب ملاتړ ولې نه کوئ؟

تر دي ټولو مسايلاو اخوا الله سبحانه وتعالي او د هغه رسول صلی الله علیه وسلم مورته په ځمکه کې د بیا خلافت او تمکين زیري راکړي دي. د بشرد تاریخ په اوږدو کې د الله سبحانه وتعالي د بدلون سنت هم دا دي چې بالآخره د حق لارویان بريالي کوي، حتی که د کفارو په نسبت یې شمبر لړ هم وي. څکه د حق

د لارويانو يوازيني آرزو په حمکه کې د الهي افکارو او احکامو پلي کول، نور بشريت ته د هغو رسول او د هفو له لاري د الله متعال د رضا ترلاسه کول دي.

تاسو هره ورخ وينئ چې کفری قدرتونه مخ پر ھوړ روان دي، مبداء (ایديولوژي)، فکر او نرم ھواک يې د له منځه تلو په حال کې دي. يو له بل سره يې اختلافات ورخ تر بلې زياتېږي، په تولنو کې يې ناورينونه مخ پر زياتېدو دي او له حقيقي او دائمي حل خخه يې عاجز دي.

خو اسلامي امت د اسلامي مبداء (ایديولوژي) او د هغې د نظام (خلافت) پر مفکوره د راټولېدو په حال کې دي، خپله مبداء (اسلام) يې يو ھل بیا په فکري او سیاسي توګه درک کړي، تر تولو ھوان نسل لري، تر تولو ډېر پوهونه لري، تر تولو ډېرې زېرمې لري او په حمکه کې تر تولو پیاوړی ستراتېټيک موقعیت لري.

اووس چې يوازي د امت جهادي ډلو دبسمن ته په نظامي ډګر کې ماتې ورکړي. که د امت دغه متفرقې جهادي ډلي د واحد اسلامي نظام تر سیوري لاندې راشده خلافت په واحد پوځ کې سره متحدي شي، هغه مهال هېڅ قدرت نشي کولای د هفوی مخه ونیسي. ھکه مسلمان د خپل ايمان له امله په خپل فکر کې ماتې نه پېژني، په دې عقیده لري چې يا غازۍ او يا هم شهید کېږي. زموږ وژل شوي جنت ته ھې، د هفوی وژل شوي دوزخ ته! خو کومې ماتې چې تاسو گورئ، هغه تولې د حاکمو چارواکو د خیانتونو او کفارو ته د هفوی د تمايل له امله دي او بس!

نو اي د افغانستان اسلامي امته!

دغه نړیوال فرصت، شرعی مکلفيت، د الله سبحانه وتعالى او د هغه د استازی بشارتونو او د امت ظرفیتونو ته په کتو نور مه پربېدئ چې اسلامي خاورې همداسي دارکفر پاتې شي، هغه په داراسلام بدلي کړئ او د راشده خلافت له لاري يې يو له بل سره يو موټۍ کړئ. په دې اړه نور تفصیل ته مود امت مجلې د دغې گنې لوستلو ته رابولو!

اداره

د مرگ او ژوند تر تولو مهمه قضيي!

سيف الله مستنير

قضيي سره د مرگ او ژوند د قضيي په توګه چلند وکړي.

او سنی مسلمان نسل سره له دې چې پر تولو "مؤمن به" موضوعاتو ايمان لري، خود اسلامي دولت (خلافت) په اړه ډېرنه پوههيري، حکمه هېڅکله يې د هغه ترسیوري لاندی لېټر لړه یوه وړ ژوند نه دی کړي او نه يې د هغه تېر تاریخ په هر اړخیزه توګه ژور مطالعه کړي، نوله همدي امله د هغه ترسیوري لاندی د اسلام او امت د واقعي عظمت تصور هم په خپلو ذهنونو کې نشي انځورولاي.

او سنیو مسلمانانو چې کله په ټولنیز، سیاسي او اقتصادي ژوند کې قدم اښی او سترګې يې پرانیستلي دي، په غير اسلامي فضا کې يې د ملي، لاسپوڅو او خورا ضعيفو نظامونو سره ژوند تجربه

په نړۍ کې هر ولس ځانګړې برخليک ټاکونکې او د مرگ او ژوند (حياتي) قضيي لري. هغه ورته دومره مهمې وي چې د دفاع لپاره يې له هر ډول شک او تردید، بحث او جدل پرته په پوره حماسي او خوبسی سره له خپل سر، مال او وينې خخه تېږي. د هر ولس دغه قضيي د هفوی د نړۍ لیدونو په توپیر، یوله بل سره توپیر کوي. پر همدي اساس اسلامي امت هم د خپل نړۍ ليد پر بنست ځانګړې برخليک ټاکونکې قضيي لري. د مسلمانانو نړۍ لید یوازي اسلام ټاکي، نو دا خپله اسلام دی چې د هفوی لپاره د مرگ او ژوند قضيي هم ټاکي او د دفاع لپاره يې ورته د سر، وينې او مال د قرباني امر کوي. د دغو قضيو په ټاکلو او محدودولو کې مسلمانان هېڅ اختيار نه لري، بلکې اسلام ورباندي فرض کړي دي، ترڅوله یادې

د ديني مدارسو په نصاب کې په دې اړه کوم څه تدریسيږي. دغه وضعیت ځانګري عوامل لري چې په ډېره ټلی او لنډه بنه یې يادونه کوم:

۱. د وخت په تېږدو سره د اسلامي امت په فکر کې د اسلامي نړۍ لید اساسی برخه، د انسان د ژوند هدف تضعیف او پوره مبهم شو. تر هغه چې مسلمانانو بشپړه دا هېړه کړه چې انسان په ژوند کې د ابتلا لپاره پیدا شوي، ترڅو د ژوند د بېلابېلو حالاتو او پېښو له لاري د انسان ماھیت، خپله ده او د هغه په چاپېر کې نورو انسانانو ته افشا شي. ځکه الله سبحانه وتعالى د ټولو انسانانو په دنیوي او اخريوي برخليک باندي ازلي علم لري. دا خپله د انسان اړتیا ده چې د ژوند په حوادثو او حالاتو کې افشا شي او دې پایلې ته ورسېږي چې آیا هغه له حالاتو او حوادثو سره داسې چلندا کړي چې د الله سبحانه وتعالى د رضایت یا جنت سبب کېږي او که د هغه د نارضایتی او دوزخ. له همدي امله مسلمانانو د ځمکې آبادي، پرمختګ، عبادت او دې ته ورته ځینې نور مسایل د خپل ژوند هدف وقتاکل. حال دا چې د ژوند اساسی هدف د الله سبحانه وتعالى د راستول شوي دين پر اساس ژوند کول، په ټولنه کې د هغه حاکمول، نړۍ ته د هغه رسول او په دغه مسیر کې افشا کېدل و، چې د ځمکې مشروع آبادي، پرمختګ او عبادت هم له ټان سره لري.

۲. د انحطاط دا حالت په خو وروستيو پېړيو کې پر ټول امت خورشوي دي. ځکه امت د یو شمېر مسلسلو فکري او سیاسي عواملو له امله اسلامي سیاسي فکر داسې له لاسه ورکړ چې خپلې ستونزې یې د اسلام پر ځای د وضعی کفری او بشري قوانینو له لاري حل کولي. اسلام ورته د غربی سیکولرانو په څېر یوازې په فردی ژوند کې محترم نیکارېده او بس.

۳. د مستشرقينو او د هغوي د شاګردانو له خوا د اسلامي دولت (خلافت) د زرين تاريخ په اړه په قصدي توګه ناوړه انځور وړاندې شي، تر هغه چې د اسلامي امت یو شمېر بچيانو هم خپل ځانونه د شرق او غرب پر شیطانانو پلورلي او په امت کې

کړي دي. داسې نظامونه چې امت پکې اصلًا نشي تمثيل کېدلې او هر یو یې د بېلابېلو استعماری ځواکونو له خوا د اسلامي خاورې پر مخ رامنځ ته شوي دي، ترڅو د هرڅه نه مخکې د بېکېلاکګرو ګټې خوندي کېږي او امت لا ډېر وېشلې او متفرق وساتي. دغو مسلمانانو چې حاکم چارواکي ليدلي، په هغوي کې یې ریستینولی، اخلاص او د اسلام پر بنسته د خلکو د چارو سنبالول اصلًا نه دي تر سترګو کړي، بلکې هغوي یې د کفارو لاسپوخې، له امت سره خیانت کونکې او دروغجن تجربه کړي دي. یادو نظامونو او چارواکو ولسوونه له فقر، لوړې، بې کورې، بې کاري، فحشا او ذلت سره مخ کړي. دې ټولو ترڅنګ یې نه یوه وړ ئعدل، نه له مظلوم سره انصاف، نه د دېښمن د مکراو کید پر وړاندې وړ عکس العمل ترسره کړي. بلکې له ماتې وروسته ماتې، په ناورین پسې ناورین یې زموږ ټولنې ته راوري او سپکه خو دا چې د همدغو سترو ماتو او ناورینونو وړئې، په ډېره بې شرمۍ او بې حیاې سره په ځانګرو مراسمو نمانځې، ترڅو د خلکو د عقل سترګې ړندي او یوازې تشن احساسات یې تحریک کړي.

په داسې فضا کې طبعاً انسانان داسې روزل کېږي چې د اسلام سیاسي نظام (خلافت) نه پېژني، نه یې په اړه مطالعې ته مخه کوي او نه هم ورته کوم ځانګري اهمیت لري. ځکه د دغو نظامونو تر سیوري لاندې، نه د بېوونځيو، نه د پوهنتونونو او نه

آیا مور به د اور، لمر، سپورمی، غوایی، فیل او مار عبادت کاوه؟! او که به هفه ولس وای چې شحه به پکې عامه شتمنی وه؟! نسب او پلرنی هویت به مو د حرامیانو په خېر نامعلوم و؟!

همدانن چې مور مسلمانان يو، د مور او پلار حقونه پېژنو، پر خپلو نومایسو غیرت کوو، خپل نسبی هویت لرو او ... دا تبول د خلافت د فتوحاتو او د هفه وخت د مجاهدینو او دعوتگرانو د جهاد او قربانیو پایله ده. نو باید دا ومنو چې د خلافت د تاسیس موضوع کوم احساساتی شعار او رنگین تخیل نه دی، بلکې د امت لپاره یوه حیاتي، برخليک تاکونکې او د مرگ او ژوند قضيي ده.

د بېلگې په توګه؛ ارتداد یوه برخليک تاکونکې قضيي ده، چې مسلمانان باید له هفه سره د مرگ او ژوند په خېر چلنډ وکړي. مرتد باید توبه وباسي گني وژل کېږي. له همدي امله صحابه، تابعینو او خلیفه ګانو هفه مرتد شوي کسان، چې توبه یې نه ده ایستلي، وژلي دي. خو کله چې دغه قضيي د مسلمانانو ترمنځ د مرگ او ژوند د قضيي په توګه له خپل مقام او ارزښت خڅه راستکته شوه، په اسلامي تولنه کې الحاد او ارتداد زیات شو، تر هفه چې دومره جرئت یې وموند چې د مرتدینو ډلي او جماعتونه رامنځ ته شول.

دې ته ورته اسلام د مسلمانانو او د هفوی د دولت یووالی هم د مرگ او ژوند قضيي بللي او دا یې ورباندي واجب کړي چې له هفه سره د مرگ او ژوند چلنډ وکړي. دغه برخليک تاکونکې قضيي یې له یوې خوا د خلیفه ګانو د تعدد د مخنيوي او له بلې خوا د بغاوت د له منځه وړلو په موضوعاتو کې تنظيم کړي ده. له عبدالله ابن عمرو بن العاص خڅه روایت دی چې هفه له رسول الله صلی الله علیه وسلم خڅه اورېدلې چې ويل یې: «**ومن بايع إماماً فأعطاه صفة يده وثمرة قلبه فليطعه إن استطاع، فإن جاء آخر ينازعه فاضربوا عنق الآخر»** رواه مسلم. یعنې: چا چې له امام (خلیفه) سره بیعت وکړ، نو هفه ته یې د لاس معامله او د زړه مېوه ورکړه، نو تر خپلې وسې باید د هفه اطاعت وکړي، خو که بل کس راغۍ او له هفه سره یې په خلافت کې

یې له دا دول هڅو سره په پوره اخلاص او همفري ملګر提ا کړي ده.

۴. د اروپا نهضت؛ په داسې حال کې چې مسلمانان د انحطاط په تورو تیارو کې دوب وو، اروپا له ژوند خڅه د دین د بېلتون د مفکوري پر بنستې مادي پرمختګ پیل کړ. نو کله چې مسلمانانو هم د نهضت او وینستيا په نیت سر راپورته کړ، اروپا او غرب ته یې د نهضت او پرمختګ د نمونې په توګه پام شو او پرته له اسلامي فکره یې له هفوی خڅه ړوند تقليد پیل کړ. په داسې حال کې چې د اروپا د مادي پرمختګ اساسی لامل له ټولنې خڅه د تحریف شوي مسیحیت خنګ ته کول وو، نو دوی هم هڅه وکړه ترڅو هفه اسلام چې الله سبحانه وتعالی د قیامت تر ورځې د بشرد ستونزو د حل او هدایت لپاره را استولی و، له ټولنې، سیاست او معاملاتو خڅه خنګ ته کړي.

۵. د غرب هفه مکرجنې هڅې او حرص چې په اسلامي خاوره کې یې د خلافت د بیا تاسیس د مخنيوي لپاره ترسره کوي. چې له امله یې په اسلامي خاورو کې داسې پروګرامونه په لاره اچولي چې امت د اسلامي فکر او عقیدې پر بنستې سره نژدي نشي، خپل سیاسي نظام (خلافت) ته د برخليک تاکونکې او حیاتي قضيي په توګه پام ونه کړي او ان تر دې چې کومه مسلمانه ډله قدرت ته رسپرې، باید عملًا یې ولس ته ناکامه ثابته کړي، ترڅو خلک هم په دې داډه شي چې اسلام د وخت ستونزو ته څوتاب نشي ویلى. حال دا چې دغو مسلمانو ډلو هېڅ یوې هم د خلافت تاسیس خپله موخه نه وه ټاکلې، نه یې هم د خلافت په اداڼه کې اسلامي نظام پېژانده او نه یې د تطبیق لپاره کوم تیاري نیولی و.

دا هفه لنډ او مشخص عوامل وو چې د اوسيني نسل مسلمانانو په ذهنیت کې یې د خلافت ارزښت را کم کړي او د دې سبب شوي ترڅو په اړه یې هېڅ راز مثبت فکر ونه لري.

خوکه د دې تصور وکړو، چې که خلافت او د هفه د مجاهد او دعوتگر پوچ فتوحات نه واي، مور به اوس خنګه او څوک واي؟! آیا مور به مسلمانان وو؟!

«إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَاحٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ ...» (مسلم)

امام سپراست:
مردم به پیروی از او با کفار فیجنگند و به او پناه میبرند.

دی چې د کفارو پر وړاندې د درېدو وړتیا ولري. نو ټکه د دغو خاورو د مېشتو مسلمانانو تر ټولو مهمه، برخليک ټاکونکې او د مرګ او ژوند قضيې دا ده چې خپلې خاورې داراسلام ته واروي او د مسلمانانو له نورو خاورو سره یې یو ځای کري. بلکې دا د ټولو نورو برخليک ټاکونکو قضيو را ټولونکې مهمه قضيې ده، چې باید د مرګ او ژوند د قضيې چلنداور سره وشي. دغه خاورې تر هغه داراسلام ته نشي اوښتلى، ترکومه چې خلافت د حکومتي نظام په توګه پکې نه وي حاکم شوي، ټکه دا یوازې خلافت دی چې اسلامي خاورې بشپړې داراسلام ته اړوي او له نورو اسلامي خاورو سره یې یو موټۍ کوي.

دا باید واضح کړو چې اوسني مسلمانان یوازې له خليفه سره د بیعت د نه کولو له ستونزې سره نه دی مخ، چې ووايۍ؛ له خليفه سره بیعت کفایي فرض دي. ټکه ابن عمر له نبی کريم صلی الله عليه وسلم خخه روایت کوي: «وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ عَلَيْهِ إِمَامٌ جَمَاعَةٌ فَإِنْ مِيتَةٌ جَاهِلِيَّةٌ». یعنې: څوک چې په داسې حال کې مرشو چې پر هغه باندې د ټولو امام نه و حاکم، نو د هغه مړينه د جاهليت (ستري ګناه) ده. بلکې نن مسلمانان له بنسته د خلافت د نظام له نشتولائي سره مخ دي او

منازعه (سياسي تفرقه) وکړه، نو د دويم غاړه ووهئ. او همداراز مسلم له أبي سعيد الحذري او هغه له رسول الله صلی الله عليه وسلم خخه روایت کري چې فرمایل یې: «إِذَا بَوَيْعَ لِخَلِيفَتِينَ فَاقْتَلُو الْآخَرَ مِنْهُمَا». یعنې: کله چې له دوو خلیفه ګانو سره بیعت وشو، دويم یې ووژنئ. دی ته ورته مسلم له عرفجه خخه روایت کوي چې ماله رسول الله صلی الله عليه وسلم خخه اورېدلې چې ويل یې: «مَنْ أَتَاكُمْ وَأَمْرَكُمْ جَمِيعًا عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ يَرِيدُ أَنْ يَشْقِ عَصَاكُمْ، أَوْ يَفْرَقَ جَمَاعَتَكُمْ فَاقْتُلُوهُ». یعنې: که څوک تاسو ته راغې او ستاسو چاري پر یوه کس باندې را ټولې وي او هڅه یې کوله چې ستاسو یووالی مات او ستاسو جماعت متفرق کري، نو هغه ووژنئ. د همدارو نصوصو پر بنسته د امت او دولت یووالی د مسلمانانو لپاره برخليک ټاکونکې او د مرګ او ژوند قضيې ده.

نن هم د مسلمانانو پر خاورو باندې کفري نظامونه حاکم دي، د وضعی-بشری قوانینو پر مې یې چاري سنبلېږي، نو ټکه دغه خاورې په قطعی ډول د دارکفر حکم لري. اسلامي خاوره له شاوخوا څلوبېښتو خورا ضعيفو دولتونو، پاچاهيو، امارتونو او شیخ مېشتو حکومتي جوړښتونو خخه جوړه شوي ده. دغه حکومتي جوړښتونه تر دي ډېر ضعيف

بېرته په پنسو ودروي او په دغه لاره کې خپل سر، مال او ويئې قرباني کري. اوس خو باید هر ھفه کس ته د دې قضيې اهمیت ثابت وي، چې لېتر لړه لیدونکې سترګي او خه ناخه سیاسي بصیرت ولري، ھکه کفار یوه شبېه هم د دغې قضيې له تحقق خخه غافل نه دي، بلکې زمور پر خاورو یې د کفارو، مرتدینو او منافقينو دغه کفري حکومتونه د همدغه فريضې د مخنيوي لپاره چمتو کري دي.

نو ھکه مور (حزب التحرير) هر مسلمان او هره اسلامي ډله، پر اسلامي خاورو باندي د واکمن کفر په منځ کې دي ته رابولو چې د خلافت د تاسيس لپاره شبېه او ورڅه مبارزه وکري او خپله خاوره له دارکفر خخه داراسلام ته واړوي او له نورو اسلامي خاورو سره یې یوځای کري او نوري نړۍ ته د اسلام دعوت د یوازياني حق دين د غلبې لپاره ورسوي او په پوره ايمان، صدق، پوهې او روښيا سره د رسول الله صلى الله عليه وسلم دغه قول ته پام وکري؛ هغه مهال چې ابوطالب رسول الله صلى الله عليه وسلم ته د قريشو غوشتنه واوروله او ورته یې وویل چې: **فَأَبْقِ عَلَيْ وَعَلَى نَفْسِكَ، وَلَا تُحَمِّلْنِي مِنَ الْأَمْرِ مَا لَا أُطِيقُ**” ما او خان دي وساته او په هغه خه مې مه مجبوروه چې ورتيا یې نه لرم. نو په څواب کې رسول الله صلى الله عليه وسلم دغه قول ته پام ورته وویل: «**يَا عَمْ وَاللهَ لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي، وَالْقَمَرَ فِي يَسَارِي عَلَى أَنْ أَثْرُكَ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يُظْهِرَ اللَّهُ أَوْ أَهْلِكَ فِيهِ مَا تَرَكْتَهُ**». یعنې: اي کاكا! قسم په الله جل جلاله، که مې لمريه بني لاس او سپورمې په چپ لاس کې راکري، ترڅو زه دغه مبارزه پرېږدم، یا به الله سبحانه وتعالي دغه چاره ترسره کوي او یا به زه په دغه لاره کې هلاک کېږم، خو سره له دي یې هم نه پرېږدم.

سيف الله مستنير

د حزب التحرير ولايه افغانستان د مطبوعاتي دفتر رئيس

هغه باید له سره او بنسته تاسيس کري او د هغه د تاسيس له لاري باید اسلامي خاورې په داراسلام باندي بدلې کري. نو ھکه د خلافت د خلافت واقعيت، یوازي د خليفه له بيعت سره توپير لري، ھکه ترهفه خلافت نشي حاكم کېدلې، ترکومه چې کفري نظامونه او خرگند کفر نه وي له منځه تللي او دا ھکه د مرګ او ژوند قضيې ده چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په خلافت کې د هغو چارواکو په اړه چې اسلام پلى کوي او کفر ورڅه نه وي خرگند شوی، له قتال خخه منعه کري یو او په دې اړه یې فرمایلي دي: **إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفَّارًا بَوَاحًا**» یعنې: تر هغه چې (د خليفه او حاکم) په حاکمیت کې خرگند کفر وګورئ. همداراز په بل حديث شريف کې راخي چې **قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَفَلَا نَتَابِدُهُمْ بِالسَّيْفِ؟ فَقَالَ: لَا، مَا أَقَامُوا فِيْكُمُ الصَّلَاةَ**». یعنې: له رسول الله صلى الله عليه وسلم خخه پوښتنه وشهو چې آيا له هفوی سره په توره چګړه ونه کړو؟ هغه صلى الله عليه وسلم وفرمایل: نه، تر هغه چې په تاسو کې لمونځونه اقامه کوي. په داسي حال کې د لمانځه اقامه د ټول اسلام د اقامې په معنى 55. ھکه د مشهوري عربي قاعدي پر بنسته چې جزو ذکر شوی، خو هدف یې کل (تیول اسلام) دي. نو د اسلامي نظام له هغه چارواکو سره په توره چګړه چې کفر ورڅه خرگند شوی وي، د مرګ او ژوند په اندازه د دغه قضيې اهمیت بيانوي.

له همدي امله د بنستېز بدلون د شرعی طریقي له لاري د کفري نظامونو له منځه ویل، د خلافت د تاسيس لاره ده او له سنتو خخه شرعی دلایل پر همدي دلالت کوي چې هغه د مسلمانانو لپاره برخليک ټاکونکې او حیاتي قضيې ده. نو په دا ډول قضيو کې مسلمانانو ته تر دې دېر د تفکر او تامل ځای نشته چې دا درک کري. بلکې د خلافت د سقوط په هماغه لومړي شیبه کې هم دغه د مرګ او ژوند قضيې وه. یوازي د امت په عامه فکر کې د انحطاط له امله، هغه مهال د مرګ او ژوند د قضيې له مقام خخه رابنكته شوې وه او چا ورسه داسي چلنډ ونه کړ، چې د خلافت د سقوط پر ځای د تركي او عرب نشنبلستانو لاسونه ورنډ کري، خلافت

پنج تصویر از زندگی مسلمانان تحت چتر خلافت!

سهیل صالحی

علوم طبی جدید از آن‌ها به عنوان بزرگترین مرجع استفاده می‌شود. بلی، وقتی مسلمانان دارای خلافت بودند، در بخش‌های مختلف قله‌های موفقیت را یکی پی دیگر می‌پیمودند و آنگاه که نور اسلام جهان را منور ساخته بود، از تاریکی و ظلمت خبری نبود. امت مسلمه و حتی غیر مسلمانان که زیر چتر حاکمیت خلافت آرام می‌زیستند و شرایط زندگی از هر لحاظ برای شان مهیا بود. بدون شک تاریخ گذشته‌ی مسلمانان با خلافت مملو از تصاویری است که حکایت از زندگی بی‌مثال و غیر قابل مقایسه با نظامهای فعلی می‌باشد. جای آن است که در این نوشته به پنج تصویر از دورانی که مسلمانان تحت چتر خلافت می‌زیستند اشاره کرد:

نخست: پیشرفت شهرسازی در روزگار خلافت

دوره‌ی عباسیان در بخش‌های شهرسازی، زیربنایها

مبالغه نخواهد بود اگر بگوییم آنگاه که مسلمانان خلافت داشتند، با آرامش خاطر زندگی توأم با عزت و وقار را سپری می‌کردند. آرامشی که تاکنون تاریخ بشریت همانند آن را ندیده است. زندگی مسلمانان در ابعاد مختلف آنچنان بود که اینک با خط زرین در صفحات تاریخ نوشته شده است. تحت چتر خلافت که بیشتر از ۱۳۰۰ سال رهبری مسلمانان را به دوش داشت، هیچگاه به آنها ستمی نشد، به نوامیس و مقدسات شان اگر توهین شد به شدیدترین نحو ممکن جواب داده شد. بلی، آنگاه که مسلمانان دارای خلافت بوند، در بهترین وضعیت اقتصادی به سر می‌برند. علوم طبی، شفایخانه‌ها و انواع وسایل پیشرفته‌ی آن روزگار گسترش چشمگیر داشت؛ دانشمندان، پژوهشگران و کاسفان مسلمان در حوزه‌ی تمدن جهانی دستاوردهای بی‌پیشنهادی داشتند و تا اکنون در

مجهز بود، زندگی می‌کردند.»

دوم؛ اقتصاد، تجارت و صنعت تحت چتر خلافت

مسلمانان در زمان خلافت دارای نیروی بس عظیم فکری، سیاسی، اقتصادی و نظامی بودند و این توانایی‌شان همواره در حال افزایش بود. افزایش توانایی مسلمانان آن‌ها را نسبت با سایر امپراطوری‌های آن زمان از جمله امپراطوری فارس و امپراطوری بیزانس (روم)، برتری قابل وصفی می‌بخشد. دولت اسلامی (خلافت) که ساحه‌ی بسیار وسیع جغرافیایی را تحت تسلط داشت، برای اتباع خود زمینه‌ی سفرها و تجارت آزاد و نامحدود را مهیا نموده بود. در این مقطع زمانی رشد زراعتی باعث پیشرفت سریع تجارت در میان مسلمانان گردیده بود. برنج و نیشکر، که حداقل در هند زرع می‌گردید، از طریق ایران به منطقه‌ی مدیترانه جهت رفاه اقتصادی مردم انتقال داده می‌شد. برعلاوه انواع میوه‌جات؛ از قبیل: مالته، زردآلو، توت، شاه‌توت و کیله به این منطقه آورده می‌شدند. باید گفت که توسعه‌ی کشاورزی در زمان خلافت عباسی یک پدیده بود. چنانچه قبل از آن کمبود آب، زمین‌های بایر عرب را به بیابانی وسیع تبدیل کرده بود که هرگز محصول قابل ملاحظه‌ای نداشته است. مدینه، با چشمه‌ها و چاههایش تنها نقاط سبز در بیابان وسیع بود. عباسیان با کنترول نخستین جریان رودخانه‌های دجله و فرات، با این مسئله مقابله کردند. سیستم آبیاری در این سرزمین با حفر تعدادی از کانال‌های جدید، بزرگترین جریان بین دجله و فرات، بسیار بهبود یافت. این کanal نهر عیسی (کanal ایسا) نام داشت و برای حمل و نقل بین سوریه و عراق به روی کشتی‌ها باز بود. این امر منجر به باز شدن مسیرهای ناوبری به هند و خلیج فارس گردیده بود. عباسیان کانال‌ها، دریاچه‌ها و مخازن موجود را که برای نخستین بار تحت حجاج بن یوسف در سال ۷۰۲ م ساخته شده بودند، بازسازی کردند.

باید گفت که مسلمانان تنها تجارت وارداتی نداشتند؛ بلکه آن‌ها امتعه‌ی کار تمام (مواد پخته،

به شمول مارکیت‌ها، مراکز تجارتی، سرک‌ها و سیستم‌های آبرسانی، پیشرفت قابل ملاحظه‌ای نموده بود. طوری که در قرن‌های نهم و دهم یک جهانگرد به سرزمین‌های اسلامی سفر می‌نمود، به سادگی می‌توانست، جهان اسلام را از سایر نقاط جهان تفکیک نماید. به طور مثال در هسپانیه اسلامی و عراق شکل ظاهری تمام ساختمان‌ها در نظر بیننده کاملاً بدون نواقص و تمایز می‌نمود. شهرهای مانند اسکندریه، بیت‌المقدس، دمشق؛ و برعلاوه شهرهای دیگر در شرق مانند سمرقند؛ در اوایل ظهور اسلام بناء شدند. قوت فکری و فرهنگی اسلامی درین ساحات دال برین است که مردم این مناطق در برابر قبول اسلام مقاومت نکردند و بزودی با ارزش‌ها و فرهنگ اسلام توافق نمودند. تاریخ بغداد بسیار جالب است، این شهر توسط خلیفه عباسی، منصور (۷۵۴-۷۷۵ م) در حدود سال‌های ۷۶۲ ساخته شد، این شهر بنام مدینة السلام (شهر صلح) یاد می‌گردید.

بغداد نخستین شهر مدور در جهان بود. این شهر در عرض پنجاه سال تبدیل به یک بازار تجاری گسترده بین آسیا و مدیترانه گردید. با خلافت نواسه‌ی منصور، هارون‌الرشید (۷۸۶-۸۰۶)، بغداد از نظر اندازه، شهر دوم بعد از قسطنطینیه شناخته می‌شد. در قرن دهم و بعد از آن، این شهر "مرکز تجارتی و فرهنگی" پیشقدم در سطح جهان اسلام عرض اندام نمود. می‌توان بغداد آن زمان را از نگاه اهمیت جهانی آن با شهرهای پیشرفتی امروزی مقایسه نمود.

برعلاوه پیشرفت‌های خلافت، اتابع خلافت اسلامی با یک سطح بلندی زندگی، از زندگی خود لذت می‌بردند. بلوم و بلیر در مورد مجسم ساختن سطح بلند زندگی اتابع (مسلمان و غیر مسلمان) در روزگار خلافت چین می‌گویند: «در سرزمین‌های اسلامی، نه تنها مسلمانان بلکه عیسیویان و یهودیان هم از یک زندگی بی‌نهایت قابل توصیف برخوردار بودند. آن‌ها لباس‌های خوب و فاخر می‌پوشیدند، در خانه‌های زیبا و شهرهای مجلل که با سرک‌های مفرش از سنگ، سیستم‌های آبرسانی و کانالیزاسیون

به سر می‌بردند که این سرمایه‌ی مادی در خلافت عباسی‌ها نتیجه‌ی مستقیم تطبیق سیستم اقتصادی اسلام بود.

سوم؛ ترقی فکری، علمی و تعلیمی تحت چتر خلافت

در زمان خلافت مسلمانان در عرصه‌ی علوم و فنون پیشرفت چشمگیری داشتند و هیچ‌گاه از اخذ علم و تکالیفی دست بردار نبودند. در این زمان مسلمانان کارهای بیشماری در این عرصه نمودند. از جمله کارهای مسلمانان ترجمه‌ی آثار علمی غیر عربی بود. آن‌ها تمام دستاوردهای علمی را که به سان‌های دیگر؛ مانند: یونانی، فارسی و هندی نوشته شده بود، جهت پیشرفت علم و دانش به عربی ترجمه کردند. در این زمان مسلمانان علماء و دانشمندان بسیاری داشتند که از جمله می‌توان به محمد بن موسی خوارزمی اشاره کرد. تلاش‌های او در عرصه‌ی نجوم مثال زدنی است. چنانچه کارکردهای او در این عرصه در طول چندین قرن بطور معیار مورد استفاده قرار می‌گرفت. از جمله دستاوردهای این دانشمند بزرگ کتاب او بنام "كتاب الجبر" در عرصه‌ی ریاضی می‌باشد.

بدون شک نقش خلفاء در پیشرفت مسلمانان در عرصه‌ی علم و دانش قابل اهمیت است. چنانچه کتابخانه‌ی بیت‌الحکمه- "خانه‌ی علم و دانش" در بغداد- توسط خلیفه هارون‌الرشید در اواخر

یا موادی که پروسه‌ی تولید آن تکمیل شده باشد) را نیز صادر می‌نمودند. انقلاب صنعتی در اروپا باعث شد که اروپائیان تولیدات خود را توسعه بخشنده، در حالیکه مسلمانان در حدود هزار سال قبل کالاهای مختلف اقتصادی؛ از قبیل؛ کاغذ، رخت‌های زیبا و سایر اشیاء را به احجام بسیار وسیع و فراوان تولید و صادر می‌نمودند. کارخانه‌ی نساجی برای اقتصاد اسلام از اهمیت خاصی برخوردار بود. چهار الیاف طبیعی، مانند: پشم، ابریشم، پنبه و کتان به شکل وسیع آن توسط دهاقین این منطقه تولید می‌گردید. اهمیت کارخانه‌ی نساجی به اندازه‌ی اهمیت کارخانه‌های امروزی تولید موتور در غرب، بود. سایر کارخانه‌جات موفق عبارت بودند از فلزکاری، شیشه سازی و کارخانه‌ی تولیدات سفالی. بر علاوه خلافت اسلامی دارای یک اقتصاد مترقی و متحرک بود. بناءً سیستم پولی معتبر و منظم آن در سطح جهان که به اساس طلا و نقره بناء شده بود، در حال رشد قرار گرفت. طوری که روایت شده است، زمانی که خلیفه هارون‌الرشید در سال ٩٥٨ م وفات یافت، در خزانه‌ی او ٩٥٠ میلیون دینار طلائی به شکل مازاد (اضافی) و نقد موجود بود. بر خلاف کاغذهای بی‌ارزش قرن بیست و یکم تحت نام پول کاغذی؛ دینار طلائی عباسی‌ها دارای ارزش ذاتی بود. این مبلغ عظیم پول هرگاه در هر سرزمینی موجود می‌بود، مردم آن منطقه در رفاه و آسایش

حتی تجار از امپراطوری بیزانس و شهرهای مختلف ایتالیا؛ مانند: وینیس و جینیوا بصورت آزادانه در داخل قلمرو خلافت اسلامی تجارت می‌نمودند. یهودیان که اینک از بزرگترین دشمنان مسلمانان به شمار می‌روند، در زمان خلافت در قلمرو آن با مسلمانان یکجا در آسایش و رفاه بسر می‌بردند.

پنجم؛ نقش خلافت در دفاع از مسلمانان و مقدسات آنها

مسلمانان با داشتن دولت اسلامی (خلافت) دارای عظمت، قدرت و سربلندی خاص بودند. دولت اسلامی (خلافت) در تمام عرصه‌ها دولت پیشتاز و بی‌مثال بود. خلافت و شخص خلیفه منحیث حاکم در دولت خلافت همانند سپری برای مسلمانان عمل می‌نمود و حافظ و پاسدار ناموس، عزت، ارزش‌ها و مقدسات اسلامی بوده و در این امر مهم هیچ‌گاه کوتاهی نکرده است. صفحات تاریخ مملو از روایت است که خلافت چگونه همانند دژ محکم و استوار از مسلمانان و باورهای آنها حمایت و حفاظت

قرن نهم تأسیس گردید، ترجمه‌ی عربی تمام دستاوردهای علمی فارسی‌ها و هندی‌ها را در خود داشت. برعلاوه دانشگاه پوهنتون الازهر در قاهره که در عصر خود در تمام دنیا بی‌نظیر بود، در سال ۹۷۰ م تأسیس گردید. اگرچه تحصیل و آموزش در قلمرو خلافت اسلامی بسیار یک موضوع معمول به شمار می‌رفت. کتله‌ی عظیمی از مردم درین جا خواندن و نوشتن می‌آموختند، طوری که بلوم و بلیر چنین روایت می‌کنند: «سطح عمومی سواد در قرون وسطی در سرزمین‌های اسلامی نسبت به امپراطوری بیزانس و یا اروپای غربی، به مراتب بلندتر بود. حتی نوشتن در تمام مناطق جزء فرهنگ شده بود.»

چهارم؛ زندگی غیر مسلمانان تحت چتر خلافت

در طول تقریباً تمام تاریخ اسلامی، خلفاء و مسلمانان اقلیتی بودند که بر اکثریت غیر مسلمان حکومت می‌کردند. معاهدہ‌ی عمر بن الخطاب رضی الله عنہ، که در آن وی حق مسیحیان اور شیعیان را برای عمل به ایمان خود در امنیت کامل مذهبی تصمیم کرد، به الگوی استاندارد تاریخ اسلامی تبدیل شد. فتح قسطنطینیه توسط عثمانی در سال ۱۴۵۳ میلادی یک واقعه‌ی اساسی در تاریخ محسوب می‌شود، اما همچنین اولین باری بود که عثمانی‌ها بر تعداد زیادی از غیر مسلمانان حکومت می‌کردند. قسطنطینیه از نظر تاریخی مرکز جهان مسیحی ارتکس بوده و دارای جمعیت زیادی مسیحی بوده است. با گسترش خلافت عثمانی به اروپا، تعداد بیشتری از غیر مسلمانان تحت سلطه‌ی خلافت عثمانی قرار گرفتند. در دهه‌ی ۱۵۳۰، بیش از ۸۰ درصد جمعیت در اروپای عثمانی مسلمان نبودند. این درست حقیقتی است که علمای غربی نیز به آن اقرار می‌کنند که نصرانیان و یهودیان در تحت حکومت خلافت در عرصه‌ی تجارت موقف خوبی داشتند و هیچ‌گاه با آن‌ها به صورت تبعیض‌آمیز برخورد صورت نگرفته بود. تجار با عقاید و افکار مختلف در سرزمین خلافت اسلامی وارد می‌شدند،

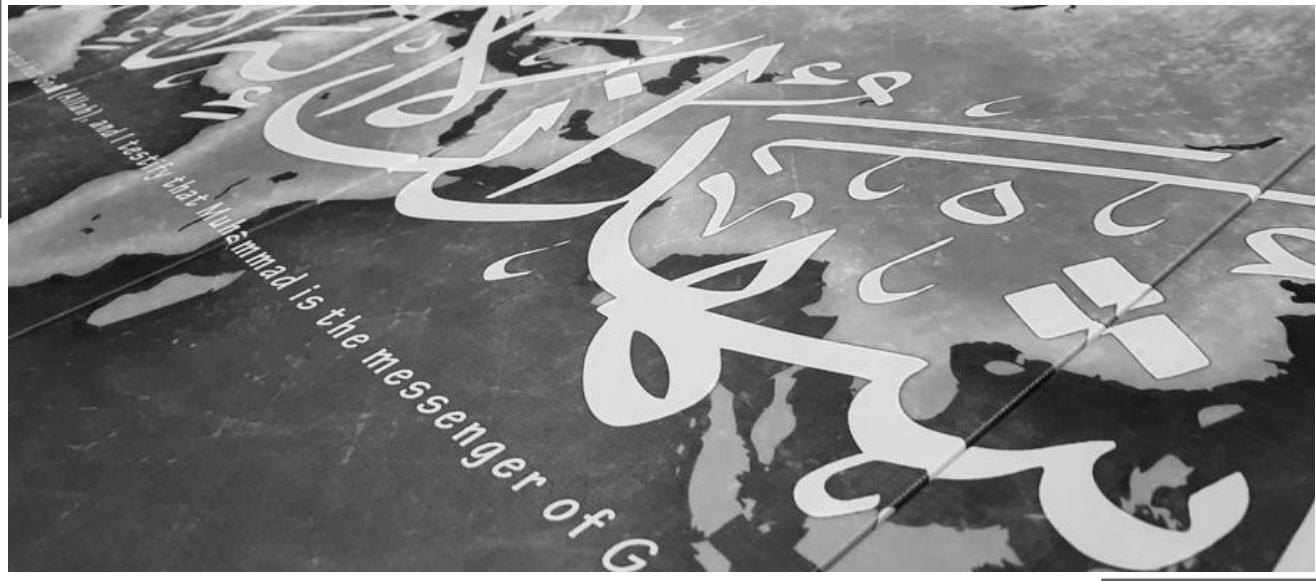
آنگاه که خلافت داشتند، در آرامش کامل و به دور از واقعیت امروزی شان می‌زیستند؛ پیشرفت در عرصه‌های مختلف اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، همچنان پیشرفت در عرصه‌ی علم و دانش مسلمانان را الگویی برای سایر ملل جهان ساخته بود که بدون شک در عقب این دوران طلایی نقش خلافت و خلفایی که رهبری امت مسلمه را بابا جان دل و از روی مکلفیت به پیش می‌بردند، برجسته و انکار ناپذیر است. پس آیا وقت آن نرسیده است که فکری برای بازگشت خلافت بگند تا یکبار دیگر به وسیله‌ی آن امتی شویم که قدرت و عظمت از دست رفته‌ی خویش را بازگردانیم؟ بدون شک در حالتی که امروز امت مسلمه به سر می‌برند، نیاز مبرم به بازگشت چنین دولتی احساس می‌شود. مسلمانان باید بدانند که خلافت تنها یک شعار نه بلکه حقیقتی انکار ناپذیر در تاریخ امت مسلمه بوده است. می‌طلبت تا صفحات تاریخ با شکوه امت مسلمه را آنگاه که خلافت سایه‌ی سرshan بود ورق زده و از خوبی‌های آن مطلع گردیم تا بار دیگر برای بازگشت آن تلاش کنیم. خلافت گمگشته‌ی امروز امت مسلمان است و باید برای هر مسلمان هدفی باشد تا زندگی خود را برای آن وقف کرده و تا بازگشت آن آرام نگیرد.

می‌کرده است. از جمله مثال‌هایی که تاریخ با افتخار آن را در خود جای داده، روایت از خلیفه‌ی مسلمین معتصم بالله است که چگونه به دفاع از زن مسلمان لشکری عظیم را به حرکت در می‌آورد. روایت است که برای خلیفه‌ی مسلمین خبری مبنی بر آزار و اذیت زنان مسلمان توسط رومیان رسید و اینکه رومیان آن زن را اسیر گرفته و شکنجه کرده‌اند. و آن زن فریاد دادخواهی سر داده و خلیفه‌ی مسلمین را این‌گونه برای نجات خود فراخوانده است: «واه معتصم‌ا!... واه معتصم‌ا به داد برس!» خلیفه‌ی مسلمین معتصم بالله با شنیدن این خبر بی‌نهایت خشمگین شده و فریاد زد، لبیک خواهرم!، لبیک ای خواهرم! معتصم بعد از این خبر با لشکری بسوی دشمن هجوم برد و شهرهای دشمن را یکی پی دیگر فتح نمود تا این‌که به شهر عموریه رسید و دیوار آن شهر را نیز شگافت و زن مسلمان را آزاد ساخت و گفت: «به سربازان اسیر دشمن بگو که؛ آری! معتصم از بغداد برای نجات من می‌آید.»

همچنان وقتی قرار بود در فرانسه تیاتری برگزار شود و در آن به پیامبر بزرگ اسلام صلی الله علیه و سلم توهین صورت بگیرد، سلطان عبدالحمید خلیفه‌ی مسلمانان سفیر آن را نزد خود خواست و گفت: «می‌دانی که ما مسلمانان پیامبر صلی الله علیه و سلم خویش را بسیار دوست داریم. ما پیامبر صلی الله علیه و سلم خویش را بسیار دوست داریم، کسانی‌که او را بسیار دوست داشتند جان خود را فدای او کردند. ما نیز تأخیر نمی‌کنیم و جان خود را فدای او می‌کنیم. شنیدیم که شما نمایشی را ترتیب کرده‌اید، نمایشی که شامل توهین به پیامبر صلی الله علیه و سلم ما نیز می‌شود. سپس با خشم گفت: من سلطان سرزمین‌های بالکان، عراق، سوریه، لبنان، حجاز، قفقاز، اناطولیا و پایتخت هستم، من خلیفه‌ی اسلام عبدالحمید هستم. اگر این نمایش را متوقف نکنید، دنیایی شما و اطراف شما را بسرتان فرو می‌ریزم. سپس متن نمایشنامه را به سینه‌ی سفیر کوبید و اتاق را ترک کرد.»

بلی، مسلمانان در سایه‌ی خلافت این چنین عزت داشتند و سر بلند می‌زیستند. امت مسلمه

خلافت نعمتی بود برای بشریت

زردی گراییده، از ثمره زندگی خبری نبود؛ آب حیات انسانی به زمین فرو رفته و نشانه‌های هدایت به کهنگی گراییده بود؛ پرچم‌های هلاکت و بدختی آشکار شده بود؛ دنیا با چهره زشت و چشمان پر از اشک به اهلش می‌نگریست و خشم آلود با هواخواهانش رو به رو می‌شد.

کارل آرمسترانگ می‌گوید: «اعراب، محکوم به توحش و بربیریت ابدی بودند. قبایل درگیر جنگ و نزاع دائمی بودند و این امر، یک کاسه کردن منابع اندک و تبدیل شدن به امت واحد را برای آنها غیر ممکن می‌ساخت... آنها نمی‌توانستند سرنوشت خود را به دست گیرند و تمدن خاص خود را بنا کنند. در عوض، آنها در معرض استعمار از سوی قدرت‌های بزرگ بودند...».

در چنین عصری بود که اسلام متولد شد و با سرعتی حیرت انگیز، کیمیاگرانه شب تاریک بشریت را روشن کرد و اعراب جاهلی را به پیکارجویان شب زنده‌دار که کمر همتشان را به کسب رضایت پروردگار یگانه بسته بودند و در راستای تاسیس دولت و ساختن جامعه‌ی اسلامی دعوت و مبارزه می‌کردند، مبدل ساخت. مورخین و محققین همواره

اسلام پیام سلامتی است و دولت خلافت این سلامتی را تطبیق، حفاظت و برای بشریت حمل می‌نمود. خلافت دولتی است که توسط انسان‌ها رهبری می‌شود و بنابرین عاری از خطأ و اشتباہ نمی‌باشد، اما باز هم از آوان تاسیس در سال ۶۲۳ میلادی الی سال ۱۹۲۴ میلادی که سقوط داده شد، دولتی خیر و نعمت نه تنها برای مسلمانان بلکه برای تمام آن غیرمسلمانانی که تحت دسترس خلافت بودند، حساب می‌شد. جهت درک بهتر این امر باید ذهن تاریخی داشت و گذشته بشریت را به روش دقیق و بدون قضاؤت قبلی مطالعه کرد. برای وضاحت بیشتر، درین نوشته کوشش شده است که چند مثالی از تاریخ دولت خلافت یادآوری گردد تا صاحبان عقل سليم نیک قضاؤت کنند.

اسلام، عرب و غیر مسلمانان را از جاهلیت نجات داد

«جاهلیت» که نخستین بار به وسیله قرآن و درباره زندگی مردم قبل از بعثت به کار رفته است، بیانگر یکی از تاریک‌ترین دوران زندگی بشر است. آتش جنگ‌ها زبانه می‌کشید، دنیا بی‌نور و پر از نیرنگ گشته بود؛ برگ‌های درخت زندگی به

مشهور گشته بود. اما با وجود آن اتفاقون بیسمارک در وصف سلطان عبدالحمید دوم آخرین خلیفه مسلمانان گفته بود: «اگر خداوند سیاست را میان بندگانش تقسیم کرده باشد، از جمله ۱۹ درصد را برای من، یک درصد را برای تمام سیاستمداران و ۸۰ درصد را برای سلطان عبدالحمید بخشیده است.»

چین از خلافت طلب کمک نمود

دولت چین در زمان خلافت خلیفه عباسی ابوجعفر المنصور از دولت خلافت اسلامی در خاموش کردن آتش کشمکش‌ها و نا آرامی‌هایی که سراسر سرزمین‌هایش را در سال ۷۵۶ فراگرفته بود، درخواست کمک نمود. خلیفه نیروی متشکل از چهار هزار سرباز مسلمان را فرستاد و این نیرو توانست اوضاع را به حالت عادی برگرداند و امنیت اهالی منطقه را تأمین کند. چینی‌ها در آن هنگام از اخلاق، برخورد و تعامل سربازان مسلمان متعجب شدند و از آنان خواستند تا نزدشان بمانند. در نتیجه، آن سربازان مسلمان آنجا اقامت کرده و به صفت حامل دعوت اسلامی سعی و تلاش کرند و اسلام را در میان مردم چین نشر و پخش می‌نمودند. اما امروزه چین به جای آنکه با نواده گان آن سربازان مسلمان که در ترکستان شرقی به سر می‌برند، به پاس خدمات اجداد شان، برخورد نیکو کند، در حق شان جفا می‌کند!

خلافت اسلامی به داد قحطی‌زده‌های ایرلند رسید

در سال‌های ۱۸۴۵ تا ۱۸۵۲ میلادی کشور ایرلند چار قحطی عجیبی شد که به «قحطی بزرگ ایرلند» یا «قحطی کجالو» مشهور شد. در این دوران بیش از یک میلیون نفر از گرسنگی و بیماری جان دادند و یک میلیون و ۲۰۰ هزار نفر نیز آواره شدند و جمعیت زیادی از این آوارگان نیز در راه دریا جان خود را از دست دادند.

دولت بریتانیا تصمیم گرفت که مزهای خود را بر روی ایرلندی‌ها بیندد تا هم مانع ورود مهاجران و آوارگان ایرلندی شود و هم از ورود بیماری‌های مهلک

با شگفتی و تحسین به این دوره از تاریخ نگریسته اند و بسیاری از آنها بعثت رسول گرامی اسلام (ص) را بزرگ‌ترین واقعه تاریخی زندگی بشر می‌دانند. آرمسترانگ می‌نویسد: «محمد (ص) نبوغی استثنایی داشت: هنگامی که او در سال ۶۳۲ میلادی وفات نمود، تقریباً موفق شده بود همه قبایل عرب را به صورت جامعه یا امت واحد تازه‌ای درآورد... او ذخیره‌های نیرویی را رها ساخت که آنان طی یکصد سال امپراتوری عظیم خود را تاسیس نمودند که از سلسه جبال هیمالیا تا پیرنه اسپانیا امتداد داشت و تمدن کمنظیری را بنیان نهاد.»

غیر مسلمانان برای جزیه دادن اصرار می‌ورزیدند

دارالاسلام نه تنها که سرزمین امن برای مسلمانان بود بلکه غیر مسلمانان نیز در آن احساس امنیت نموده و حتی برای پرداخت جزیه و جلب حمایت حاکمان مسلمان اصرار می‌ورزیدند. به طور مثال پس از آن که مسلمانان در نبرد با رومیان فاتح شدند و قسمت‌های زیادی از شام (سوریه، لبنان، اردن) به دست آنان افتاد، مردم «حِمْص» حاضر شدند و پیمانی که بین خود و مردم مسیحی «حِمْص» بسته بودند با رضایت طرفین ملغی سازند؛ از این لحظه سردار بزرگ مسلمانان در یک مجمع عمومی به مردم «حِمْص» چنین خطاب کرد: آنچه به ما داده اید از ما پس بگیرید و ما را از هم‌پیمانی خود آزاد سازید. مردم «حِمْص» در پاسخ گفتند: هرگز ما از شما جدا نمی‌شویم، عدالت و پرهیزکاری شما به مراتب بهتر از رفتار رومیان است، ما حاضریم -اگر شما بپذیرید- همراه نیروهای اسلامی با لشکر رومیان بجنگیم!

بیسمارک به فهم خلیفه مسلمانان حسرت می‌خورد

بیسمارک نخستین صدراعظم مقتدر آلمان در سال ۱۸۷۰ میلادی توانست که آلمان را وحدت بخشد. او با درک، فهم و قدرتی که داشت به نام «صدراعظم آهنین» مشهور بود. همزمان با وی خلافت عثمانی در حال ضعف قرار داشت و به «مرد مریض»

اعزامی اشراف انگلیس قرار داده‌ایم؛ تا به پایتخت سلطنتی و لمس گوشه‌ای از مهربانی شما مشرف گردند و با دوستانش، در سایه‌ی گوشه‌ای از احترام‌ورزی و میزبانی شما، مورد توجه و بزرگواری تان قرار گیرند. و سپاس خاص، از کسانی که به زودی به آموزش و پرورش آن‌ها می‌پردازن.

فرمانده کوچک، هدیه ناچیزی با خود همراه دارد تا تقدیم حضور ارزشمند شما نماید، امیدوارم به پذیرش آن‌ها بزرگواری فرمایید. بزرگداشت و محبت ویژه نثار شما!

از طرف خدمتگذار مطیع شما جورج دوم شاه انگلستان به سال ۱۰۲۸ میلادی.

اروپا توسط اسلام با جهان آشنا شد: در اروپا پهلوی اینکه هزار سال نظام کلیسا ای حاکم بود از لحاظ اجتماعی و اقتصادی یک جامعه فیodalی به حساب می‌آمد. سیطره سیاه کلیسا ای و نظم فیodalی از یکطرف اروپا را در فقر و جهل فرو برده بود و از سوی دیگر با جهان بیرون خود بیگانه بود. در جنگ‌های صلیبی بود که آنها با تمدن اسلام و جهان آشنا شدند؛ تجارت را فرا گرفتند و با ترجمه کتب عربی به علم پرداختند. ویل دورانت درباره جلوه‌های گوناگون نفوذ تمدن اسلامی در اروپا می‌گوید:

تمدن اسلامی از راه تجارت و جنگ‌های صلیبی و ترجمه صدها کتاب عربی به لاتین و مسافرت‌های دانشورانی از قبیل گربرت و مایکل اسکات و دلاردباشی و ... به اندلس اسلامی و نیز از طرف جوانان مسیحی که پدرانشان آنها را برای کسب علم و آداب و تمدن به کشورهای اسلامی می‌فرستادند، به اروپا راه یافت. دنیای اسلام در جهان مسیحی نفوذ‌های گوناگون داشت. اروپا از دیار اسلام، غذاها، شربتها، داروهای اسلامی، اسلحه و نشانهای خانوادگی، سلیقه و ذوق هنری، ابزار و رسوم صنعت و تجارت، قوانین و رسوم دریانوردی را فرا گرفت و غالباً لغات آن را از مسلمانان اقتباس کرد. مسلمانان، علوم مختلف را پس از فرا گرفتن و پروراندن و متعالی ساختن، به اروپا انتقال دادند و زمینه رشد علم و دانش را در مغرب زمین فراهم نمودند.»

به بریتانیا جلوگیری کرده باشد، اما علاوه بر این هرگونه کمک‌های بشردوستانه را نیز از آنها منع کرد و حتی با کشورهایی که به کمک آنها می‌شافت مقابله می‌کرد.

خلیفه عثمانی عبدالمجید اول دستور داد چندین کشتی حاوی دارو و مواد غذایی برای مردم ایرلند ارسال شود، این کشتی‌ها با ممانعت و حتی درگیری‌های بین دولت خلافت عثمانی و بریتانیا سرانجام وارد شهر دروغی‌دای ایرلند شد و جان هزاران نفر از مردم ایرلند را نجات داد.

تیم فوتیال دروغیدا (دروگیدا یونایتد) از زمان تاسیس تا به امروز به پاس تقدیر از کمک‌های بشر دوستانه دولت خلافت عثمانی نماد و پرچم کلب خود را از هلال و ستاره موجود در پرچم دولت خلافت عثمانی اخذ کرده است و همچنان با این شعار در مسابقات لیگ ایرلند شرکت می‌کند.

جهان اسلام قبلی علم و فرهنگ

نامه‌ی پادشاه بزرگ اروپایی به حاکم مسلمانان عبدالرحمن بن هشام سوم در اندلس که از او با التماس در خواست می‌کند تا اقوام وی و محصلین اروپایی را در پوهنتون‌های اسلامی بپذیرد. این نامه متعلق به ۱۰۰۵ سال قبل می‌باشد. پادشاه انگلستان جورج دوم از حاکم اندلس درخواست می‌کند تا چندی از اروپاییان و دخترانش را برای تدریس در پوهنتون‌های اندلس بفرستد.

چکیده‌ای از نامه: این نامه از طرف جورج دوم پادشاه انگلستان، سویدن و ناروی به صاحب عظمت حاکم مسلمین در مملکت اندلس هشام سوم جلیل المقام. پس از بزرگداشت و قدردانی از جناب عالی؛ درباره پیشرفت بزرگی شنیده ایم، که از خیر فراوان آن، مراکزهای علمی و حرفه‌ای در شهرهای آباد شما سود برده‌اند. خواستیم برای فرزندان خود، نمونه‌های از این خوبی‌ها را برگزینیم؛ تا آغاز نیکویی در پی‌گیری راه شما به منظور نشر خوشید علم در شهرهای ما باشد، که نادانی چهارگوشی آن را احاطه نموده است!

دختر برادرم، فرمانده دوپونت را سرگروه هیئت

همان‌گونه که اشاره شد، تحولات ایجاد شده توسط اسلام بسیار حیرت‌انگیز و پرنفوذ بود، اگر چه پس از گذشت چند قرن، سرزمین‌های فتح شده به دست اقوام و ملل خود بازگشت، اما آثار تمدن اسلامی همچنان پایدار ماند و هیچ فاتحی نتوانست آنها را متزلزل یا واژگون کند، بلکه تمامی ملت‌هایی که مذهب اسلام و زبان قرآن را برگزیدند و حرفه و صنعت اسلامی را آموختند، در هیچ شرایطی حاضر به از دست دادن آن نشدند. مذهب مصریان و فراعنه که در مقابل تمدن‌های پیشین ایران، روم و یونان به شدت مقاومت کرده بود، چنان در تمدن و تفکر اسلامی هضم شد که نه تنها به یک تمدن اسلامی مبدل گردید، بلکه بخش مؤثری از جهان اسلام شد. مورخان اروپایی می‌نویسند: «دین اسلام چون به هندوستان راه یافت بر همه مذاهب فایق آمد و جای آنها را گرفت و هم اکنون نیز دین برگزیده بشری است. نفوذ اسلام در چین چنان بود که امروز نیز رکن عظیم اجتماع چین، مانند دستگاه‌های بهداری و بهداشتی و هر آنچه با پاکیزگی و سلامت مردم ارتباط دارد، اکثراً در دست مسلمانان است.»

اندلس با اسلام و بدون آن

در اسپانیای اسلامی یهودیان علم طب را نزد اطبای مسلمان می‌آموختند و با اجازه و گواهی آنان می‌توانستند به حرفه داکتری بپردازنند. اسپانیا (اندلس) در موجودیت اسلام علمای بزرگی را در

مورخ آلمانی می‌گوید: «اگر اسلام نمی‌بود، دانش و دانشگاه به شکل امروزی وجود نمی‌داشت». همین‌گونه مونتگمری وات، از اسلام‌شناسان برجسته غربی درباره تأثیر حضور مسلمانان در اروپا نیز گفته است: «هنگامیکه انسان همه جنبه‌های روابط اسلام و مسیحیت در قرون وسطی را در نظر بگیرد، این مطلب روشن خواهد شد که تأثیر اسلام بر جامعه مسیحیت، بیش از آن چیزی است که معمولاً گفته می‌شود. اسلام نه تنها در تولیدات مادی و اختراقات تکنولوژی اروپا شریک است و نه تنها اروپا را از نظر عقلانی در زمینه‌های علم و فلسفه برانگیخت، بلکه اروپا را واداشت تا تصویر جدیدی از خود به وجود آورد. (ویلیام مونتگمری وات، تأثیر اسلام بر اروپای قرون وسطی، ص ۱۴۳).)

غیر مسلمانان به سوی اسلام فرار می‌کردند

گوستاو لوین فرانسوی درباره تحولات گستردگی که دین اسلام در جامعه بشری پدید آورد، می‌نویسد: «بساطت و سادگی و وضوح اصول عقاید اسلامی، به علاوه، رفتار با خلائق به عدل و احسان، سبب عمدگاهی گردید که تمام روی زمین را تسخیر نماید و همین بساطت و وضوح و حسن رفتار بوده که به وسیله آن، اقوامی مثل مصریان که از زمان امپراتوران قسطنطینیه پیرو مذهب مسیح بودند، به مجرد دعوت به دین محمدی، دیانت مسیح را ترک گفته قبول اسلام نمودند؛ حال آن که از هیچ قوم مسلمانی اعم از غالب یا مغلوب دیده نشده که به واسطه دین مسیح، اسلام را ترک گفته باشد... اثر تمدنی و سیاسی اسلام واقعاً شگفت‌آور است... در جریان یک قرن از ظهور پیغمبر اسلام، دامنه این دیانت از دریای سند تا اندلس وسعت پیدا نمود و در تمام این ممالک که بیرق اسلام در اهتزاز بود، ترقیاتی که از هر حیث پیدا شد، در حقیقت حیرت‌انگیز بوده است و علت عمدگاه آن این است که عقاید اسلام کاملاً با قواعد و اصول طبیعی موافق است و از خواص این عقاید آن است که اخلاق عمومی را تصفیه کرده، عدل و احسان و تساهل مذهبی در آنها ایجاد می‌کند.»

در این دوره دانشگاه قرطبه در شمار مهم ترین مراکز علمی جهان محسوب می‌شد. به سبب آوازه علمی آن و برخورداری از کتابخانه بزرگی که حاوی آثار و کتب ارزشمند بود، استادان و دانشپژوهان از اروپا، آسیا و آفریقا جذب این مرکز می‌شدند. گفتنی است در این روزگار تقریباً همه شهرهای اندلس دارای نهادهای آموزشی بودند و سطح فرهنگی مردم چنان بود که اغلب توانایی خواندن و نوشتند داشتند. اما در تاریخ با کسانی مواجه می‌شویم که نتایج علمی شان برای برخی حکام و علما قابل قبول نبوده است اما این ما را به نتیجه‌ی نمی‌رساند که علما همه‌ی شان بشك فردی رشد نموده‌اند. باید بدانیم که رشد استعدادها زمانی صورت می‌گیرد و تمدن زمانی شکل می‌گیرد که قدرت سیاسی از آن حمایت نموده و فضای مناسب را برای ظهور اندیشه‌مندان مساعد سازد. دولت خلافت نیز چنین بود با وجودیکه برخی‌ها در آن رشد درستی نداشتند.

در اخیر چنین نتیجه می‌گیریم که با حاکمیت خلافت و حاکمیت اسلام تنها این مسلمانان نیستند که از نعمت آن برخوردار می‌شوند، بلکه غیر مسلمانان نیز از فیوضات آن بهره‌مند شده؛ از یکطرف با پیام اسلام آشنا می‌شوند و از سوی دیگری در امور دنیوی خویش منحیت یک انسان زندگی می‌نمایند. آیا خلافت و حاکمیت اسلام همان گمشده بشریت نیست؟!

آغوش خود پرورش داد از جمله: ابن حزم اندلسی فقیه، محدث، فیلسوف، عالم ادیان و مذاهب، ادیب و شاعر؛ عقدالفرید ابن‌عبدربه و ابن‌قوطیه در تاریخ، شعر و ادبیات؛ ابن میمون و الزهراوی در بخش طب؛ ابوالولید عبدالله بن محمد قرطبی در تفسیر و تاریخ؛ ابن الفرضی در فقه و حدیث و ادبیات و تاریخ؛ ابن الخطیف در طب، فلسفه، ادب، فقه، حدیث و تفسیر؛ ابن‌طفیل در نجوم و همچنان دانشمندان غیر مسلمان مثل حسدای بن شبروط در بخش طبابت.

همان اندلسی که در یک دوره به اوج ارتقا و اعتلا رسیده بود، دفعتاً به آخرین درجه ذلت و خواری سقوط نمود و شیرازه امور زراعت و حرفه، تجارت، علم و ادب و ... به کلی از هم متلاشی گردید؛ چنان که از آن زمان تا کنون چندین سده گذشته، با وجود کوشش زیاد، هنوز اندلس نتوانسته سر بلند کند. گوستاو لوبن می‌گوید: «برای تاثیر یک قوم فاتح بر قوم مفتوح یا سلطنت یک قوم غالب بر قوم مغلوب، شاهدی در دنیا بهتر از اندلس یافت نمی‌شود. اندلس قبل از اسلام فاقد تمدن بوده، ولی در دوره اسلامی به اعلی درجه ترقی رسید و بعد از رفتان آن هم دوباره رو به تنزل شدید گذاشت.»

دوزی مستشرق معروف درباره آثار فتح اسلامی می‌گوید: «سلطه عرب از برخی جنبه‌های اسلام اسپانیا به منزله نعمتی بود و در اسپانیا انقلاب مهم اجتماعی پدید آورد و بر بسیاری از دردهایی که قرن‌ها بود عامله مردم گرفتار آنها بودند پایان داد. به سلطه اشراف و طبقات ممتاز پایان داد یا آن را محدود کرد. زمین‌ها به نحو وسیعی میان دهقانان تقسیم شد و این خود عامل مهمی در توسعه کشاورزی در این عصر بود. اسلام همچنین احوال برده‌گان را به نحو بارزی بهبود بخشید، زیرا اسلام بیش از مسیحیت درصد آزاد کردن برده‌گان بود. علمای دینی گوت نیز به این امر پی برده بودند، از این رو وضع برده‌گانی که در مزارع کار می‌کردند، روی بهبود نهاد و تقریباً در شمار کشاورزان درآمدند و از استقلال و آزادی بهره‌مند گردیدند.

دولتِ بزرگ؛ خلافت چرا و چگونه سقوط داده شد؟

ابوسمیه احمدی

اخراج آخرین خلیفه عثمانی

در چارچوب دولت اسلامی شمرده می‌شود. آنچه که پس از سقوط دولت خلافت و نیز غلبه‌ای غرب کافر بر مسلمانان و ترسیم محدوده‌های جغرافیایی میان مسلمانان رسم سیاسی، نظامی، اقتصادی و ثقافتی به نحوی به فراموشی سپرده شد. به عبارت دیگر، مسلمانان پس از ترسیم جغرافیای سیاسی به رسم استعمار از آنچه که ارزش‌ها و افکار سیاسی اسلام بود بیگانه شدند.

خلافت اسلامی چگونه سقوط داده شد؟

با پیروزهای پیاپی و فتوحات گسترده‌ای مسلمانان بر قلمروهای دور و نزدیک، از خاورمیانه تا شمال افریقا و از آنجا تا آسیای میانه‌ی کنونی بسیاری از جغرافیایی که قبلاً در تسلط امپراتوری‌های فارس و روم قرار داشت، یکی پی دیگر فتح گردیدند. این مسئله باعث شدت‌تا بعدها عیسوی‌ها یکی از اهدافی را که در آینده در برابر آن باید بی‌ایستند اسلام و مسلمانان برگزیدند. چنانچه بارها میان مسلمانان و صلیبیان جنگ‌های خونینی به وقوع پیوست. هنوز این جنگ‌های خونینی به پایان

پس از تأسیس نخستین دولت اسلامی در مدینه، مسلمانان برای پیشبرد و گسترش دعوت اسلام به سایر سرزمین‌ها آغاز کردند. الگوی پیشبرد دعوت و گسترش اسلام به سایر ملت‌ها در زمان پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم و پس از آن، به عنوان قضیه‌ای سرنوشت‌ساز به مرگ و زندگی مسلمانان گره‌خورده است. به همین دلیل مبارزه میان اسلام و دشمنانش تا بپایی قیامت ادامه خواهد داشت.

از این رو جنگ و مبارزه میان اسلام و کفر چه در گذشته و چه در حال حاضر و آینده از واقعیت‌های حتمی و همیشگی به شمار می‌رود. چنانچه از ابتدای رسالت پیامبر صلی الله علیه وسلم نخست مبارزات فکری و سیاسی و بعد پیشبرد دعوت توسط جهاد از درشت‌ترین کارنامه‌های است که الله تعالى برای پیامبر صلی الله علیه وسلم نصرت داد تا نخستین دولت اسلامی در مدینه را تأسیس نماید. پس از آن اسلام به قلمروهای نزدیک و دور گسترش یافت و لشکریان مسلمان برای پیشبرد دعوت اسلامی جنگ‌های زیادی را راه اندزایی کردند.

این از ماهیت طبیعی سیاست و جهاد نزد مسلمانان

نخست افکار ملی‌گرایی، نژادپرستی و استقلال طلبی را در قلمروهای دولت خلافت و نخست در اروپای شرقی-بالکان میان مسلمانان دامن زدند تا بتوانند بخشی از مسلمانان را بر قیام در برابر آن تحریک نمایند. مثال‌های برجسته‌ی آن را می‌توان در قیام و استقلال طلبی صرب‌ها، هنگری‌ها، بلغاریایی‌ها، مجارتستانی‌ها و یونانی‌ها در برابر دولت خلافت مورد مطالعه قرار داد.

به دنبال آن انگلیس‌ها برنامه‌های خطرناکی را روی دست گرفتند تا بتوانند نخست به مهم‌ترین نقاط استراتژیک در خاورمیانه که بخشی از قلمروهای دولت خلافت بود تسلط یابند، و بعد با یکجا کردن نیروی از این سرزمین‌ها قادر شوند در برابر دولت خلافت بی‌ایستند. چنانچه انگلیس‌ها برای رسیدن به این هدف ابتدا محمد ابن سعود را مورد حمایت نظامی و مالی خود قرار دادند؛ تا این‌که سران با نفوذ عرب با حمایت انگلیس‌ها برای رسیدن به حاکمیت در جغرافیای خود حاضر شدند تا در برابر خلیفه شمشیر کشیده و در برابر اردوی دولت اسلامی به جنگ بپردازنند. چنانچه در سال ۱۷۸۸م خانواده سعود توانست بر کویت حمله نموده و آن را اشغال کند. پس از آن به پیشروی‌های خود به سوی شمال ادامه داد تا این‌که بغداد را معاصر کرد. آنان می‌خواستند در کربلا مرقد حضرت امام حسین رضی الله عنہ را نابود و مردم را از زیارت آن منع کنند. نیروهای آل سعود در اپریل سال ۱۸۵۳م بر مکه هجوم برده و آن را اشغال کردند. یک سال بعد در سال ۱۸۵۴م مدینه منوره را مورد اشغال قرار داده و قبه‌های بزرگی را که بر قبر پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم وجود داشت تخرب کردند. همین گونه تمام سرزمین حجاز را اشغال نموده و به سوی شام حرکت کردند. از قبل معلوم بود که در عقب این پیروزی‌ها انگلیس‌ها قرار دارند. برعلاوه سفارت‌های انگلستان و فرانسه در بغداد، کابل، دمشق، بیروت، قاهره و جده بر تفرقه میان اعراب، ترک، فارس و سایر نژادهای دیگر دامن می‌زدند.

به دنبال آن انگلیس‌ها در سال ۱۹۱۵م پس از

نرسیده بود که مغول‌ها سرکشیدند و قتل عام را در بغداد پایتخت دولت خلافت راه اندازی کردند. چنانچه در سال ۱۲۵۸م شهر دمشق که از شهرهای باشکوه خلافت اسلامی بود بدست مغول‌ها سقوط کرد. به دنبال آن در سال ۱۲۶۰م جنگ عین‌جالوت به وقوع پیوست که در پی آن مغول‌ها شکست خورند. پس از شکست مغول‌ها، بار دیگر شور و شوق جهاد بر دل مسلمانان شعله‌ور شد. همان بود که جنگ‌های بی‌شماری در برابر کفار آغاز گردید، و جهاد بر ضد امپراتوری بیزانس در غرب از سر گرفته شد، تا این‌که پیروزهای پیاپی نصیب مسلمانان گردید. فتوحات مسلمانان تقریباً تا قرن سیزدهم میلادی ادامه پیدا کرد. هرچند مسلمانان در برخی از جنگ‌ها شکست می‌خورند با آنهم اکثر فتوحات به نفع مسلمانان قرن‌های پی‌هم به عنوان همین دلیل مسلمانان قرن‌های پی‌هم به شمار می‌رفتند. آنچه که بنابر کینه‌توزی اروپاییان و غربی‌ها، در تاریخ کشورها و جهان کمتر به آن پرداخته شده است.

پس از ضعف و سرانجام سقوط دولت خلافت در اوایل قرن بیستم، هرچند استعمارگران آرزوی نابودی کامل خلافت را در سر می‌پورانند با آنهم تا زمان سقوط دولت خلافت جرأت این را نداشتند تا بگونه‌ای مستقیم و از طریق نظامی بر نابودی کامل آن دست بکار شوند. آن‌ها هرچند بر تقسیم سرزمین‌های اسلامی با یکدیگر اختلاف داشتند، ولی بر سقوط کامل دولت خلافت به عنوان چتربظیم و قوتی واحد سیاسی در سرزمین‌های اسلامی با هم توافق داشتند. روی این استعمارگران توطئه‌های گوناگونی را برای جدا ساختن سرزمین‌های اسلامی از بدنه‌ی خلافت، راه اندازی گردند. چنانچه پس از قرن‌ها مبارزه و جنگ میان مسلمانان و اروپاییان سرانجام آن‌ها بر مسلمانان پیروز نشندند تا سرزمین‌های اسلامی را از بدنه‌ی دولت اسلامی جدا سازند، مگر این‌که ابتدا دولت خلافت را سرنگون کردن. این کار زمانی صورت گرفت که استعمارگران با کنار گذاشتن نیروی نظامی

عربی بنابر حمایت امریکا و غرب از آن در برابر
زانو زده‌اند.

استعمارگران پس از پیروزی در جنگِ غیرمستقیم در
برابر دولت خلافت تلاش کردند تا از داخل ترکها
را در برابر دولت عثمانی تحریک نموده تا آنها از
داخل زمینه‌ی فروپاشی آن را مساعد سازند. آنها با
وارد کردن افکار ملی‌گرایی، جدایی طلبی و تعصبات
نزدیکی میان ترکها و عرب‌ها همچنان کوشیدند
تا این افکار و ارزش‌ها در میان مسلمانان بیشتر
گردد. برعلاوه استعمارگران بر تشکیل انجمن‌ها،
احزاب و گروه‌ها مبنی بر مفکره‌های نشنلیزم،
سیکولریزم و جمهوریت دامن می‌здند. با این همه
اما جرأت نمی‌کردند تا بگونه‌ی مستقیم بر نابودی
دولت خلافت دست بکار شوند. سرانجام پس از
پایان جنگ جهانی اول و پیروزی در آن، انگلیس‌ها
آشکارا ناگفته‌های شان را گفتند. چنانچه «کرزون»
وزیر خارجه‌ی انگلستان در کنفرانس لوزان (۲۰ نوامبر
۱۹۲۲م) برای به رسمیت شناختن جغرافیای کنونی
ترکیه، شرایط چهارگانه را تعیین کرد:

کیه، شرایط چهارگانه را تعیین کرد:
۱. الغای کامل دولت خلافت؛

۲. بیرون کردن خلیفه از مرزهای ترکیه:
 ۳. مصادری اموال خلیفه:

۴. اعلان دولت سیکولر و غیردینی بجای خلافت عثمانی.

هرچند احزابِ جدایی طلب و ملی‌گرایی ترک به‌ویژه طرفداران مصطفی کمال با این شرایط چهارگانه‌ی انگلیس‌ها همنظر بودند با آنهم اکثربت مسلمانان چه در ارتش و چه افکار عامه شرایط چهارگانه‌ی استعمارگران را ذلت و حقارت می‌شمردند. چنانچه به تاریخ ۲۹ اکتوبر ۱۹۲۳م مجلس ملی برگزار شد و در آن مصطفی کمال از جا برخواست و گفت: "شما مرا خواستید تا این وضعیت بحرانی را حل نمایم، در حالی که مشکل برخواسته از اعمال خود تان است. منشای این مشکلات یک چیزی زودگذر نیست، بلکه منشای آن خطای اساسی در نظام حکومت داری ماست. بناءً من فیصله‌می‌کنم که ترکیه به جمهوری تبدل شود تا بر آن یک رئیس جمهور از طریق انتخابات

چندین بار تماس سرانجام موفق شدند تا آخرین پیام‌شان را توسط «هنری مکماهون» نماینده شان در مصر به «شریف حسین» والی دولت خلافت در حجاز برسانند. آن‌ها به هدف تسلط بر قلمروی‌های عثمانی در عراق، سوریه، لبنان، اردن و فلسطین شریف حسین را مناسبترین فرد برگزیدند. چنانچه انگلیس‌ها در پیام‌شان به شریف حسین از تشکیل خلافت عربی این گونه وعده دادند: «اگر یک بار دیگر اعلام می‌داریم که دولت شاهی انگلستان از بازگشت خلافت عربی به یک عرب سنتی از خانواده‌ی پیامبر مقدس استقبال می‌کند. آن‌ها به شرط این که شریف حسین در برابر خلافت عثمانی در صفت انگلیس‌ها بایستد، وعده سپرده‌ند که از خلافت عربی حمایت خواهند کرد. سرانجام شریف حسین به هدف رسیدن به خلافت عربی این خواست انگلیس‌ها را می‌پذیرد و یکجا با پسرانش علی، عبدالله و فیصل در برابر دولت خلافت می‌ایستد. افزون بر آن عرب‌ها را بر قیام در برابر خلافت می‌شوراند و تا پای جان در برابر آن می‌جنگند. در پایان انگلیس‌ها نه تنها این‌که از خلافت عربی برای شریف حسین حمایت نکردند -مگر چند ماه محدود- بلکه یک سال بعد، در سال ۱۹۱۷ با انتشار «اعلامیه‌ای بالفور» یهودیان را از اروپا و سراسر جهان به سرزمین اشغالی فلسطین دعوت نموده و آن‌ها را مورد حمایت قرار دادند. چنانچه در حال حاضر دولت یهود (اسرائیل) یکی از پرقدرت‌ترین دولت‌هایی است که تمام کشورهای

شاه فیصل، و شماره، از حواسیس، انگلیس،

تعیین گردد." اگر به وضعیت بحرانی آن زمان بگوئه‌ای درست پرداخته شود، انگلیس‌ها شرایط را طوری مهیا ساخته بودند که گویا مصطفی کمال به عنوان یک ترکی ملی‌گرا و انقلابی مخالف کشورهای غربی از جمله انگلستان می‌باشد. در حالی که در عقب بحران و شرایط فوق، انگلیس‌ها قرار داشتند. با ادامه‌ی بحران مصطفی کمال تا حدی پیش رفت که آنچه را قبل‌جراحت گفتنش را نداشت آشکارا بهزبان آورد. چنانچه که گفت: "آیا از بابت خلافت، اسلام و پیروان دین نبود که مردمان اطراف ترکیه

با پایان کار آخرین خلیفه فردای آن مصطفی کمال به عنوان رئیس‌جمهور سیکولر تمام وظایف دینی را لغو، مدارس دینی را زیر نظر وزارت معارف و دولت به مدارس مدنی-سیکولر مبدل کرد. مساجد به موزیم‌ها تبدیل شد و حجاب برای زنان ممنوع اعلام گردید. بدین گونه مسلمانان برای آخرین بار آنچه را که بر محور آن عظمت، قدرت، فتح و پیروزی بdest می‌آمد از dest دادند، و آنچه را که انگلیس‌ها از شرایط چهارگانه تعیین کرده بودند در عمل مصطفی کمال آن را پیاده نمود چنانچه یکی از نمایندگان انگلیس بخاطر برسیت شناختن استقلال جمهوری ترکیه توسط کشورش انگلستان بر «کرزون» وزیر خارجه انتقاد کرد. کروزن اما در پاسخ به وی گفت: "قضیه چنین است که خلافت نابود شده است و دیگر هرگز به پا نخواهد ایستاد. زیرا نیروی معنوی را که در آن خلافت و اسلام بود ریشه‌کن ساختیم!"

بدین گونه سایه‌ای خلافت یکسره از سرزمین‌های برچیده شد و پس از آن استعمارگران کافر جرأت کردند تا بر هر جغرافیایی که خواستند dest اندازی کنند و یا آن را مطابق آنچه که میل داشتند، نقشه‌کشی نمایند. دلیل این که جغرافیای سرزمین‌های اسلامی بهویژه در خارومیانه و شمال افریقا مثلث، مربع و سه ضلعی گونه ترسیم شده است، همین مسأله می‌باشد.

تعیین گردد." اگر به وضعیت بحرانی آن زمان بگوئه‌ای درست پرداخته شود، انگلیس‌ها شرایط را طوری مهیا ساخته بودند که گویا مصطفی کمال به عنوان یک ترکی ملی‌گرا و انقلابی مخالف کشورهای غربی از جمله انگلستان می‌باشد. در حالی که در عقب بحران و شرایط فوق، انگلیس‌ها قرار داشتند. با ادامه‌ی بحران مصطفی کمال تا حدی پیش رفت که آنچه را قبل‌جراحت گفتنش را نداشت آشکارا بهزبان آورد. چنانچه که گفت: "آیا از بابت خلافت، اسلام و پیروان دین نبود که مردمان اطراف ترکیه

مصطفی کمال اتاترک

مدت پنج قرن تمام جنگیدند و کشته شدند؟ اکنون وقت آن رسیده است که ترکیه در مصالح و منافع خود غور کند هندی‌ها، عرب‌ها و سایر مسلمانان را کنار بگذارد و خود را از زعامت کشورهای اسلامی نجات دهد." پس از مخالفت‌های شدید مسلمانان بر مصطفی کمال که از حمایت انگلیس‌ها برخوردار بود، سرانجام در روز سوم مارچ سال ۱۹۲۴ موفق شد برنامه‌ی انگلیس‌ها مبنی بر الغای کامل دولت خلافت و تأسیس جمهوری سیکولر استوار بر جدایی دین از دولت را اعلام بدارد. مصطفی کمال و این دشمن اسلام و مسلمانان به این هم اکتفا نکرد، بلکه در همان شب فرمانی را به حاکم استانبول ارسال کرد که در آن آمده بود -آخرین خلیفه- «سلطان عبدالمجید» فردا قبل از بامداد باید ترکیه

صدسال بدون خلافت بر مسلمانان چگونه گذشت؟

درویش طالقانی

اساسی دیگر که بدون آن زندگی اسلامی ناتمام و ناقص است، تطبیق اسلام به شکل دولتی و سیاسی آن است. بدون تطبیق اسلام، چنان تصور می‌شود که اسلام به عنوان یک دین فقط منحصر به ذهن انسان بوده و در میدان عمل کدام راه حل برای مشکل بشریت و بهخصوص پیروان خودش ندارد. استعمارگران در کنار اینکه خلافت را سقوط دادند؛ چنان ذهنیت سازی کردند که «آمدن خلافت ناممکن است» و آن را مانند حکومت‌های امپراتوری که دیگر تاریخ مصرف آن گذشته است، برای مردم خودش و مسلمان‌ها روایت کردند. خلافت اصطلاح رسمی برای دولت عثمانی بود. مگر غربی‌ها قصداً این اصطلاح را از تاریخ و روایت آن بیرون کردند. فعلاً هم اگر کسی بخواهد تحولات جهان اسلام را از کتب تاریخی که غربی‌ها نوشته کرده‌اند، بخواند، اصطلاح خلافت را دیده نمی‌تواند. حتی خلفای عباسی و اموی را به حیث امپراتوران مستبد و عیاش، معرفی و در تاریخ روایت می‌کنند. تصویر دولت خلافت را همسان تصویر امپراتوری فارس،

ذلت و انحراف ما از زمانی آغاز گردید که دولت خلافت و یگانه سپر مسلمین را از دست دادیم. در نبود دولت خلافت با مشکلاتی چون؛ تجزیه سرزمین‌های اسلامی، تفرقه بین مسلمان‌ها، اشغال و استعمار، حقیر شدن، کشتار و خون‌ریزی و در نهایت عدم تطبیق اسلام مواجه شدیم. اسلام دین سیاسی است، بدون دولت و حاکمیت مادی تطبیق آن ناممکن است. هر فکری چه درست و چه غلط در صورتی که به طور عملی تطبیق نگردد، آهسته آهسته از جامعه دور شده و در نهایت به باد فراموشی سپرده می‌شود. در مورد اسلام هم نیز همین مسئله صدق می‌کند. در صورت عدم تطبیق کامل اسلام، دارالاسلام به دارالکفر و جامعه‌ی اسلامی به جامعه‌ی کفری تبدیل شده و امت اسلام به گروه‌های دولت-ملت (state) تقسیم شده، به جای هویت اسلامی، هویت ملی شکل می‌گیرند. چیزی که ما امروز شاهد آن هستیم.

بعد از ایمان به الله سبحانه و تعالی مسئله‌ی

و تا توانستند امت اسلامی را به مصیت‌های زیادی گرفتار کردند. از همه مهم‌تر، به توهین مقدسات اسلامی شروع کردند. چون می‌دانستند که یک جامعه و مردم عام آن توسط الگوها و ارزش‌ها باهم در ارتباط هستند و سبب وحدت شان می‌گردد. وقتی این ارزش‌ها و یا مقدسات زیر سؤال برده شود و نیش‌خند عام و تمام شود؛ طبیعتاً که وحدت مردم از بین رفته و هویت شان را از دست می‌دهند. اگر نسل اول مقاومت ضعیف از خود نشان دهنده، نسل‌های بعدی کاملاً بی‌تفاوت می‌شوند. توهین به مقدسات اسلامی در کنار اینکه پلان منظم برای کم‌ارزش نشان دادن مقدسات اسلامی است؛ نشان دهنده‌ی نفرت شان از اسلام و مسلمان‌ها نیز می‌باشد. موضوع همدیگرپذیری و احترام به ادیان، که شعارهای بزرگ غرب می‌باشد، در برابر مسلمان‌ها و مقدسات‌شان حرف مفت است که در بازار سیاست‌گذاری غرب خریداری ندارد. موارد و مثال‌های زیادی از این توهین به مقدسات مانداریم؛ مثل: رسم کاریکاتور حضرت محمد مصطفیٰ صلی الله علیه وسلم در سال ۲۰۱۵ و ۲۰۱۹ توسط مجله‌ی طنزی شارلی ابدو^۲ در فرانسه، نشر کاریکاتور پیامبر اسلام در مجله‌ی دنمارکی در سال ۲۰۰۵، سوختاندن قرآن کریم در سال ۲۰۱۷ توسط یک مرد دنمارکی، نوشتن کتاب آیات شیطانی توسط سلمان رشدی، ساختن مستند بنام فتنه در سال ۲۰۰۶ توسط یک فلمساز هالندی، ساختن فلم برائت در سال ۲۰۱۱ توسط کشیش امریکایی بنام تری جونز، انداختن قرآن کریم در تشناب‌های میدان هوایی بگرام در سال (۱۳۹۰ ه.ش)، از این قبیل دهها مثال دیگری نیز می‌تواند وجود داشته باشد.

اشغال سرزمین‌های اسلامی

اولین سرزمین اسلامی که اشغال گردید مصر بود و آخرین آن افغانستان. پیکر عظیم دولت اسلامی به کشورهای خورد و کلان تجزیه و تقسیم گردید تا زمینه‌ی اشغال سرزمین‌های اسلامی را به هدف استحمار و استثمار مسلمانان، ترویج افکار غربی در میان مسلمانان و غارت منابع و ذخایر زیر زمینی

روم و یا هم هنگری-استریا می‌بینند.^۱ بعد از گذشت یک قرن از سقوط خلافت اسلامی تمام سعی و مکر شان برای جلوگیری از تأسیس دوباره آن متمرکز است. برای این ذهنیت که گویا اسلام حکومت ندارد، کار و تبلیغ کردند؛ و حالا هم این عمل به شدت وقوت خودش ادامه دارد. بی‌شرمانه و یا هم از روی غفلت تاریخ سیزده قرن سیاست و حاکمیت اسلام را نادیده می‌گیرند.

خلافت حدود سیزده قرن از زمان حضرت محمد مصطفیٰ صلی الله علیه وسلم (۶۲۳م) الی خلافت سلطان عبدالحمید رحمه‌الله (۱۹۲۴م) قدرت بلا منازعه‌ی جهان بود. با وجود بعضی از مشکلات، مثل حمله‌ای مغول (هلاکو) به مرکز خلافت عباسی (بغداد) در سال ۱۲۵۸م و مشکلات داخلی، که در هرجامعه‌ای به طور طبیعی وجود دارد؛ باز هم قدرتمندترین حاکمیت دنیا به حساب می‌رفت. حتی همان ضعیفترین دولت اسلامی که اواخر دوره‌ی عثمانی بود، نیز قدرت مهم دنیا به حساب می‌رفت. به حدی که چندین بار تا دروازه‌های شهر وین، اتریش پیش روی نموده بود.

سقوط دادن خلافت اسلامی پرروزه‌ی مشترک بین کفار؛ مثل: انگلیس، فرانسه، آلمان و روسیه بود، و فعلًاً هم پرروزه‌ای که ممانعت از آمدن خلافت در جریان است، توسط همین کشورها به رهبری امریکا به پیش برده می‌شوند. بنابرین با سقوط خلافت، مسلمانان خسارات بزرگی را متحمل شدند که در ذیل به بحث گرفته می‌شوند:

توهین به مقدسات اسلامی

بعد از اینکه دولت خلافت سقوط داده شد، اسلام به عنوان دینی که صاحب عظمت، شأن و از جایگاه خاص جهانی برخوردار بود، توسط استعمارگران غربی به عقب زده شد. امت اسلامی دیگر آن ارزش و قوت گذشته‌ی خود را از دست دادند، ذلت و استعمار بر مسلمانان حاکم گردید. مردمانی که روزگاری در موجودیت دولت اسلامی ترس در اندام شان بود، اما با سقوط خلافت اسلامی مثل گفتارهای لاش‌خور به جسم نیمه‌جان امت اسلامی چسپیدند

توسط استعمارگرانی؛ مثل: انگلیس، امریکا، فرانسه و روسیه اشغال و به بهانه‌های مختلف غارت شدند. اما ساکنین اصلی این سرزمین‌ها به حالت فقر و بدبختی زنده‌گی می‌کنند، ولی سود منابع طبیعی شان را کشورهای استعماری و شرکت‌های شان می‌برند.

پائین آمدن ارزش مسلمان‌ها

از زمان تأسیس دولت یهود (۱۹۴۸) در قلب سرزمین‌های اسلامی هفتاد و سه سال می‌گذرد. در این مدت از اعتراض ملک فیصل، شاه سعودی گرفته تا مبارزه‌ی حماس در فلسطین و ده‌ها حرکت برای آزادی این سرزمین صورت گرفته، مگر متأسفانه هیچ تأثیر نداشته است. بر علاوه آن دولت یهود مناطق اشغالی خویش را گسترش داده و خانه‌ها مردم را تخریب می‌کند. کدام نقشه‌ی تعریف شده برای خود مشخص نکرده و به همان مرزبندی سال ۱۹۷۷ قناعت ندارد و همه ساله وسعت سرزمین یهود گسترش پیدا می‌کند. قوت‌های اشغال‌گر مثل امریکا، انگلیس و سازمان ملل، زمینه را برای گسترش آن مساعد می‌کنند و در پیروی از این قدرت‌ها، سازمان ملل نیز سکوت ننگین را اختیار می‌نماید. باید هم این کار را کند، چون سازمان ملل نهادی است که تجاوز و وحشت کشورهای مثل امریکا و اتحادیه‌ی اروپا را مشروعیت می‌بخشد؛ نه اینکه از مسلمان‌ها دفاع کند. به این منظور هم ساخته نشده است. در اقدام گوگل نام فلسطین را از نقشه دور کرده و تمام سرزمین فلسطین را به اسرائیل نامگذاری کردند. شما اگر به گوگل مپ^۶ مراجعه کنید؛ فلسطین را پیدا کرده نمی‌توانید. در آخرین اقدام کاملاً هریس، معاون رئیس جمهور امریکا گفت: «به شما وعده می‌سپاریم که اداره‌ی بایدن-هاریس متعهد به امنیت اسرائیل، به شمول همکاری‌های نظامی و استخباراتی، می‌باشد؛ چنانچه اداره‌ی اوباما-بایدن به تامین آن پابند بود. و نیز این را ضمانت می‌کنیم که اسرائیل برای همیش میتواند به تحرکات نظامی خود بپردازد».

سازمان همکاری اسلامی (OIC) در سال ۱۹۷۹

آن مساعد سازد. دولت واحد اسلامی به ۵۷ کشور اسلامی تجزیه و تقسیم شد. تجزیه سرزمین‌های اسلامی، احساس ترحم و همدیگر پذیری را در میان مسلمانان از بین برد. چنانچه امروز مسلمانان بدون داشتن پاسپورت نمی‌توانند به کشورهای اسلامی سفر کنند و حتی بدون اجازه عربستان سعودی اجازه ندارند تا مناسک حج -فریضه‌ی الهی- را ادا کنند.

سرزمین‌های اسلامی در موقعیت بسیار خوب و با نعمت فراوان در زمین قرار دارند. الله متعال پیامبران را نیز به مناطق بسیار استراتیژیک و مهم فرستاده است که اکثریت قاطع آن فعلاً جزء از سرزمین‌های اسلامی می‌باشد. پیامبران مثل «حضرت عیسی، موسی و ابراهیم علیهم السلام» در مناطق شام و فلسطین و یا به تعبیر امروز خاورمیانه^۷ فرستاده شده‌اند. این مناطق منابع بسیار فراوان طبیعی را در خود جاه داده است. از آن جمله نفت، گاز طبیعی و معادن آن خیلی حایز اهمیت می‌باشد. اگر سرزمین‌های اسلامی را بدون مرزبندی‌های سایکس-پیکو^۸ در نظر بگیریم و بر اساس حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم که مسلمان‌ها در سه چیز با هم شریک اند؛ خود را شریک این سرزمین‌ها بدانیم، ما خیلی غنی هستیم و در منطقه‌ی پر نعمت دنیا زنده‌گی می‌کنیم. افغانستان سرزمینی است، که با داشتن منابع سرشاری منزالی و هایدروکاربنی، جزئی از کشورهای غنی از نظر منابع طبیعی حساب می‌شود. گفته می‌شود که «ارزش معادن کشور تقریباً یک الی سه تریلیون دالر است».^۹ پس فقر افغانستان، فقر مردمی است، نه فقر منابع کشوری! اما متأسفانه پس از سقوط دولت اسلامی (خلافت) منابع اکثر این سرزمین‌ها یا هم به طور رایگان و یا یک قیمت بسیار ناچیز در خدمت کفار اشغال‌گر قرار گرفته است. مثلاً: قیمت هر بشکه نفت عربستان برای امریکایی‌ها در سال ۱۹۷۰ حدود \$۱ به فروش می‌رسید؛ که یک بشکه نفت حدود ۱۵۸/۹۹ لیتر می‌شود؛ که عین همین مقدار کوکاکولا حدود \$۴۰ فروخته می‌شد. از الماس کشورهای افریقایی گرفته، تا نفت کشورهای حوزه خلیج فارس^{۱۰} و منابع آبی؛ کانال‌ها همه و همه

استعمارگر زمینه را برای غصب الله تعالى مساعد می‌کند. اطفال ما را چنان تربیه می‌کند که تمام هم و غم شان مسئله‌ی دنیا باشد؛ آن هم دنیای خودشان نه، بلکه دنیای سرمایه‌داران را پر رونق ساخته و تمام عمر منحیت یک پرزه‌ی باهوش در خدمت شرکت‌های سرمایه‌داری باشند.

در نهایت می‌توان گفت که در نبود دولت اسلامی (خلافت) وضعیت ما مسلمانان در دنیا و آخرت خیلی وخیم خواهد بود. وضعیت فعلی ما دلیل خوبی برای این مدعای است. چون بدون دولت اسلامی احکام الهی به طور اساسی آن تطبیق نگردیده امور دنیا دچار مشکل می‌شود؛ و در عین حال مورد غصب الله تعالى متعال نیز قرار می‌گیریم. لذا لازم است که برای نجات مشکلات دنیا و عذاب آخرت یکجا با حزب التحریر پیوسته جهت احیایی مجدد دولت اسلامی تلاش اساسی و خسته‌گی ناپذیر داشته باشیم؛ تا با آمدن دوباره خلافت اسلامی عظمت و قدرت خویش را اعاده کرده و با وحدت و سلامتی زیر نام امت در کنار هم زنده‌گی کنیم.

در بیت المقدس تأسیس شد. فعلاً با داشتن ۵۷ کشور عضو، اصلاً تأثیر قابل ملاحظه‌ای در قضایای امت اسلامی ندارد. به غیر از چند بورسیه تحصیلی در کارنامه شان، کدام کار جدی دیگری که یکی از معضلات کلان امت اسلامی را حل کند، شاهد نیستیم. این سازمان بر علاوه‌ی اینکه قضایای قبل از سال ۱۹۶۹ را حل نکرده، برای قضایا و مشکلات جدید بین مسلمان نیز کدام راه حل ندارد. مثلاً: قضیه‌ی افغانستان، کشمیر، فلسطین، ایغور و بrama و کشتار افریقای جنوبی، قضیه‌ی بوسنی و هرزگوئی که در سال ۱۹۹۵ که حدود ۸۰۰۰ مسلمان که شامل اطفال و زنان می‌شد، توسط یک جنرال بنام راتکو ملادیچ (Ratko Mladic)^۸ قتل عام گردید. از سال ۱۹۹۵ که جنگ به رهبری امریکا علیه مسلمان‌ها را شروع گردید، و بعد از حمله‌ی مرموز یازده سپتامبر آن را شدت بخشیدن، حدود چهار میلیون^۹ مسلمان کشته شده‌اند. تعداد دو میلیون از این کشته شده‌ها در در عراق و افغانستان می‌باشند.

پیامدهای اخروی

در صورتی که دولت اسلامی وجود نداشته باشد و احکام الهی تطبیق نگردد، وضعیت مسلمانان در دنیا و آخرت ذلت و خواری را در پی می‌داشته باشد. دولت اسلامی یکی از مکلفیت‌های اساسی‌اش، بهتر ساختن آخرت اتباع خودش می‌باشد. دولت اسلامی با تطبیق احکام شرعی زمینه را برای رضایت الله تعالى مساعد می‌کند. چون واضح است که تطبیق احکام الله تعالى نشان دهنده‌ی بندگی مسلمانان می‌باشد. موجودیت دولت‌های

قتل عام 8372 مسلمان در سری‌نیتسا

مبای بحران؛ چگونه سایکس-پیکو و دولت-ملت بر مسلمانان تاثیر گذاشت؟

احمد صدیق احمدی

در یاداشت‌هایش می‌نویسد: "من در ظرف چند ساعت مرزهای اردن را ترسیم و کشور کنونی اردن را بوجود آوردم." آیا واقعاً سرنوشت کنونی جنگ و بحران در سرزمین‌های مسلمانان به چنین چیزهای وابسته است؟ اگر قضیه چنین باشد، پس مبای بحران کدام است؟

خلافت عثمانی در آخرین زمان حیاتش هرچند مرد میریض و دولتِ ضعیف خوانده می‌شد، با آن‌هم هیچ قدرت‌جهانی حتاً انگلستان به تنها یی جرأت آن را نداشت که مستقیماً به سرنگونی آن پیردازد. آنچه شواهد تاریخی نشان می‌دهد و در اینجا به برخی از آن خواهیم پرداخت انگلیس‌ها با سیاستِ توطئه و فریب توانستند برخی از والی‌ها

چرا هرچیز ملی باشد؟ با توجه به این لحظه‌ای فکر کنید که هیچ‌چیز ملی نیست؛ نه سرحد و جغرافیا و نه هم زبان، قوم، مذهب و قانون. از این رو آیا مرزها و ملی‌بودن هرچیز را از گذشته‌ها به ارث برده‌ایم؟ «سر جان اسکارلت» رئیس سازمان استخبارات مخفی انگلستان در تازه‌ترین یادداشت‌هایش می‌پرسد: "آیا تقسیم‌بندی‌ها و احساسات عمیقاً نهادینه شده در سراسر شمال افریقا، خاورمیانه و جنوب آسیا رامشدنی است؟ گویی که وی پس از یک قرن با این پرسش تلاش کرده تا این گفته‌ی «چرچیل» نخست وزیر وقت انگلیس را متزلزل جلوه دهد. چنانچه چرچیل زمانی که مسؤول مستعمرات در خاورمیانه بود

طرف راست به چپ سایکس نماینده انگلیس و پیکوت نماینده فرانسه

انگلیس می‌افتد. با تصرف آخرین پایگاه نیروهای عثمانی بدست شریف حسین و فرماندهی انگلیس، چند ماه بعد در ماه می سال ۱۹۱۶ انگلیس‌ها برخلاف وعده خلافت عربی برای شریف حسین، بگونه‌ای محترمانه پیمان «سایکس-پیکو» را با فرانسه به امضا می‌رسانند. برمنبای این پیمان فلسطین، اردن و عراق برای انگلستان و لبنان، سوریه و بخشی‌های از عراق و ترکیه برای فرانسه تعلق می‌گیرد. کمال سویس که مربوط به مصر بود و در تسلط انگلیس‌ها قرار داشت زیر عنوان محل عبور و مرور آزاد بین‌المللی برای کشتی‌های استعمارگران اعلام گردید.

انگلیس‌ها نه تنها این‌که از خلافت عربی برای شریف حسین حمایت نکردند مگر چند ماه محدود؛ بل یک سال پس از امضای پیمان سایکس-پیکو و تسلط بر قلمروهای عثمانی، در سال ۱۹۱۷ با انتشار «اعلامیه‌ای بالفور» این پیروزی را برای یهودیان مبنی بر این‌که پس از این می‌توانند بر سرزمین فلسطین پناهنده شوند، تبریک گفتند. چنانچه در اعلامیه‌ای بالفور وزیر خارجه انگلستان آمده است: "این پیروزی بود برای جامعه یهود و شکستی بود برای شریف حسین امیر مکه." به دنبال این یهودیان برای نخستین بار قادر شدند از

و حاکمان عثمانی را به بهانه‌ای «خلافت عربی» در برابر دولت عثمانی بشورانند. تاریخ نشان داده است که انگلیس‌ها هر پیمانی را که با مسلمانان بسته‌اند هیچ‌گاهی به آن پابند نمانده‌اند. اما قبل از سقوط دولت خلافت قادر شدند تا خطرناک‌ترین خنجر را بر پیکر نیمه‌جان مسلمانان وارد نمایند، و آنچه را که سال‌ها با استعمار و جنگ نتوانستند بدست آرند، این بار توانستند از طریق توطئه و فریب بدست آورند.

در سال ۱۹۱۵م انگلیس‌ها پس از چندین بار تماس سرانجام توانستند آخرین پیام‌شان را توسط «هنری مک‌ماهون» نماینده شان در مصر به «شریف حسین» والی دولت خلافت در حجاز برسانند. آن‌ها به هدف تسلط بر قلمروی‌های عثمانی، شریف حسین را مناسب‌ترین فرد یافتند. این در حالی است که قبل از این دولت خلافت از تسلط و قدرتی زیادی در سرزمین‌های عربی خاورمیانه برخوردار بود. انگلیس‌ها در پیام شان به شریف حسین از تشکیل خلافت عربی و عده دادند و گفتند: "اکنون یک بار دیگر اعلام می‌داریم که دولت شاهی انگلستان از بازگشت خلافت عربی به یک عرب سنتی از خانواده‌ی پیامبر مقدس استقبال می‌کند." آن‌ها به شرط این‌که شریف حسین در برابر خلافت عثمانی در صف انجلیس‌ها بایستد، عده سپرندند که از خلافت عربی حمایت خواهند کرد. سرانجام شریف حسین این خواست انجلیس‌ها را می‌پذیرد و یکجا با پسرانش علی، عبدالله و فیصل در برابر دولت خلافت می‌ایستد، و اعراب را بر قیام علیه دولت اسلامی می‌شوراند و تا پای جان در برابر آن می‌جنگد. چنان که با اشغال مکه و مدینه در نوامبر سال ۱۹۱۶ مردم با شریف حسین به عنوان خلیفه بیعت می‌کنند. زمانی انجلیس‌ها از این قضیه اطمینان حاصل می‌کنند بی‌درنگ از آن حمایت می‌نمایند. فرانسه که قضیه را از نزدیک دنبال می‌کرد نیز چنین می‌کند. به دنبال آن تمام مناطقی که قبل از تسلط دولت عثمانی بود به تصرف نیروهای شریف حسین و جنرال النبی فرمانده عمومی نیروهای

ترسیم شده است. چنانچه مرزهای سایکس-پیکو کردها را میان سوریه، عراق، ایران و ترکیه بگونه‌ای از هم جدا ساخته است که تا کنون نتوانسته‌اند به جغرافیای واحد و مشخصی دست یابند.

اگر واقعیتِ این گونه قضایا بصورت درست موشگافی شود به آسانی می‌توان ریشه‌ی اصلی بحران در سرزمین‌های اسلامی را دریافت. چنانچه یکی از دلایل عمدی آن ریشه در ترسیم مرزهایی دارد که استعمارگران به هدف متفرق ساختن مسلمانان با پوشش و رسمیت بخشیدن آن توسط سازمان ملل متحد، بوجود آورده‌اند. حاکمان این سرزمین‌ها اما به دلیل این‌که اکثر شان یا در برنامه‌های غربی آموزش دیده و بعد به عنوان حاکم در سرزمین‌های اسلامی مورد حمایتِ غرب قرارگرفته‌اند، و یا مستقیماً با حمایتِ غرب به قدرت رسیده‌اند؛ همواره مردمان این سرزمین‌ها را بجای بیرون راندن عاملین بحران، بر رقابت‌های داخلی و دشمنی با همسایه‌ها مصروف نگهداشتند. چنانچه در افغانستان بجای ذهنیت‌دادن افکار عامه به ریشه‌ی اصلی بحران که امریکا بیست‌سال قبل به بهانه‌ای جنگ با تروریزم آتشِ جنگ و بحران را در این جغرافیا شعله‌ور ساخت و اکنون بدون پایان دادن به آن پا به فرار گذاشته است؛ اما حکام دست‌نشانده همواره ریشه‌ی بحران را در رقابت و دشمنی با پاکستان به معرفی می‌گیرند. این در حالیست شواهد زیادی وجود دارد که رهبران کنونی حکومت در بسیاری از معاملات پنهانی از جمله در کشیدن دیوار سیم خاردار در مرز میان پاکستان و افغانستان که پول آن را ایالات متحده امریکا پرداخته است، در جریان قراردادند. بدون شک کشورهای همسایه به شمال پاکستان، ایران و هندوستان در جنگ و بحران افغانستان منافعی دارند که از آن دست‌بردار نیستند. مگر امریکا افزون بر نفوذ و تسلطی که بر این کشورها دارد عامل اصلی بحران به حساب می‌رود. با توجه به این هیچ‌گاهی نشده که حاکمان دست‌نشانده به برچیدن بساط عامل بحران بر افکار عامه ذهنیت داده باشند. با این همه بحران و سیاه‌روزی آیا

اروپا و سایر نقاط جهان در یک جغرافیای واحد به سرزمین مسلمانان در فلسطین پناه بیاورند. سرانجام در سال ۱۹۴۸ به حمایت مستقیم انگلستان و امریکا رسماً دولت یهود (اسرائیل) را در قلب خاورمیانه و در سرزمین‌های اشغالی اعلام بدارند. بدین گونه گلیم خلافت یک‌سره از سرزمین‌های عربی برچیده می‌شود، و پس از ترسیم جغرافیای کاذب آتش بحران در خاورمیانه چنان شعله‌ور می‌گردد که تاکنون خاموش نشده است.

قبل از خاورمیانه استعمارگران در اروپای شرقی و در شبه‌جزیره‌ی بالکان به هدف کوتاه ساختن دستِ خلافت عثمانی از این سرزمین‌ها چنین کرده بودند. آن‌ها با تحریک آلبانیایی‌ها، صرب‌ها، رومانیایی‌ها، بلغاریایی‌ها و یونانی‌ها در برابر دولت خلافت این سرزمین‌ها را از بدنیه‌ی آن جدا ساختند. انگلیس‌ها در مصر همچنان «محمد علی پاشا» والی عثمانی را در برابر خلافت مورد حمایت قرار دادند. آن‌ها سرانجام پس از ضعف سیاسی، نظامی و اقتصادی حکومت محمد علی پاشا در سال ۱۸۸۲ مصر را اشغال کردند. پس از آن سودان را از بدنیه‌ی مصر جدا ساختند، در حالی که در زمان حاکمیت دولت خلافت مصر یکی از مناطق پرقدرت در منطقه به حساب می‌رفت. در افغانستان «دیورند» نماینده‌ی انگلیس چنین کرد. چنانچه پشتوان‌ها و بلوج‌ها را در جنوب و شرق، میان افغانستان، ایران و پاکستان از هم جدا ساخت. در کشمیر میان مسلمانان طوری مرز کشیدند که هند و پاکستان به هدف تسلط بر این منطقه تاکنون در جنگ و دشمنی به سر می‌برند. استعمارگران در قاره افریقا نیز بدتر از این را انجام دادند.

با توجه به آنچه که گفته شد اگر بر مرزبندی‌های کنونی سرزمین‌های اسلامی نگریسته شود، این چیزی نیست که قبل از جنگ جهانی اول به‌ویژه قبل از سقوط دولت خلافت وجود می‌داشت. به عبارت دیگر، مسلمانان قبل از این به این گونه مرزبندی‌ها در سرزمین‌های شان آشنایی نداشتند. این رو اکثر این مرزها توسط استعمارگران به هدف متفرق ساختن مسلمانان و تداوم بحران میان شان

شدن اعضای بدنم به من آسان‌تر از آنست که بیین فلسطین از دولت خلافت جدا شده است، این کاریست که شدن نیست. من نمی‌توانم بر پاره پاره شدن جسم خویش در حالی که زنده هستم موافقت کنم." اما پس از سقوط دولت خلافت واقعًا فلسطین را بر یهودیان تسليم کردند و تاکنون نه تنها این که به بحران فلسطین پایان داده نشده، بلکه قرار است مسلمانان از سرزمین شان بیرون رانده شوند. در گذشته این روند توسط استعمار انگلیس آغاز و حمایت شد و حال مستقیماً با حمایت امریکا به پیش برده می‌شود. با توجه به این، آیا فلسطین و تاج سر آن بیت المقدس دوباره بر بالین مسلمانان برخواهد گشت؟ بلی؛ مگر با مرزهای ملی و ارزش‌های بیگانه همچون دولت-ملت هرگز!

یکی از دلایلی که پس از سقوط خلافت اسلامی بهویژه پس از بوجود آمدن مرزها، برخی از گروههای اسلامی در چارچوب دولت-ملت گاهی از امارت، گاهی از خلافت و گاهی هم از دولت جمهوریت در افغانستان سخن می‌گویند ناسازگاری ارزش‌های همچون جمهوریت، دولت-ملت و مرزهای ملی در میان مسلمانان است. زیرا چنانچه گفته آمدیم دلیل عمدهی بحران‌های جاری در سرزمین‌های اسلامی موجودیت همین ارزش‌ها است که استعمارگران به هدف متفرق ساختن مسلمانان از ارزش‌های اسلام و چنگزدن آنان به عظمت گذشته شان مرزهای کنونی را ترسیم و ارزش‌هایی همچون دولت-ملت را میان آن‌ها بوجود آورده‌اند. از این رو آسمانی دانستن دولت-ملت و ناممکن قلمداد کردن دولت اسلامی/خلافت و نیز برگشت به تاریخ و عظمت گذشته‌ی مسلمانان یکی از عوامل تداوم بحران‌های جاری در سرزمین‌های اسلامی و افغانستان به شمار می‌رود. آنچه که اگر با برگشت دولت خلافت به این بحران‌ها پایان داده نشود، مسلمانان هیچ‌گاه قادر نخواهند شد تا با مرزهای ملی و ارزش‌های دولت-ملت به این سیاه‌روزی نقطه‌ی پایان بگذارند.

مسلمانان با مرزهای ملی و خطرناک‌ترین ارزش همچون دولت-ملت رام شده‌اند؟

وقتی استعمارگران مرزها را خلاف واقعیت میان مسلمانان ترسیم کردند، افزون بر آن مفکرتهای دولت-ملت را نیز مروج ساختند. واقعیت این است که مرزهای کنونی و ارزش‌هایی دولت-ملت چیزی‌های نیستند که در گذشته نظامجهانی این گونه می‌بود، و یا این ارزش‌ها با آنچه که مسلمانان قرن‌ها در جهان همراه با ارزش‌های اسلامی سیاست و حکومت می‌کردند سرِ سازگاری داشته باشد. از این رو اگر مرزهای ملی و مفکرتهای دولت-ملت در اروپا باعث شد تا صدها سال جنگ و بحران ناشی از تاریخ سیاه عیسویت را پایان بخشد، اما در سرزمین‌های اسلامی عامل اصلی همه‌ی بحران‌ها به حساب می‌رود. چنانچه در چارچوب فکری و سیاسی دولت-ملت، هر دولت-ملت از خود یک فلسفه و مفکرته دارد که بر مبنای آن دولت-ملت شکل گرفته است. چنان که سرحدات، منافع ملی، حریم دولت-ملت و ... از ارزش‌هایی است که با ارزش‌های مسلمانان هیچ‌گونه سازگاری ندارد. به عنوان مثال تخطی از سرحد از خط سرخ دولت-ملتها به شمار می‌رود که بر محور آن منافع ملی شکل می‌گیرد. این مفکرته با وجود ارزش‌ها، افکار و عقاید مشترک میان مسلمانان آن‌ها را از هم جدا ساخته است. افزون بر آن با صدها سال دولت‌داری و ارزش‌های فکری و سیاسی مسلمانان هیچ پیوندی ندارد.

فلسطین پس از فتح آن در زمان صحابه هرچند پس از آن چندین بار در جنگ‌های صلیبی میان مسلمانان و عیسویان دست به دست شد، اما سرانجام مسلمانان آن را از اشغال عیسویان نجات داده و تا آخرین زمانی که خلافت عثمانی سقوط نکرده بود، به عنوان بخشی از جغرافیای مهم دولت خلافت به حساب می‌رفت. چنانچه خلافت عثمانی هرچند در آخرین زمان حیاتش به سر می‌برد با آن هم خلیفه‌ی وقت «سلطان عبدالحمید دوم» مبني بر تسليم نمودن بخشی از فلسطین به یهودیان تا پاییان ایستادگی کرد و پیرامون آن گفته است: "در حالی که من زنده هستم بدون شک قطع

720

711

859

تأسیس
نخستین
دانشگاه مدرن
توسطیک
زن مسلمان

786

تأسیس
نخستین
شفراخانه
مدرس در بغداد

711

گسترش
اسلام
در افغانستان
و سند

651

فتح کامل
امپراتوری
فارس توسعه
مسلمانان

641

ورود اسلام به
سرزمین مصر

638

فتح فلسطین

630

فتح مدکه

623

تأسیس
نخستین
دولت اسلامی

1847

کمک خلافت
عثمانی به
قططیزده‌های

1908

برداخت جزیره
پرتوس امریکا
به خلافت
عثمانی

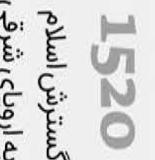
افتتاح دارالعلوم
حمدیه در
سینکیانگ
چین توسط
خلافت عثمانی

بایتخت
قسطنطینیه
روم شرقی

خلافت عثمانی

1529

1520

گسترش اسلام
به اروپای شرقی
(هنگی امروزی)

محاصره شهر
ویانا، پیتخت
عثمانی

فتح
قسطنطینیه

خلافت عثمانی

1400

1453

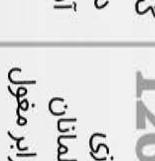
پرتوی
مسلمانان
در رابر مغول
ها در نبرد
عین چالوت

بایتخت
قسطنطینیه

خلافت عثمانی

1260

1120

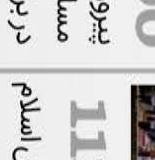
گسترش اسلام
به سرمیان
های مالیزیا و
اندونزیا

فتح
مکه

خلافت عثمانی

900

آغاز عصر
طلایی بغداد
و تأسیس
و طب

در زمان هارون
رسید

بایت‌الحکمه

خلافت عثمانی

حوادث المناك پس از سقوط دولت خلافت

1930

اسغال الجزاير	از سوی فرانسه و اعدام عمر مختصر (شیر صرا)	1924
آغاز جنگ جهانی	دوم و کشته شدن 70 میلیون انسان	1939

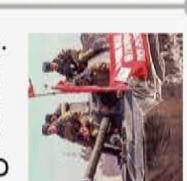
آغاز جنگ جهانی	دوم و کشته شدن 70 میلیون انسان	1939
تأسیس دولت یهود در فلسطین	اندونیزیا توسط چاپان	1942

جنگ شش روزه اعراب و دولت یهود	اندونیزیا توسط چاپان	1948
تسليمه پاکستان در بربر هند	تسليمه پاکستان در بربر هند	1967

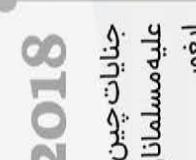
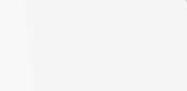
نحو از قشون سرخ شوروی به افغانستان	آغاز بمبان طیارات بی سرنشیین از سوی اوباما	2009
جنگ ایران و عراق	آغاز بهار عرب	2011

ویران شدن مسجد بابری در هند	ظهور داعش و پیروزه بن دنام سازی خلافت	2014
جنایات چین علیه مسلمانان ایغور	اعدام معامله قرن از سوی تزامپ و خیانت حکام عرب و به روئی چینی (میانمار) سمت شناختن	2018

قتل عام مسلمانان روئینی (میانمار)	قتل عام مسلمانان سوی بحرین امارات متحده سودان و مرکش	2020
آغاز جنگ عراق و توسط امریکا و بگرام	آغاز اشغال افغانستان و توسط امریکا و ناتو	2001

قتل عام مسلمانان بوسنيا و توسط صربستان	1995
آغاز اشغال افغانستان و توسط امریکا و ناتو	2001

آشغال افغانستان و توسط امریکا و ناتو	2001
اشغال عراق و توسط امریکا و بگرام	2003

خشونت و شکنجه زدن	2003
وقعه اندیجان و کشته شدن 5 هزار مسلمان به شمول اعضای حزب التحریر در افغانستان	2005

وقعه اندیجان و کشته شدن 5 هزار مسلمان به شمول اعضای حزب التحریر در افغانستان	2005
آغاز جنگ عراق و توسط امریکا و بگرام	2011

آغاز جنگ عراق و توسط امریکا و بگرام	2011
آغاز بهار عرب	2014

آغاز بهار عرب	2014
ظهور داعش و پیروزه بن دنام سازی خلافت	2018

ظهور داعش و پیروزه بن دنام سازی خلافت	2018
آغاز جنگ عراق و توسط امریکا و بگرام	2020

آغاز جنگ عراق و توسط امریکا و بگرام	2020
آغاز اشغال افغانستان و توسط امریکا و ناتو	2001

د رسول الله ﷺ وفات د پېښو لري

په دي کي هېڅ اخلاف نشته چې د خير البشر، انبياوو سردار رسول الله ﷺ د جنازي مراسم ځندول شوي. که خه هم د دي ځندولو د دلایلو په اړه شاید ځینې کسان ګیچ شي او په دي هکله هم شاید ځینې کسان ګیچ شي چې د صحابه و کړنو ته خرنګه وکتل شي چې ټولو یې پر دي ځندولو توافق درلود. د دي ټولو مواردو په هکله په جزیياتو سره په دي مقاله کي بحث کېږي: د رسول الله ﷺ د جنازي مراسم ولې ځندول شوي؟

دوشنبه - مازديگر

له دي غم څخه وروسته ځینې کبار صحابه په بنو ساعده کې راتبول شول تر خو یو خلیفه وټاکي چې د رسول الله ﷺ تګلاره پر مخ بوزي. له بحث څخه وروسته د مسلمانانو د استازو لخوا له ابوبکر ؓ سره د بیعت عقد وشو.

سه شنبه - سهار

کله چې بیعت پای ته ورسید د جنازي د مراسمو چمتوالی نیول شوي و او د جنازي لمونځ تر سره شو. رسول الله ﷺ په وفات شوي ځای د عایشي ؓ په کور کې خاورو ته وسیارل شو او مسلمانانو ډله ډله پر هغه درود ویلو.

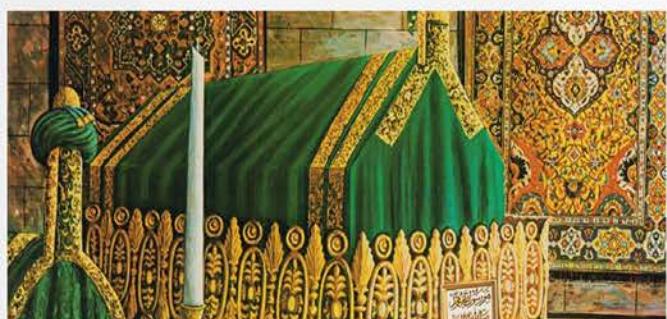
دوشنبه - نیمه ورڅ

رسول الله ﷺ خير البشر، د انبياوو سردار او ورستي رسول وفات کېږي او الله ﷺ ته ورگړئي.

سه شنبه - سهار

مسلمانان به جومات کې راتبول شول. عمر ؓ پر منبر وینا وکړه او د غم له امله له خپل پخوانی احساساتي حالت څخه یې بېښه وغوبښه او ابوبکر ؓ یې د نوي خلیفه په توګه اعلان کړ. ډله ډله مسلمانانو له ابوبکر ؓ سره د اطاعت بیعت وکړ.

خاورو ته سپارل

د ټولو صحابه وو اجماع پر دي وه چې د خلیفه تاکلو ته لوړیتوب ورکړل شي نه دا چې رسول الله ﷺ په عاجله توګه خاورو ته وسپارل شي. دا د دي ثبوت دی چې د خلیفه تاکل فرض دي.

10 ویژگی دولت اسلامی (خلافت)

نسل فعلی مسلمانان دیدگاه واضح و تصویری مشخص از دولت اسلامی در ذهن ندارند. از این‌رو گاهی "دموکراسی" و گاهی "کمونیزم" را با اسلام ربط می‌دهند و تعدادی می‌گویند که اسلام ساختار مشخصی حکومت‌داری نیست. دیدگاه‌هایی که اشتباه می‌باشد. دولت اسلامی از آغاز زبانهای سیاسی آن زمان همچو فرم، فارس و مکه متفاوت بوده و در حال حاضر نیز با مدل‌های جمهوریت، شاهی، دموکراتیک، استبدادی، امپراتوری، فدرالی و دولت پولیسی همخوانی ندارد. برای وضاحت این امر، ده ویژگی دولت اسلامی بیان می‌گردد:

1	در خلافت حاکمیت از شریعت و قدرت از آن مردم است	در نظام خلافت حکم براساس آنچه الله تعالیٰ نازل نموده صورت می‌گیرد و لازم است هر فکر حکم و یا معیاری که نزد دولت اسلامی وجود دارد از عقیده اسلامی نشأت گردد باشد، اما قدرت از امت بوده و به هرگی خواست اعطاء می‌گردد.
2	نصب و بیعثت با خلیفه واحد، بالای مسلمانان واجب می‌باشد	واجب است که مسلمانان همه تابعیت یک دولت را داشته باشند و جایز نیست که برای مسلمانان در همه جهان بیشتر از یک دولت و یک خلیفه باشد. ملت اسلامی وجود دارد از طریقه نصب خلیفه، بیعثت می‌باشد؛ نه انتخابات دموکراتیک و دارالکفر(دارالحرب).
3	دولت خلافت جهان را زدید دارالاسلام و دارالکفر می‌بیند	حاکمیت دولت خلافت وحدت سیاسی و جغرافیایی میان مسلمانان حاکم می‌شود. درین نظام، جهان از زدید دولت - ملت های امروزی دیده نمی‌شود؛ بلکه خلافت دوچونه جغرافیایی را به رسمیت می‌شناسند: دارالاسلام و دارالکفر(دارالحرب).
4	سیاست خارجی دولت خلافت دعوت و جهاد است	سیاست خارجی دولت خلافت بارگی و همچنانه تطبیق می‌کند و طریقه این حمل دعوت و جهاد و به تدرج و یا مصلحت(سازش) متوسل نمی‌شود. همچنان سیاست خارجی خود تابع نظم اسلام را بدون تبعیض بالای تمام اتباع خود بدون در نظرداشت قوم، نژاد، دین و مذهب شان یکسان تطبیق می‌کند.
5	در دولت خلافت اسلام بشكل یک بارگی و بدون تبعیض تطبیق می‌شود	دولت خلافت، اسلام را به یک بارگی و همچنانه تطبیق می‌کند و به تدرج و یا مصلحت(سازش) متوسل نمی‌شود. همچنان مدت زمان برای حاکمیت خلیفه تعیین نیست
6	پیشواده پول طلا و نقره می‌باشد	در دولت اسلامی پیشواده پول، اسعار حقیقی مانند طلا و نقره می‌باشد، نه مانند عصر فعلی که پیشواده پول کاگذه‌ای اعتباری با داراست.
7	اطاعت از خلیفه فرض بوده و امت حق محاسبه آنرا دارد	هرگاهی خلافت حاکم باشد دولت خلافت دارای ساختار و جهاز مشخص می‌باشد
8	دولت خلافت دارای ساختار و جهاز مشخص می‌باشد	دولت برهشت جهاز و ساختار کار استوار می‌باشد که عبارتند از خلیفه، معاون تنفيذ(معاون اجرائی)، اسلام را تطبیق کند و بر پیش امیر جهاد، والیان، قضات، مصالح دولت، مجلس امت.
9	برخلاف نظام‌های دیگر، مدت کار خلیفه به زمان محدودی پولیسی و استبدادی نیست. بر حاکم اسلامی حرام است که مسلمانان را تغذیب و اذیت نماید و در امور آنها دست به تجسس و جاسوسی بزند.	برخلاف نظام‌های دیگر، مدت کار خلیفه به زمان محدودی پولیسی و استبدادی نیست. بر حاکم اسلامی حرام است که مسلمانان را تغذیب و اذیت نماید و در امور آنها دست به تجسس و جاسوسی بزند.
10	در دولت خلافت اذیت و جاسوسی مسلمانان حرام است	در دولت اسلامی پیشواده پول طلا و نقره می‌باشد، نه مانند عصر فعلی که پیشواده پول کاگذه‌ای اعتباری با داراست.

خلافت او یوویشتمه پیری

خالد مشعل

گواښن له وجې به ډېر خلک خپلې سیمی پرېږدي. په دی سربېره، د ملګرو ملتونو د (Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services "IPBES") سازمان په خپل یوه تحقیقاتي راپور" کې وايې چې د ځمکې د کورې د تودوخي او د انسانی کړنو له وجې، د ژویو (حيواناتو) او نو یو مليون نوع (Species) د نابودي له گواښن سره مخ دي.

د اقلیم د بدلون ناورین د دی لامل شوی چې د انسانی تاقوبې (ځمکې) هوا خو برابره ګرمه شي، واوره او بارانونه په خپل مناسب وخت کې و نه وري، توپانونه او سیلابونه خورا ډېر او په غیر عادي حالاتو کې راشي، ځنګلونه او شنې سیمې په چټکۍ اوږد، واسوئۍ او وسوسوئۍ، وچکالي خورا ډېره شي او انسانی ژوند له هر اړخه تر سخت گواښن لاندې شي.

دا یوازې د ځمکې د تودوخي ناورین نه دی چې نن د بشر شتون گواښې، بلکې د دی ترڅنګ نور

د سمندر او د هواد کچې او ګلخانه یې ګازونو National Oceanographic and Atmospheric Administration's greenhouse gas index (index) د یوه راپور^۱ له مخې، په کومه اندازه چې په وروستیو دری لسيزو (۲۰۱۹-۱۹۹۰) کې د ځمکې د کورې تودوخره زیاته شوې ده، پخوا به دی چارې ۲۴۰ کاله وخت نیوه. اوس د ځمکې تودخه (۱۰) ته رسپدلي ده.

د ډنمارک د هوا پیژندنې او اقلیمي بدلون د استیتوت متخصص مارکو تیدیسکو^۲ وايې چې که د ځمکې د تودوخي دغه بې باکانه لږي او د شمالی قطب د يخچالونو او به کيدل روان وي، نو د روانې پېږي تريایه به د سمندر د اوبو سطحه یو متر لوړه شي. د اوبو د سطحې لوړې دل ددې سبب کېږي چې د سمندر په ساحلي هیوادونو کې خورا خطروناک توپانونه او سیلابونه راشي. همدا شان به د اوبو د جګېدو لړي سبب شي چې ډېر ساحلي هیوادونه تر اوبو لاندې شي یا هم د توپانونه او سیلابونه د

نیمایی نفوس سره برابریو. د نورو ناروغیو لکه قلبی امراض، فشار، ایدز، شکر او عقلی او روانی او را مرضو له وجی د مړو شویو شمیر خو لسگونه مليونه کسانو ته رسیري.

ولي دا ناورینونه؟

دا هرخه طبیعی نه دي رامنځ ته شوي، بلکې په دي ټولو کې د حاکم نړیوال نظام او حاکمی ایدیبولوژی (کېپټلیزم او د هغه سیاسی نظام (دیموکراسی) بنیادی او اصلی نقش لوپولی دي. دا د هفو انسانانو د اعمالو پایله ده چې په نړی حکومت کوي او بشر ته «د خدای له لوري ورکړل شوی» شتمنی يې په انحصار کې نیولی دي او کابو ۹۵ سلنډ انسانان يې ترې محروم کړي دي.

د اقليمي بدلون او د هوا د تودو خې په ناورین کې د کېپټلیزم اساسی رول دي، دا کېپټلیزم و چې د اقليم د بدلون سبب شو او اوسنی ناورین يې رامنځ ته کړ. دا د کېپټلیزم صنعتی انقلاب او د هغه بې کنټروله او بې باکانه تداوم و چې د هوا د تودو خې او د اقليم د بدلون سبب شو.

دا د کېپټلیزم ستري تولیدي کمپنۍ (Corporations) دی چې کاربن دای اکساید او نور مضره ګازونه هوا ته خپروي او د Ҳمکې د تودو خې اصلی لامل ګنل کېږي. دغه ستري تولیدي کمپنۍ د خپلو مادي او شخصي ګټو په خاطر، په چاپریال او طبیعت هېڅ دول رحم نه کوي او هېڅ اغښناک معیار په نظر کې نه نیسي او د خپل تولید په خاطر يې د ګلخانه یې ګازونو خپېدو ته کش ور کړي دي.

دا کمپنۍ په هفو دولتونو او ملتونو پوري تړلې دي چې د نړی ستري صنعتی هیوادونه دي او د نړی اوسنی نظام او حاکمیت يې په لاس کې دي. له دې چې د کېپټلیزم د فکر اساس (عقیده/ایمان) په مادي او شخصي ګټه خرخي، نو دغه کمپنۍ او د دوى دولتونه د طبیعت او چاپریال د تباھي په قيمت، مادي او شخصي ګټه تر لاسه کوي.

په ۲۰۱۵ ز کال کې چې کله د ستريو صنعتي دولتونو او کمپنیو مشران د فرانسې په پاریس شار کې په دي موخه سره جرګه شول ترڅو د اقليم

ستري ناورینونه شته چې بشر په یویشتمه پېړي کې ورسه مخ دي. د آکسفام (Oxfam) سازمان د رپوت^{۱۳} له مخې، په ۲۰۲۰ کال کې ۲۱۵۳ میلياردرانو شتمنی د نړی د نفوس د ۴.۶ میليارده وګرو له شتمنی سره برابره وه. یعنې دغه ۲۱۵۳ میلياردران د نړی د نفوس د ۶۰ سلنډ سرمایه په لاس کې لري. دغه سازمان په خپل رپوت کې چې د سویټزرلند (World Economic Forum) ته وراندي کاوه وویل، د حاکم اقتصادي او مالي سیستم په دوام سره، فقیر لا فقیر کېږي او شتمن لا شتمن کېږي او دا به د ستريو بشري ناورینونو سبب شي او د فقیرو او شتمنو ترمنځ واتن به لا پسې ژور کړي.

په دغه کنفرانس کې د آکسفام د هند د برخې مشر امیتاب بیهار وویل، د سختو بې وزلو او د بروشتمنو ترمنځ واتن به هېڅکله کم نه شي، مګر دا چې موږ په ارادی توګه د نابرابری دله منځه وړلوا تګلاري غوره کړو، په داسې حال کې چې دې کم حکومتونه دې مسئلي ته ژمن دي. رپوت زیاتوی چې اوسنی حاکم اقتصادي او مالي سیستم د دي واتن په زیاتولو کې اساسی نقش لوپوي او شته انساني بحران ته يې زمينه برابره کړي ۵۵.

د فقر او اقتصادي طبقاتي ناورین ترڅنګ، بل ټول شموله ناورین چې نړی يې له سختو ستونزو او کړاونو سره مخ کړي، د ډول ډول ناروغیو (امراضو) شتون او عامېدل دي. همدا اوس چې زه د دي مقالې په ليکنه بوخت یم، نړی (د امریکا او اروپا په ګډون) د سختو امراضو له شتون او عامېدو خخه کړېږي. یوازې کرونا په تېر یوه کال کې (جنوری ۲۰۲۰-جنوری ۲۰۲۱) تر دوه مليونه^{۱۴} زیات انسانان وزلي چې یوازې نړدې نیم ملیون يې د امریکا متحده ایالاتو کې دي.

د امریکا د سرطانی ناروغیو ملي ادارې د رپوت^{۱۵} په اساس، یوازې په ۲۰۱۸ ز کال کې ۹.۵ ملیونه کسان د سرطان ناروغۍ له وجې مره شوی دي. د یادې ادارې رپوت زیاتوی چې تر ۲۰۴۰ ز کال پوري به په کلني ډول ۱۶.۴ ملیونه کسان یوازې د سرطان ناروغۍ له وجې په نړی کې ومرې چې د افغانستان له

خلور زره پانگوالو له ثروت سره برابره ده. معنى دا چې د ځمکې د مخ شتمني د خلور زره حریصو اشخاصو له خوا یرغمل شوې چې تول بشر يې د فقر او بیچارګۍ له ناورین سره مخ کړي دي. باید یاده کرم چې دغه اته میلیارده وګړي ورڅه بلې فقیرپېږي او دغه خلور زره شتمن لا شتمنپېږي او د بېوزلو او سرمایه دارو ترمنځ واتن لا ډېږېږي. د دې بحران اصلی عامل د کېټېلېزم ظالم او غیر انساني مفکوره او نظام دي.

نو ایا کوم بدیل او حلاله شته او خه ده؟

هو، حلاله شته او دغه حلاله همدا اوس چمتو ۵۰ چې تطبیق شي او د ځمکې او سیدونکي له اوسي尼 بحران خخه وړغوري. په دې تول متفق دي چې د اقلیم بدلون او د ځمکې تودوخره، په اروپا کې له صنعتي انقلاب وروسته پیل شوه او د شامې پېږي له نیمايی بیا ترننه، خو څله چټکه شوې چې د دې بحران اصلی عامل ګنل کېږي. همدا شان فقر او بېوزلې نېړوال بحران او د ډول ډول ناروغيو ناورین د کېټېلېزم د مفکوري زېړنده دي او دا تول ناورینونه د انسان او د انساني فکر نتایج دي. پس موږ (بشر) باید په دغه فکر او نظام (کېټېلېزم) له سره غور وکړو. د بشر لپاره دا یو نښه نظام او نسخه نه ده. دا د خو حریصو او ظالمو شتمنو نظام او نسخه ده. د کېټېلېزم د تطبیق په پایله کې، انسان د انسان غلام شو. البتہ داسې غلامي چې نوم یې غلامي نه ده. خو په اصل کې غلامي ده. په هر ھیواد کې چې کېټېلېزم حاکم وي، پس هلته خو حریصو او ظالمو پانگوالو د تول ولس په ستونې پښه اینې وي او وينه (شتمني) یې زبینې. نظام او دولت د دغو پانگوالو د ګټو ضامن او حافظ دي.

د چاپېږیال او اقليمي بدلون د ناورین د حل او رغولو لپاره، اسلام تر تولو نسه بدیل او عملی نسخه ده. اسلام صنعت او تولید هخوي، خود طبیعت او انساني چاپېږیال د تباھي په قميٽ نه. اسلامي شريعت او اسلامي نظام اجازه نه ورکوي چې خو پانگوال او سترې کمپني، د خپلو مادي او شخصي

د بدلون او د ځمکې د تودوخرې په وړاندې کارنده ګامونه واخلي، بیا د همدغو کمپنيو او د دوى ملاتړي کېټېلېست حکومتی مشران صادق نه وو او دوکه یې وکړه. دوى چې کله د ګلخانه یې گازونو د تولید د کمولو سهم په کمپنيو ووبشه، په هفه کې یې خيانت وکړ او اوس دغه چاره په یوه ستر سوداګریز توکي بدله شوې ده. هفه کسان چې په دې برخه کې مطالعه لري، پوهیږي چې زه خه وايم. اوس سترې صنعتي کمپني خپل سهم په نورو کمپنيو پلوري. د مثال په توګه، په ۲۰۰۵ ز کال کې د کاربنداي اکساید یو په درېمه برخه چې ۹۷.۶ ملیون ټنه کېږي، د چک جمهوریت د انرژۍ یوې سترې کمپني ته ځانګړې کړاي شوه چې دولت به یې یادې کمپني ته ورکوي. په داسې حال کې چې د یادې کمپني د صادر شوې کاربنداي اکساید حجم په ۲۰۰۴ ز کال کې ۹۰ ټنه و. د چک جمهوریت د ۲۰۰۵-۲۰۰۷ سره، ۱۸۷ ملیونه ډالر عايد له همدي لاري تر لاسه کړي و.

مور وینو چې د کیوتو، پاریس یا هر بل تیون او کوانسیون چې د نړۍ د اقلیم د بدلون او د ځمکې د تودوخرې د اصلاح او سمون په نیت رامنځ ته کېږي، د سترو تولیدي کمپنيو او د دغو کمپنيو له مالي ملاتړه برخمنو سیاستوالو تر مستقيم اغږز لاندې وي. دوى داسې پريکړې نه کوي چې د دغو سترو کمپنيو چې د اقلیم د بدلون اصلی عامل ګنل کېږي، په زیان تمامې شي. یوازې توافق لیکونه لاسلیک کوي او سمبولیک اجرآت کوي او بس، نه دا چې د ناورین په اصلی اسبابو (صنعتي انقلاب او د تولید مفکوره) تمرکز وکړي.

بل خوا، بشر د کېټېلېزم د مالي او اقتصادي نظام د تطبیق له وجوې، د فقر او بېوزلې له بحران سره لاس او ګريوان دي. د آکسفام د محاسبې او خيرنې له مخي، کله چې ۲۱۵۳ ميلياردران د نړۍ د ۶۰ سلنډ نفوس ثروت خپل کړي وي، نو طبیعي ده چې د پاتې ۴۰ سلنډ نفوس شتمني به د شاوخوا دوه زره شتمنو په لاس کې وي. نتيجه دا چې د نړۍ د کابو اته ميليارده نفوس شتمني د حریصو

کېپتېلېزم او د کېپتېلېزم مفکرین په دې باور دی چې د ھمکى په مخ زىرمى (منابع) محدودى دى او د انسان اړتیاوی لامحدودى. دوى د همدى اساسی فکر له مخي، اضافي تولید ته زور ورکړى دى. حال دا چې مشکل د توکو د کمبېت نه دى، بلکې د ناعادلانه (ظالمانه) ويش دى. که د ھمکى د مخ او لاندې توکو زىرمى په عادلانه توګه تولید او توزيع شي، نوله يوه طرفه به انساني چاپېریال نه خرابېږي او له بل لوري به د فقير او شتمونو تر منځ شته فاحش واتېن را کم شي.

اسلام او له هغه خخه راوتلى د ژوندانه نظام، د بشر په لاس جوړ شوي نه دى چې خو پانګوال یې د خپلو گتو په موخه، داسې عيار کړي چې د دوى شخصي گټې تضمین کړي. بلکې اسلام د تول بشرد خالق (الله ج) له لوري را نازل شوي نظام دى چې انسان او د هغوي لوړنۍ اړتیا په پوره دقټ سره پېژنۍ او هفوته په کتو سره یې ورته نظام (حللاري) را ليږلې دى. نو په اسلام کې تقيين قانون جوړونه) د بشر کار نه دى. تقيين يوازي او يوازي د بشر دخالق/رب کار دى. موږ وينو چې کله قانون جوړونه د بشر لاس ته ولوپده، نو د خپلو شخصي گتو او موخو لپاره داسې قوانين او قواعد جوړوي چې د همداشو پانګوالو او سیاستو والو گټې او قدرت تضمین کړي.

په اسلام کې قانون جوړنه د ټولو انسانانو د خالق/رب انحصاري کار دى. د بشر خالق د شتمون او فقير، لوستي او نالوستي، سپين او تور تر منځ توپير نه کوي. بلکې د خپل مخلوق په توګه او د هغوي فطرت، ظرفيت، طبيعت، حاجت او غرایزو ته په کتو سره یې نظام را استولی دى. د دې ادعا تر ټولو بنه او عملی ثبوت، د اسلامي نظام (خلافت) د تر ۱۳۰۰ کاله دېر عملی تطبيق دى.

د کېپتېلېزم او ديموکراسى پېروان ادعا کوي چې ۲۱ مه پېړي د بشري پرمختګ او تمدن وروستي خوکه ده. دوى دا ادعا کوي چې په دې پېړي کې، بشرد کېپتېلېزم او ديموکراسى تر مشری لاندې، په اقتصادي، سياسي، ټولنيز، علمي او عدلي برخو کې خپل وروستي پرمختګ او نښيرازی ته رسيدلى دى.

گتو په موخه، طبیعت او چاپېرال داسې زيانمن کړي چې نورد انسان د اوسيدو نه وي. الله جل جلاله په دې اړه فرمائي:

**وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا
وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ .**

[اعراف، ۵۶]

ڇيارة: له اصلاح (د الله په لاس یا د انبيا و خصوصاً محمد رسول الله) وروسته د ھمکى په مخ فساد او تباھي مه کوي. په خوف او طمعي سره الله (ج) یاد کړئ، له شک پرته، د الله (ج) رحمت نیکانو ته نېږدي دی (پس نیکان اوسي او په ھمکه د فساد او تباھي له کولو ډډه وکړئ او الله تعالى ته دعا وکړئ ترڅو مو په خپل رحمت کې شامل کړي).

همداشان، اسلام د ھمکى په مخ محرومیت، د ھمکى په مخ ورانی او د طبیعت خرابول، یو ستر جنایت گئي او وايي:

**وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُشَهِّدُ اللَّهَ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَّا خِصَامٌ
وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهَلِّكَ
الْحَرَثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ .**

[بقره، ۲۰۴-۲۰۵]

ڇيارة: د ھمکى په مخ داسې کسان پیدا کړي چې د ژوندانه د (معيشت د چارو او اسبابو) په اړه د هغوي خبرې تا په حیرانتیا کې اچوی (د ژې فصاحت او حلاؤت یې تا ته د تعجب ورگړي) او په هغه خه کې چې په زره کې لري، الله (ج) شاهد نیسي (ادعا کوي چې د زره او خولې خبره یې يوه ده). په داسې حال کې چې هغه تر ټولو سخت دېمن دى. خو کله چې تانه شاکړي او لارشي (با) قدرت او حکومت تر لاسه کړي) بیا سختې هڅې کوي ترڅو په ھمکه کې فساد او تباھي وکړي او نسل او زرع (انسانان، حیوانات او کښت) هلاک کړي (په خپل فساد سره خواره، مالونه او ارواح له منځه یوسې)، الله (ج) فساد او تباھي نه خوشه وي.

بل تر اغېز لاندې راشي يا يې گټې رعایت کړي.
د اسلامي دولت رئیس (خليفه) مکلف دی چې د
امت د چارو صحیح او سالمه مشري وکړي. د دوډۍ،
کور، جامو، امنیت، تعلیم او روغتیا پالنه او ساتنه د
خليفه په غاړه دي او دی باید شخصا د دی خدماتو
د وړاندې کولو مشري وکړي. د خليفه اصلی انګیزه
او نیت، یوازې او یوازې د الله تعالي د رضایت ترلاسه
کول او د اسلامي شريعت بشپړ تطبيق دی. ځکه
مسلمان/مومن په دی فکر او عقیده دی چې د الله
رضایت جنت ته د داخلیدو په معنی دي. په دی
دنیا کې د یوه مسلمان/مومن یوازینی هدف د الله
تعالی د رضا خپلول دي او بس. دولت او سیاست
ته مسلمان خليفه له همدي زاويي گوري. نه د یوه
کپیتیلیست سیاستوال او رهبر په خبر چې دنیا ته
د شخصي گټې او قدرت له عینکو گوري. د شخصي
گټې او قدرت په خاطر، هر ظلم، خیانت او فساد
ته مخه کوي.

اسلام یوازې د مسلمان لپاره د نجات لاره نه ده،
بلکې تول بشرطه د نجات لار او نسخه ده. که همدا
نن، کفار د اسلام عملی تطبيق د سر په سترګو و
ويني، نو ډېر ژربه په خپلو وطنونو کې د اسلام
د تطبيق غونښتونکي شي. د اسلام عدل د تولو لپاره
دي. ځکه چې اسلام د بشريه لاس جور شوي نظام
او نسخه نه ده. په اسلامي نظام کې د بشريه هېڅ
ډول انګیزه او تمایل کوم اساسی رول نه لري. همدا
لامل دی چې عدالت يې سراسري او د تولو لپاره
دي.

تر تولو مهم، اسلام د ۲۱ مې پېړي سخته اړتیا
ده. ځکه چې بشرطه د کپیتیلیزم او ډیموکراسی مفکوري
او نظام داسي ظلم او تیارو ته غورڅولی چې، له
اسلام پرته، بله هېڅ حلالره يې ژغولی نه شي.
د اسلامي نظام ډېره واضح او رنېه بدیله نسخه
د تطبيق لپاره چمتو ده. دا د مسلمانو رهبرانو او د
قدرت د خاوندانو مکلفيت دی چې خپل قدرت او
ټواک د اسلامي نظام د بیا تاسیس لپاره سره یو
کړي او بشرطه د کپیتیلیزم او ډیموکراسی له هميشنې
نارويونو خخه خلاص کړي.

خود ډې اشخاص له دې غافله دی چې په
همدغه ۲۱ مې پېړي کې بشرطه د کپیتیلیزم د ظلم او
بې عدالتی نسکار دي او خلور زره حریصو پانګوالو،
د تول بشرطه د لوت کړي او بشرطه د لورې او
قططی له بحران سره مخ کړي دی. دا د ۲۱ مې
پېړي کپیتیلیستان دی چې طبیعت او چاپېریال يې
داسې کړ او تغیر کړ چې او س د انسان ژوند ته
ګواښ دی. دا د ۲۱ مې پېړي کپیتیلیستان دی چې د
دوډی د فکر او کرنو په ترڅ کې، بشر له ډول ډول
ناروغيو ګړېږي او د دوډی ناروغي، حاکمو ډیموکراتو
پانګوالو ته د عايد په ستره سرچینه بدله شوي ده.
د اسلامي خلافت تر چتر لاندې، اسلام په خپل
کامل نظام سره دا ډرتیا لري چې د اقلیم د بدلون،
د خو ظالمو او حریصو پانګوالو له خوا د بشر د
ثروت د را جمع کولو او د فقیرو او شتمنو ترمنځ د
ستر واتن، د پانګوالو د منفعتی انګیزو او کرنو په
ترڅ کې د ډول ډول ناروغيو او نورو ورته ناورینونه
مهار او د درملنې عملی بدیل شي. له یوې خوا
اسلام د طبیعت او انساني چاپېریال د ساتنې لپاره
بنستیز قواعد اینېسي چې اسلامي نظام او حاکمان
ې په عملی کولو مکلف دي. په دې تطبيق کې
هېڅ د ګټې او قدرت انګیزه ځای نه لري. له ډېر و
روایاتو، زه دلته په یوه حدیث بسنې کوم چې امام
احمد روایت کړي دي:
ژباره: (که د جزا ورڅه هم را ورسیده او د چا په
لاس کې نیالګۍ و، د امکان په صورت کې، هغه
باید په ډمکه کې خښ کړي).

د فقر د له منځه ډړلو او دا چې پانګه/ثروت د
څو اشخاصو په لاس کې محصور نه شي. اسلامي
نظام مکلف دی چې د سود، ظلم، احتکار او انحصار
مخنیوی وکړي. اسلامي دولت مکلف دی چې پري
نېډی چې د ډمکې شتمني د خو لیوانو په لاس
کې ولویېږي او نور بشتر ترې محروم وي. د ډمکې
د شتمنى عادلانه ويش، د اسلامي دولت یو له
اساسي وجایبو خخه دي. اسلامي نظام هېڅکله د
ظالمو او حریصو پانګوالو په خدمت او ولکه کې نه
وې. مسلمان خليفه مکلف دی چې اسلامي شريعت
په بشپړه توګه پلی کړي، پرته له دې چې د یو یا

دولت خلافت و بحران افغانستان: بهسوی راه حل بنیادی

مصدق سه‌اک

جغرافیای فعلی افغانستان محصول رقابت‌های دو قدرت استعماری در دوران «بازی بزرگ» در قرن نزدهم میلادی می‌باشد. انگلیس و روسیه تزاری در این زمان هر کدام به سمت آسیای میانه و هندوستان در حال پیش روی بودند و افغانستان منحیت یک منطقه حایل پنداشته می‌شد. این دو کشور در تلاش بودند تا برای تسلط بر منطقه، نفوذ شان را در افغانستان گسترش دهند. در این راستا، انگلیس‌ها توانستند با حکام افغانستان رابطه‌ی نزدیک ایجاد نموده و حتی تعدادی از دست نشانده‌هایش را نیز به قدرت برساند. این بود که انگلیس‌ها زمام سیاست خارجی افغانستان را بدست گرفته و افغانستان را از سیاست جهان تجرید و منزوی نمودند تا باشد که افغان‌ها مصروف امور داخلی خود بوده و کاری به جهان نداشته باشند. انگلیس‌ها به این کار اکتفا نکرده، بلکه عملًا تلاش نمودند تا با امضای معاهدات مختلف همچو گندمک و دیورند بخشی از مناطق را از پیکر افغانستان جدا نمایند. نتیجه‌ی سیاست‌های مکارانه انگلیس بود که افغانستان با خطکشی‌ها و سرحدات استعماری، زندان جغرافیای خودش شد و دسترسی‌اش از بحر کوتاه گردیده و در یک قفس خشکه محصور و محبوس گردید.

همین بود که افغانستان به جغرافیای مبدل شد که در طول تاریخ میدان رقابت و کشمکش قدرت‌های بزرگ جهان قرار گرفت. در قرن نزدهم میلادی افغانستان مبدل به میدان رقابت سیاسی و جیوپولتیک انگلیس و روسیه تزاری قرار گرفت. بعدها با آغاز جنگ سرد میان امریکا و شوروی، پای قشون سرخ به افغانستان کشیده شد و فصل جدیدی از جنگ‌های خونبار و منشأ بی‌ثباتی‌های امروزی افغانستان شروع شد. در قرن بیست و یک، افغانستان میدان رقابت امریکا، چین و روسیه،

افغانستان جزء پیکر بزرگ امت مسلمه بوده که در عصر فعلی به کشتارگاه مردم خودش و به یک زخم التهابی در سیاست منطقی و جهانی مبدل گردیده است. مردم مسلمان افغانستان در چهل سال گذشته سه کودتا، دو اشغال وسیع نظامی از سوی اتحاد شوروی و ائتلاف ناتو به رهبری امریکا، چهار نوع نظام سیاسی عجیب و غریب، سه حکومت موقت، عبوری/انتقالی، جنگ داخلی، شورش و انواع و اقسام بلاها و مصیبت‌ها را تجربه کرده‌اند. اما با وصف تجارب و نسخه‌های مختلف، و برگذاری دهه‌کنفرانس بین‌المللی نه تنها این مشکل و بُن‌بست حل نگردیده، بلکه بیشتر پیچیده شده است. جا دارد که مردم افغانستان به صورت جدی از خود بپرسند که مشکل اصلی در کجاست؟ و چرا در یک دور باطل اشغال، استعمار، کودتا، فروپاشی، جنگ داخلی، تغییر نظام و نسخه‌های رنگارنگ نظام‌سازی و تحولات سیاسی سرگردان هستند؟ در مورد ریشه‌هایی بحران افغانستان حرف‌های زیادی گفته شده که در اینجا به صورت کوتاه به سه مشکل اساسی و راه حل آن اشاره صورت می‌گیرد، هرچند وارد شدن به این بحث مجال و تفصیل بیشتری می‌طلبد:

اول: جغرافیای افغانستان: چهارراهی رقابت

قدرت‌های بزرگ

بدون درک درست و عمیق از واقعیت جغرافیایی و جیوپولتیک افغانستان نمی‌توان به بُن‌بست و بحران فعلی افغانستان پی برد. افغانستان از موقعیت خاص جغرافیایی برخوردار بوده که در وسط چند حوزه‌ی سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی قرار گرفته است. از یک سو با پاکستان و شبه قاره هند و از سوی دیگر با کشورهای آسیای مرکزی و چین و از سمت دیگر به ایران و خاورمیانه وصل است.

دشوار است تا افغانستان حتی خود را نگه داری کند و با این موقعیت حساس، کشورهای دیگر نیز نمی‌گذارند تا افغانستان به یک جایگاه مهم برسد. پس گزینه‌ی دوم یک راه حل معقول پنداشته می‌شود. به این معنا که افغانستان با زیرپا گذاشتن مرزها مصنوعی و مهندسی شده‌ای استعماری خود را از زندان جغرافیا و فقیس سرحدات ملی آزاد سازد. در این صورت افغانستان با سایر سرزمین‌های اسلامی یک جسم واحد را تشکیل داده و تحت رهبری واحد سیاسی قرار گیرند، تا در نتیجه از چنگ اشغال و استعمار بیرون شده و مطابق به ارزش‌های اسلامی زندگی نمایند. در این حالت افغانستان از خشکه به بحر وصل شده و دیگر این سرزمین محل تلاقی قدرت‌های بزرگ نخواهد بود که بالای سرنوشت سیاسی و مرگ و زندگی این مردم تصمیم‌گیری کند.

از همه مهم‌تر این‌که اسلام نیز ایجاد وحدت سیاسی، فکری و جغرافیایی میان سرزمین‌های اسلامی را از قضیه‌ی سرنوشت‌ساز مسلمانان قرار داده که اختلاف در آن را به صورت قطعی حرام گفته است. از این‌رو تجزیه‌ی سرزمین‌های اسلامی به ۵۷ پارچه و بیشتر از آن هیچ مجوز شرعی ندارد. پس تلاش شود تا در سطح جهان اسلام برای وحدت افغانستان به دلیل موقعیت خاص جغرافیایی‌اش، ممکن است هم‌چنان گرفتار آشوب و بحران بماند و مردم افغانستان نیز با جغرافیای فعلی نه قوت منطقه‌ی شده می‌توانند نه قوت جهانی؛ بلکه

پاکستان و هند، ایران و عربستان، اتحادیه اروپا، انگلیس، سازمان ناتو و شانگهای قرار گرفته است. رقابت‌ها در سطح سیاسی باقی نمانده بلکه دامنه‌ی نظامی و استخباراتی را به خود اختیار نموده است که سالانه زندگی هزاران نفر را می‌گیرد.

بناء افغانستان همواره از تغییرات در نظام منطقی و جهانی و رقابت قدرت‌های بزرگ - ظهور و زوال شان - آسیب دیده است. این جغرافیا منحیت منبع ثبات و یا هم ناامنی منطقه و فراتر از منطقه دانسته شده و موقعیت آن نهایت حساسیت برانگیز است. حضور بازیگران مختلف سیاسی، نظامی و استخباراتی در این سرزمین باعث تشدید جنگ‌های نیابتی شده و پای قدرت‌های بزرگ را به این خاک کشانده است. در این بازی‌ها افغانستان بیشتر از این‌که هدف باشد؛ وسیله بوده است، و مردم افغانستان بیشتر از این‌که تصمیم گیرنده باشند؛ منحیت اولین قربانی و چوب سوخت محسوب شده‌اند.

پس دو راه پیش روی مردم افغانستان قرار دارد تا خود را از این بُن‌بست و بحران بیرون بکشند: یا این‌که جغرافیای خود را کلان‌تر بسازند تا حداقل به بحر وصل شده و یکی از قدرت‌های منطقی مبدل گردند. تا در نتیجه خود را از خطر اشغال و تجاوز نجات داده و در بازی‌های منطقی و جهانی چوب سوخت نباشند. یا این‌که افغانستان جزء سایر سرزمین‌های اسلامی گردد.

در شرایطی که افغانستان قرار دارد، گزینه‌ی اول ناممکن به نظر می‌رسد. در وضعیت فعلی

خان در ۱۸۸۰ میلادی بنیان افغانستان معاصر را در چوکات دولت ملت و با سرحدات تعریف شده نهاد. دولتسازی عبدالرحمان خان خونین و مستبدانه بود و از زمانی که افغانستان به صورت تعریف شده وارد نظام دولت ملت کنونی گردید، این کشور دچار کشمکش و بحران بوده است. چون واقعیت مردم افغانستان قومی و قبیلوی بوده و در تصادف با دولت ملت می‌باشد.

امان الله خان نیز بعد از سفر به اروپا شدیداً متاثر از تاریخ و پیشرفت اروپا گردید و خواست که با اصلاحات تقليیدی، افغانستان را یک شبه اروپا بسازد، اما شورش‌های داخلی خود وی را به اروپا فرار داد. دولتسازی در دوره حزب خلق و پرچم براساس مفکوره سیوسیالیزم و کمونیزم نه تنها این‌که داشته‌های قبلی افغانستان را به خاک سیاه نشاند، بلکه سرآغاز بحران و جنگ ویران‌گر دیگر گردید که پیامدهای آن تا به امروز قابل لمس است. مدل دولتسازی که پس از ۲۰۰۱ و با طیارات بی ۵۲ امریکایی در کنفرانس بُن شکل گرفت منجر به تشکیل دولتی همانند شرکت‌های سهامی گردید. به این معنا که تقسیم قدرت براساس ترکیب و سهیمه‌بندی قومی صورت گرفت. این مدل در کنار سهیمه‌بندی قومی با مزخرفترين مفکوره‌های غربی از قبیل دموکراسی و جمهوریت نیز پیوند خورده است. به همین دلیل است که مردم مسلمان نه تنها این‌که به نظام کنونی مشروعیت و هویت ندارند، بلکه عملاً در صدد تخریب نظام می‌باشند.

تعدادی‌ها استدلال دارند که تعدد اقوام در افغانستان منجر به شکست تلاش‌های دولتسازی گردیده است. نظریه‌ی که دقیق نمی‌باشد. کشورهای زیادی وجود دارند که اقوام و نژادهای مختلف در آن زندگی می‌کنند اما دارای دولت‌های با ثبات می‌باشند. زیرا از یک سو مفکوره واحدی در میان مردم آن کشورها فضا بوده و در طرف دیگر، دولتسازی و رهبری براساس ارزش‌های پذیرفته شده‌ای همان مردم صورت می‌گیرد. مشکل افغانستان این است که دولتسازی یا براساس

لابرتوار افکار و برنامه‌های دیگران باقی خواهد ماند.

دوم: بحران دولتسازی

افغانستان از بدو تاسیس اش در ۱۷۴۷ میلادی توسط احمدشاه ابدالی همواره با بحران دولتسازی مواجه بوده و یک نظام باثبات و مؤثر نداشته است. هرچند مردم مسلمان افغانستان در مبارزه علیه اشغال بیگانگان پیروز بدر آمده‌اند، اما در میدان دولتسازی ناکام مانده‌اند. این ناکامی مشخصاً به یک مورد عمد برمی‌گردد و آن این است که زیربنای دولتسازی در تضاد با ارزش‌ها، عقاید و واقعیت مردم افغانستان بوده است. چنان‌چه یا دولتسازی براساس مفکوره‌های قومی، قبیلوی، سمتی، زبانی صورت گرفته و یا هم دولتسازی براساس مفکوره‌های غربی از قبیل: سوسیالیزم و دموکراسی بوده است. از این جهت است که افغانستان صاحب یک دولت باثبات نشده که اعتماد مردم مسلمان این سرزمین را نسبت به خود جلب نماید.

مشکل دولتسازی براساس قوم و سمت و زبان این بوده که افغانستان یک کشور کثیرالقومی است و زمانی که قدرت به دست یک قوم یا یک سمت می‌افتد اقوام و سمت‌های دیگر احساس خطر نموده و خود را بیرون از دایره‌ی تصمیم‌گیری می‌بینند، این جاست که مردم به جای تقویت دولت در تلاش سرنگونی آن بر می‌آیند. تجربه ثابت ساخته که دولتسازی براساس مفکوره ملی، قومی و سمتی نه تنها در افغانستان، بلکه در همه‌ای جهان تضاد و تقابل را رقم زده است. به همین دلیل است که صفحات تاریخ افغانستان پُر از جنگ‌ها، اختشاشات، اختلافات قومی و خانوادگی است.

در سوی دیگر، تلاش‌های دولتسازی براساس مفکوره‌های غربی نیز به ناکامی مواجه شده‌اند. چنان‌چه برای اولین بار، شیرعلی خان در سال ۱۸۶۹ به هند بریتانی سفر کرد و با تأثیرپذیری از انگلیس‌ها دست به یک سلسله اصلاحات و تحركات سیاسی زد، که به شکست انجامید. عبدالرحمان

کور کردن و تبعید بود تا به قدرت برسند، وقتی که به قدرت می‌رسیدند تمام تلاش شان این بود که قدرت را حفظ کنند و مخالفین شان را از صحنه حذف کنند. این‌گونه حکام هدف شان خدمت به مردم نبوده و نیست.

در سوی دیگر، بخش اعظمی از حکامی که در افغانستان به قدرت رسیده‌اند مهره‌های قدرت‌ها و کشورهای بزرگ بوده و هستند. این حکام در بدل تطبیق سیاست‌های کشورهای استعمارگر به کرايه گرفته شده‌اند. حکام کرايه یک واقعیت تلخ در تاریخ افغانستان است. چنانچه این حکام خاین برای بقای سیاسی شان معاہدات دیورند، گندمک، پیمان استراتژیک، پیمان امنیتی را با قدرت‌های استعماری به امضاء رسانده‌اند و سرنوشت سیاسی مردم افغانستان را به دیگران سپرده‌اند. خیانت و سرسپردگی حکام افغانستان به بیگانگان و قدرت‌های بزرگ رفته رفته به چنان عادت قبیح مبدل گردیده، که در این اواخر تعدادی از رهبران با بی‌شرمی داشتن رابطه سیاسی و استخاراتی را با تعدادی از کشورها و سفارتخانه‌ها مایه‌ی مباهات و افتخار برای خود تلقی می‌کنند.

بنابراین یکی دیگر از مشکلات اصلی مردم افغانستان، همانا نبود رهبری سالم است. حاکمی که مردم را براساس ارزش‌ها و عقاید اسلامی شان رهبری نموده و آنان را از گرداد مشکلات و بدختی‌ها رهایی بخشد. این مشکل باعث شده که افغانستان نتوانسته از امکانات و منابع خود استفاده کند، بلکه بیشتر از آن ثروت شان به یغما برده شده و دست شان به گدایی دیگران دراز بوده است. جغرافیای شان اشغال شده و خون شان بی‌ارزش گردیده است. چنانچه اشرف‌غمی با بی‌شرمی گفته است: «ما برای امنیت واشنگتن، نیویارک و لندن می‌جنگیم».

بدون شک این تنها خلیفه‌ی مسلمان‌ها است که می‌تواند مشکل رهبری را در افغانستان حل کند. صفت اصلی خلیفه، ایمان به الله، ترس از روز آخرت، تقوا و خیرخواهی برای مردم می‌باشد. خلیفه محافظ، سرپرست و کسی است که بخاطر

قومیت صورت می‌گیرد یا براساس ارزش‌ها و مفکره‌هایی که مردم اغلب آن را کفری می‌دانند. در همچو حالت، مردم از نظام حمایت نکرده و به صورت طبیعی دولت به بحران مشروعیت دچار شده و سرانجام به سقوط مواجه می‌گردد.

مردم افغانستان باید بدانند که با دولتسازی برمنای ملت، قوم، نژاد، سمت و زبان و یا براساس مفکره‌های سیکولاریزم و جمهوریت، نه تنها به وحدت و نهضت نمی‌رسند؛ بلکه در همین دور باطل سالیان دراز دیگر نیز سرگردان خواهند بود. راه حل این است که سیستم حکومت‌داری در اسلام که همانا خلافت است در این سرزمین تطبیق گردد. خلافت نظامی است که بر اساس عقیده و شریعت اسلامی استوار بوده و مردم را برمنای اسلام رهبری می‌کند. خلافت نظامی نیست که براساس قوم، قبیله سمت و زبان تشکیل شده باشد و یا حامل سیاست‌های ملی و قومی باشد؛ بلکه دولتی است که مرزهای قومی، سمتی و زبانی را می‌شکند و قلب‌ها و افکار را براساس اسلام پیوند می‌دهد. چنانچه زمانی که خلافت حاکم بود اقوام، نژادها و سرزمین‌های مختلف تحت چتر آن وحدت داشتند. پس رهبری بر اساس اسلام یگانه فکری است که مردم افغانستان را می‌تواند وحدت دهد. چنانچه در زمان جهاد وقتی فکر و احساس اسلامی حاکم بود مردم افغانستان در کنار هم بدون تعصبات قومی و سمتی و زبانی علیه اشغال‌گران مبارزه نموده و پیروز از میدان بدرآمدۀ‌اند؛ اما در میدان دولتسازی این روحیه اسلامی خاموش گشته است.

سوم: حکام کرايه و دست نشانده

چالش استراتژیک افغانستان نداشتن یک حاکم و رهبر واقعی است. حاکمی که امور مردم را براساس اسلام رهبری کند. اکثریت حکام افغانستان در گذشته و حال به منافع تنگ شخصی، قومی و قبیلوی شان اندیشیده و تنها به گسترش قدرت خود فکر می‌کردند. چنانچه در بخشی از تاریخ افغانستان جنگ‌های خانوادگی - جنگ میان برادران، کاکاها و برادرزاده‌ها - جریان داشت. کار حکام کشتن و

نتیجه مطلوب رسیده‌اند. چنانچه وقتی به تاریخ، افتخارات و کارنامه‌های بزرگ مردم افغانستان نگاه می‌شود یک مسئله بسیار آشکار است که شکست انگلیس‌ها، شکست شوروی و شکست امریکا به تنها یک کار مردم افغانستان نبوده است بلکه این پیروزی در اثر همکاری و در اتحاد با سایر مسلمانان رقم خوده است. مردم افغانستان از خود دارای ضعف‌ها و قوت‌هایی می‌باشند. تا زمانی که به پیکر بزرگ امت وصل نشوند، نه ضعف شان جبران می‌شود و نه از قوت شان استفاده درست صورت گرفته می‌تواند. در حال حاضر هر نسخه‌ی که مسلمانان افغانستان را جزء پیکر بزرگ امت مسلمانه نسازد، نه تنها این‌که کارآمد نیست بلکه تکرار و تداوم چرخ باطل تاریخ این سرزمین است. سرگذشت عرب‌های جاهل عبرت خوب برای مردم افغانستان به شمار می‌رود. عرب‌های پابرهنه وقتی که خود را از دایره‌ی تنگ رقابت‌های قبایلی بیرون ساخته و به مفکوره امت و نظام سیاسی اسلام چنگ زند، سرنوشت این قوم عقب‌مانده دگرگون شده و به سرداری و رهبری جهان رسیدند و امپراتوری‌های بزرگ را به زانو درآوردند. پس مردم افغانستان تا زمانی که به مفکوره امت از دل و جان باورمند نشوند و امور شان براساس نظام سیاسی اسلام (خلافت) رهبری نگردد، در چارچوب نظم و مرزهای فعلی در انزواج گرافیایی و سیاسی بسر برده و پایمال باقی می‌مانند.

نوشته را با این قول حضرت عمر فاروق رضی الله عنه، دومین خلیفه مسلمین به پایان می‌برم که در باب عزت و ذلت مسلمین فرموده بودند و جا دارد که این سخن را همه مسلمانان در تمام عصرها در ذهن خود حک کنند:

«ما قومی هستیم که الله سبحانه و تعالى ما را با اسلام عزت بخشید. پس اگر عزت را در غیر از اسلام جست‌وجو کنیم، الله سبحانه و تعالى ما را ذلیل می‌گرداند.»

صدق سهák، نویسنده، تحلیلگر و عضو دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه افغانستان است. ازوی مقالات و نوشته‌های زیبادی در روزنامه‌ها و وبسایت‌های معتبر افغانستان به نشر رسیده است.

نشانی توییتر: @musadiqsahek

تطبيق شريعت الله سبحانه و تعالى انتخاب شده و مسئول منافع امت است. خلیفه نماینده رسمی یک حزب، قوم، ملیت و نژاد خاص نیست که برای منفعت خود و اطرافیانش تلاش کند. خلیفه کسی است که برای اقتدار نظام اش تلاش نموده و هرگونه مداخلات خارجی را دفع می‌کند و در برابر هر خنجری سینه را سپر می‌سازد. چنانچه پیامبر صلی الله عليه وسلم از آن به عنوان سپر مسلمانان یادآوری نموده است: «امام (خلیفه) سپر است، در عقب آن می‌جنگید و از شما محافظت می‌کند»

حروف‌های پایانی

افغانستان جزء پیکر بزرگ امت مسلمانه بوده و تا زمانی که به این جسم بزرگ ملحق نگردد، مشکل آن قابل حل نیست. چون بحران افغانستان تنها یک معضل داخلی نیست؛ بلکه این بحران رابطه مستقیم با تحولات منطقه‌ی بین‌المللی و جهان اسلام دارد. اگر بحران افغانستان با نسخه‌های رنگارنگ قابل حل می‌بود، این بحران چنین به درازا نمی‌کشد. مشکل افغانستان مشکل دولت - ملت، محدود بودن به سرحدات ملی و حاکم بودن نظام سیاسی خلاف ارزش‌ها و معتقدات مردم مسلمان این سرزمین است. تا زمانی که افغانستان و سایر سرزمین‌های اسلامی از نظم دولت - ملت و قفسه‌های ملی آزاد نشوند و براساس اسلام رهبری سیاسی نگردد، نمی‌توانند به بیداری و نهضت برسند. چون نظم فعلی رقابت میان افغانستان و کشورهای منطقه را تشديد نموده و منجر به ضعف سرزمین‌های اسلامی می‌گردد. در واقع، برای ای خلافت یک تغییر فکری، سیاسی و جغرافیایی را در سطح منطقه به میان می‌آورد که در این تغییر افغانستان منحیت نقطه مهم و استراتژیک نقش اساسی را ایفا می‌کند.

پس مردم افغانستان یک راه حل دارند و آن این‌که از دایره‌های کوچک قومی و سمتی خود را بیرون کشیده و خود را به مفکوره امت وصل کنند. در مقطوع‌های از تاریخ که این کار را کرده‌اند به

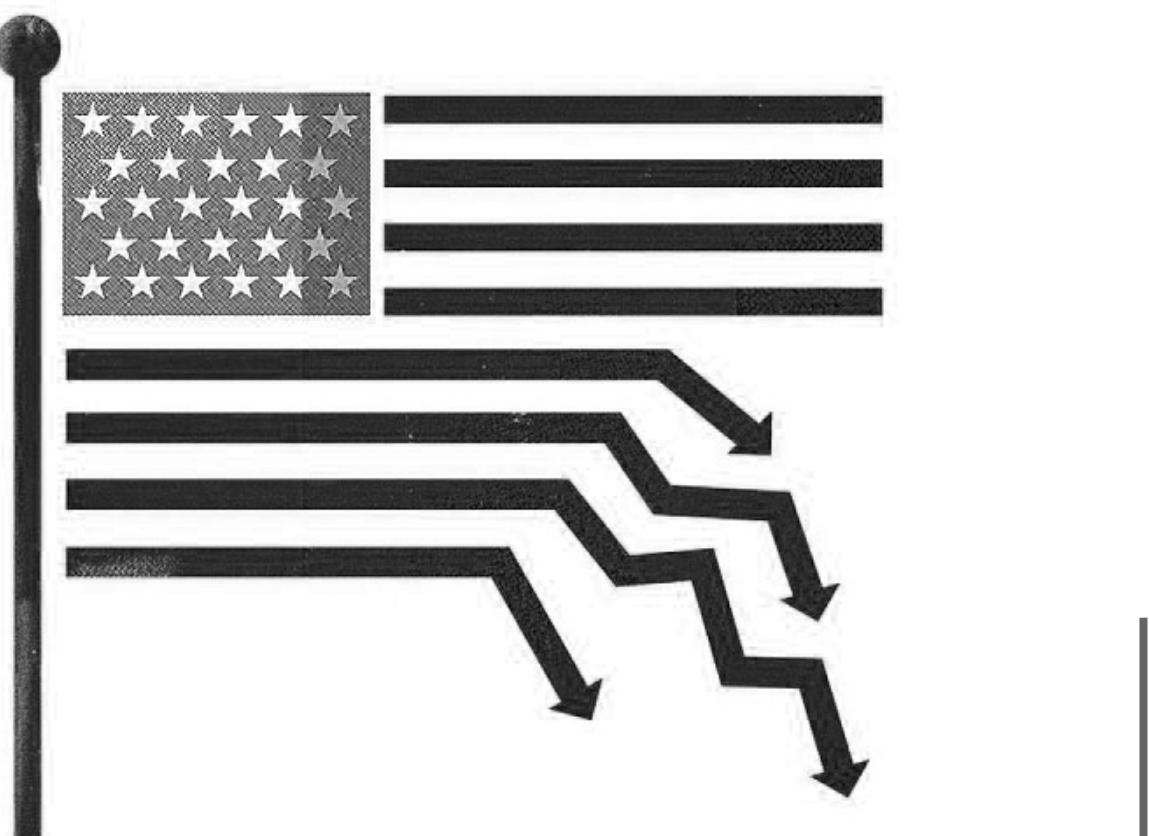
امریکا ولې مخ پر ټور ده او Ҳای یې څوک نیسي؟

پوهنډوی زمری افغان

ددي ستر څواک بېړۍ ډوبېږي. اوس هم فرانسس فوکایاما خپله خبره اخیستې او هم امریکایي چارواکي نړۍ ته د خپل فکر، فرهنګ او ارزښتونو له لېړدولو په شا شوي دي. دا ټورتیا اوس په کوم حالت کې او تر کومه به مخ ته ټئي؟ د چین او روسیې بدیل خومره شونی دي؟ او بالاخره نړۍ به څوک رهبري کوي؟

د هېوادونو په پیاوړتیا کې سیاست، نفوس، اقتصاد، موقعیت او نظامي څواک بنستیز رول لري، خو که یو هېواد یا دولت په نړیوال څواک اوږي او یا نړۍ رهبري کوي، پر دې سرېږه مهم خه ته اړتیا لري چې هغه نرم څواک او ابدیولوژي دي. موږ دلته د امریکا پر اقتصادي او نظامي ټورتیا له لند بحث وروسته پر دې تمرکز کوو چې امریکایي

په ۱۹۹۱ کال کې چې شوروی اتحاد مات شو، د امریکا پر متحده ایالاتو د جورج واکر بوش واکمني ۰۵. له دې ماتې وروسته امریکا د نړۍ یوازینې ستر څواک پاتې شو چې نړۍ به رهبري کوي. امریکایي چارواکو او مفکرینو ویل چې نور به امریکایي فکر، ارزښتونه او فرهنګ په نړۍ واکمن وي. ټئیو یې د امریکا د تلپاتې واکمنې زیری ورکاوه، فرانسس فوکویاما خو یې د "د تاریخ پای" اعلان کړ او امریکایي کېټلېستي- دیموکراسۍ یې د نړۍ لپاره وروستی او بې بدیله نسخه معرفی کړه. له ۱۹۹۱ څخه نېډې دېرش کاله وروسته اوس امریکا مخ پر ټور ده. دا ټورتیا دېر ژر پیل شوه او له ۲۰۰۱ کال وروسته خلکو محسوس کړه. اوس چې موږ په ۲۰۲۱ کې امریکا ته ګورو، وينو چې څنګه د نړۍ

نولس کاله جگره وکره، خو په پای کې له هغه چا سره خبرو ته اړ شوه چې خبرې یې ورسره بیا بیا ردولې او ترهګر یې ګډل. له نظامي اړخه د چین او روسيي پرله پسې پرمختګ هم ددې سبب کېږي چې د امریكا برلاسي کمزوري شي او ورو ورو له نظامي اړخه امریكا پر هر چاله برلاسي ووځي. مشهور امریکایي څېرنیز مرکز زند وایي: ((له ۲۰۲۰ تر ۲۰۳۰ پوري به د چین نظامي جوړښتونه نړدي له امریكا سره برابر شي او په همدي موده کې به په ختيحه اسیا کې د امریكا سلطنه په شدت سره را کمه شي)).

د امریکایي نرم څواک او اېدلوزۍ څورتیا

د امریکا د څورتیا او ماتې اصلی تصویر تاسې د دوی په ماتېدونکي نرم څواک او اېدلوزۍ کې کتلی شئ. د قدرتونو په جوړښت، عروج او زوال کې تر ګردو نورو عواملو زیات اېدلوزۍ مهم او بنستیز رول لري. کېپټلستي ديموکراسۍ لوډیج او امریکا پر پنسو ودروله، پر نړیوال څواک یې بدله کړه او همدا اېدلوزۍ یې بېرته را نړوي. د امریکا لومړنۍ او اساسې ستونه دا ده چې اوس یې اېدلوزۍ له زوال سره مخ ده. امریکایي ولس ویني چې کېپټلیستي ديموکراسۍ خه دول د دوی ژوند ګواښې او له همدي امله پرې باور بايلي. خپله کېپټلستي اېدلوزۍ بحران زیروي او بحران او کېپټلزې سره تړلي دي. زه دلته د دوو مشهورو پوهانو نظریات راوړم چې د ۲۰۰۸ کال د بحران په اړه یې نظر ورکړي دي. مشهور څېرونکي او د نظر خاوند ډیوید رانی وایي: ((د ۲۰۰۸ او ۲۰۰۹ کال بحران د ارزښتونو د بحران پیل دي. زما موخه دا ده چې د پانګوالۍ ټول تاریخ له بحرانونو ډک دي او بحران خپله د پانګوالۍ یوه پدیده ده)). یو بل مشهور پوه رابات پاتنيک وايي چې بحران د پانګوالۍ ذاتي برخه ده او دغه بحرانونه تل په بنستیز دول نه دي حل شوي، بلکې سسرۍ حل شوي چې بیا به را پورته کېږي)). هغسي چې په ۱۹۹۱ کال فکر کېده چې نور به نړۍ امریکا ته ګوري او د امریکایي، فکر، ارزښتونو او فرهنګ تقليد به کوي، اوس حالت بدل دي. اوس

نرم څواک او هغه اېدلوزۍ خنګه مخ پر څور ده چې امریکا یې د نړۍ پر لومړي هبود او رهبر بدله کړي وه.

اقتصادي څورتیا

له اقتصادي اړخه امریکا له سختو ستونزه سرمخ ده. د ۲۰۰۸-۲۰۰۹ کال اقتصادي بحران امریکا وچلله، خو اوس یو څل بیا هغه بحران ته ورته حالت تکرارېږي. د امریکا د کانګرس د بودجې دفتریا (CBO) د شمېرو له مخې په ۲۰۲۰ کال کې د امریکا د بودجې کسر تر یو ټریلیون ډالره رسپدلي دی او هر کال تر بل هغه زیاتېږي. له بله اړخه د امریکا پور هم تر ۲۶ ټریلیونه ډالره اوښتی دی او اوس هر امریکایي په اوسيط دول ۸۰ زره ډالره پوروړي دی. ددې تر خنګ د اقتصاد او سوداګرۍ په تراو یوه څېرنیزه اداره چې مرکز یې برپنانیا کې دی، وايي په ۲۰۲۸ کال کې به د چین اقتصاد د امریکا متندو ایالتونو څای ونیسي او په نړۍ کې به تر تولو لوی اقتصادي څواک شي. داله مخکیني اټکله پينځه کاله مخکې کېږي. له بله اړخه په امریکا کې د بهرنیو پانګوالو پانګونه هم را کمېږي. د ملګرو ملتونو د شمېرو پر اساس په ۲۰۱۹ کال کې په امریکا کې ۲۰۲۰ بهرنیانو ۲۵۱ میلیارده ډالره پانګونه کېږي وه، په چین کې په ۲۰۱۹ کې ۱۴۰ میلیارده ډالره پانګونه شوې وه چې په ۲۰۲۰ کې ۱۶۳ ته ورسپده او په دې ډول په لومړي څل تر امریکا په چین کې بهرنی پانګونه زیاته شوه. د امریکا د اقتصادي څورتیا لپاره ډېر نور شواهد هم شته، خو په دې لیکنه کې همدموره بسنې کوي.

نظامي څورتیا

امریکا ستره نظامي ماتې نه ده خوړلې، خو ستر نظامي څواک یې په عراق او افغانستان کې په ګوندو شو. سایي تاریخ په افغانستان کې د امریکا د یوه نړدي نظامي ملګري جنرال دوستم دا خبره ولکې چې: ((امریکایانو په افغانستان کې له موټر سایکل سپرو ماتې وخوړ او ترې وتنېتېدل)). امریکا

فیلسوف نوام چامسکی وايي چې اوس په امریکا کې تراتیا سلنہ زیات خلک خپل اقتصادي نظام «ذاتاً ناعادلانه» گئي او سیاسي نظام فریبکاره او د څانګرو کسانو د ګټه په خدمت کې گئي، نه د ټولو خلکو په خدمت کې. دا بنسی چې آن په داخل کې هم خلک پر خپل اقتصادي او سیاسي نظام باور له لاسه ورکوي.

له بله اړخه امریکایي ټولنه اوس سخته وېشل شوې ده، چې یو اساسی وېش یې هم د ریسبزم او نژادپالنې پر اساس دی چې دا واتن د ډونالد ټرمپ په واکمنی کې لا زیات شو. په تېرو ګلونو کې دېر زیات غیر سپین پوستی امریکا ته ولاړ چې ورسه اوس د دوی شمېر خورا دېر شوې دی او دا شمېر اوس دومره دی چې له ټولنیز او فرهنگي اړخه په ټولنه کې نه مدغم کېږي. اوس غیر سپین پوستی ویني او ګوري چې سپین پوستی ظالمان دی، له دوی سره ناوړه چلند کوي او دوی ته په بدھ سترګه ګوري. په دې سره دا دوه اړخونه یو له بل سره دومره نفرت کوي چې پخلا ګبدل یې ناشوني کېږي دي. سپین پوستی غواړي تل یې پر نورو هر ډول واکمني وي، خوله مقاوت سره مخ دي. دا وېش د ټرمپ په واکمنی کې لا زیات شو او د امریکا روسټیو ولسمیریزو ټاکنو دا درج دومره پراخ کړ چې ګنډل یې ناشوني شوې دي؟

د تور پوستو او سپین پوستو په لانجه کې د تور پوستو پر ضد حکومتي څواک وکارول شو، چې ورسه تور پوستو له نظام او حکومتي بنسټونو سره ستونزه پیدا کړه. په امریکا کې د تور پوستو ۲۰۲۰ بې ساري لاریونونه ددې سبب شول چې پر دغه امریکایي درج ټوله نړۍ خبره شي. بیا چې کله امریکایي حکومت تور پوستی ووهل، ويې ټکول، بندي یې کړل او آن ځینې یې ترهګر او باغيان وګنل، نو د پراخ درج ترڅنګ ورسه دا هم شکاره شوه چې په امریکا کې بشري حقونه، ازادی او نور حقونه چې امریکایي قوانین یې په اړه خبرې کوي، یوازي د سپین پوستو لپاره دي او په دې کې تور پوستي او نور امریکایان نه رائې. په امریکا کې بل تر ګردو ستړ درج چې امریکا

ورج تر بلې خلک نه یوازي له امریکا تقليد نه کوي، بلکې له امریکایي پرله پسې ماتو زده کړه کوي او د هفوی په شان فکر، ارزښتونه او فرهنگ نه خوبسيو. همدا چې نړۍ د امریکا د فکر، ارزښتونه او فرهنگ تقليد ونه کړي، ددې مانا خپله دا ده چې نرم څواک یې ماتې خورلې ده او نور له څورتیا سره مخ دی. آن امریکا اوس خپله هم نوره له دې لوپدلي ده چې نوري نړۍ ته خپله اېډیولوژي ور ولپردوی. ديموکواسې هغه وسیله و چې په نوره نړۍ کې یې د امریکا مداخلې ته لاره هواروله او یا به هم امریکا په دې پلمه خپله مداخله توجیه کوله، خو اوس امریکا خپله دا وسیله ناکاره گئي. د ۲۰۲۰ کال د فبروری په ۲۹ مه چې په دوچه کې د طالبانو او امریکا هوکړه لاسلیک کېده، د امریکا د بهرنیو چارو وزیر مايك پمپيو وویل: ((ديموکراسې موږ تجربه کړي، په نظام دي، خو موږ یې پر نورو په زور نه تحملیلو)). همدا یو بشکاره په شاتګ، څکه چې امریکا ديموکراسې پر نورو تپله او د همدي لپاره یې پر افغانستان نولس کاله بمونه وغورڅول. دا او دې ته ورته دېر نور بدلونونه بشي چې د دغه هېواد نرم څواک مخ پر څور دی. د امریکا یو مزکر (CPD) د ۲۰۱۸ کال په اکتوبر کې، امریکا د نرم څواک هېوادونو په کته ګوري کې خلورم هېواد حساب کړ. همدي مرکز په ۲۰۱۶ کال کې امریکا د نرم څواک لرونکۍ لومړنۍ هېواد بللى و.

امریکا اوس په واقعي مانا له سختو ستونزو سره مخ ده چې هم یې داخلي ستونزې ورځ تر بلې زیاتېږي او هم یې ورسه نړیوال اقتصادي، نظامي، سیاسي او اېډیولوژیک څواک را کمېږي او نور خلک واشنګتن ته د تقليد لپاره نه ګوري. موږ دلته ځینې هغه مسائيل یادوو چې امریکا یې له داخلي ټکر سره مخ کړي او نرم څواک یې ورځ تر بلې او به کوي:

د تمدونونو او ستړ څواکونو په ماتې کې یو ستړ لامل دا وي چې خلک یې پر خپل نظام له فکري اړخه باور له لاسه ورکړي، وروست، ناکام او ناکاره یې ګنه یې او ملاتړ یې ونه کړي. امریکایي نظام اوسل له همدادسي حالت سره مخ شوې دي. مشهور

شوه. بېل گېتس په ۲۰۱۱ کي ۵۶ ميليارد دالر لرل، خو اوس تر ۱۰۸ ميليارد زياته پانګه لري. همداسي د جف بيزوس په پانګه کي له ۲۰۰۵ خخه تراوسه پوري ۳۰ چنده زياتوالى راغلى دی. غربت دومره زييات شوي چې د امريكا د مرکزي بانک د شمبرو له مخي که نيمائي خلک په بېرنې دول ۴۰۰ دالرو ته اړتیا پیدا کړي، نو اړ دي چې د خپل کور سامان وپلوري. له دي شمبرو بشکاري چې په امريكا کې خه دول پانګه د خو کسانو لاسونو ته را توپليږي او غرييان زياتيري.

دا مخامخ په امريكا کې پر ديموكراسۍ، نظام او سيستم د خلکوله بي باوره سره تړلي چاره ده. اوس په امريكا کې خلک پوهېږي چې دا نظام د خلکو نه، بلکې د خو کسانو نظام دی. د پېښتونو پوهنتون یوه خېرنې وايي چې د امريكا د دولت سياستونه د دغه هېواد د ميلياردانو د غوبستنو انعکاس دی او د امريكا اکثريت خلک په سياست تاکلو کې کوم رول نه لري. دا چاره بیا له نژادي چاري سره هم تړلي ده، څکه چې لویه برخه ميلياردران سپین پوستي او غوخ اکثريت غرييان بیا غير سپین پوستي دي. که حالت همداسي دوام وکړي، نو امريكا به يوازې دوی طبقي ولري؛ ميلياردران او غرييان چې د یوه تمدن او ستر قدرت د زوال لپاره همدا بسنې کوي.

بله لویه ستونزه دا ده چې په امريكا کې خلک ورو ورو خپله پر ديموكراسۍ بي باوره شول او اوس د امريكا غوخ اکثريت خلک پر ديموكراسۍ بي باوره دي. سره له دي چې دېر خلک ديموكراسۍ بنه نظام ګئي، خو وايي چې په امريكا کې نه ديموكراسۍ شته او نه هم ديموكراسۍ عملی نظام دي، څکه چې ګوري عام خلک په سياست کې هېڅ رول نه لري. پانګه وال دي چې پارلمان ته غري لېږي، واک ته رائي، ولسمشران تاکي او ټول بهرنې او کورني سياستونه د دوى په خوبسه تاکل کېږي.

له بله اړخه ديموكراتان او جمهوري غوبستونکي تر بل هروخت اوس دېر يوله بل سره په تکر او اختلاف کې دي. دا اختلاف د امريكا له داخلې ويش سره مرسته کوي. پخوا هم ددغو ګوندونو ترمنځ

© picture-allia

د تاريخ کندي ته ور تېل وهي، له اقتصادي اړخه نابرابري ده. نوام چامسکي وايي؛ امريكا سره له دي چې یوه ديموكراسۍ ده، خو په واقعي مانا د پانګولو په یو نظام بدله شوي ده. په امريكا کې په پرله پسې توګه له اقتصادي اړخه منځنۍ قشر کمېږي، خو غريب خلک زياتيري او پانګه يوازې د خو ميلياردرانو لاسونو ته را توپليږي. د امريكا ۵۰ ميلياردران د امريكا د ۵۰ سلنې خلکو په اندازه ۴۰۰ پيسې لري. د همدي شمبرو پر اساس د امريكا کسان دوه تريليونه او ۶۸۰ ميليارد دالره لري چې دا ددغه هېواد د ۶۴ سلنې خلکو له پانګې زيات دي. ۲۰۱۸ کال د شمبرو پر اساس په امريكا کې تر ۱۸ ميليونو زيات ميليونران دي. دا يوازې د امريكا حال نه دي، بلکې ټوله کېټليستي نړۍ له همداسي یو حالت سره مخ ده چې اوس د نړۍ ۹۹ سلنې پانګه د نړۍ د یوې سلنې خلکو په لاس کې ده. د اکسپام د شمبرو پر اساس اته کسان د نړۍ نيمائي پانګه په خپل لاس کې لري.

په امريكا کې په شدت سره منځنۍ طبقي کمېږي، پانګه د خو کسانو لاس ته را توپليږي او غريبه طبقي هم زياتيري. بشکاري چې ميلياردران لا زيات پرسپيرۍ، مثلا په امريكا کې د کوک ورونو په نامه یوې کورني په ۲۰۰۵ کي نهه ميليارد دالره پانګه لرله، خو دا پانګه په ۲۰۱۸ کي سل ميليارد دالره

په نړیواله کچه له حقوقی ماتې سره هم مخ شوی دي. له یوه اړخه د فلسطین په اړه په ملګرو ملتونو کې د امریکا د طرحدی بې ساری ردېدل او له بله اړخه له نړیوالو تړونونو د امریکا وتل بشی چې دا هېواد په نړیواله کچه له حقوقی ناکامی سره مخ دی. د ترمپ په واکمنی کې امریکا له ۱۸ تړونونو وتلي ده چې په دې سره امریکا په نړیوال سیاست کې سخته ضربه لېدلی ده. امریکا د اقلیم د بدلون له نړیوال تړون خڅه ووتله، له روسيې سره یې د مزايلو په تراو هوکره لغوه کړه، له ایران سره یې تړون لغوه کړ، د روغتیا له نړیوال سازمان سره یې ستونزه پیدا کړه او له ګنو نورو تړونونو هم ووتله. تر دې مهمه دا چې امریکا د نړیوالې محکمې پر وړاندې وردېدله او اجازه یې ورنه کړه چې په عراق او افغانستان کې یې جنگی جنایتونه وخیږي. دا او دې ورته ګنې نورې پېښې شته چې امریکا نړیوال قوانین تر پېښو لاندې او په دې دول سره یې نرم څواک لا زیات کمزوری کېږي.

د امریکا د ځوړتیا بل لامل دا دې چې له خپلو متحدینو سره یې ستونزه پیدا کړي ده. د امریکا د بريا یو لامل دا و چې نور متحدین یې لرل او د هفوی پرمت یې پر نړۍ واکمنی کوله، خو اوس هغې متحدین نه لري. په ناتو کې پر اخ ده اړخ دی او دا نظامي څواک نور واحد څواک نه دی. اروپاپی اتحادي له امریکا لاره بېله کړي ده او په ګنو نړیوالو مزايلو کې د امریکا په شان دریجنه هم تر امریکا له نورو متحدینو سره هم د ترمپ چلنډ دې لامل شوی چې لاري یې سره جلا شي او د پخوا په شان ګډ دریجونه لري. په دې دول امریکا د خپل څواک یو بل مهم لامل هم له لاسه ورکړي ده.

ددې لپاره ګن نور دلایل هم شته چې امریکا ولې د زوال په لور روانه ده، خو دا چې څای به یې څوک نیسي، مهم او اساسی بحث ده.

چین او روسيه د امریکا بدیل دي؟

دلته دوه بحثونه دی، یو دا چې د امریکا له زوال وروسته به همدا نړیوال نظم وي، خو یوازې مشري

اختلاف و، خو دواړو یو بل ته احترام درلود او سالمه سیالي به یې کوله. دوي به په لویو او ملي مسايلو کې ګډ دریج لاره او یو بل ته به یې د دېمن په سترګه نه کتل. د ترمپ واکمنی دوي سره په ټکر کې کړل او اوس دواړه یو بل ته نه یوازې احترام نه لري، بلکې په ملي مسايلو کې هم ګډ کار او همکاري نه کوي. دوي اوس د یو بل د تخریب لپاره داسي ګامونه هم اخلي چې هغه امریکا او امریکایي ګټوته زیان اړوي.

ددې تر ځنګ امریکا تر بل هروخت د داخلی بحرانونو په مدیریت کې ډېره پاتې راغلې ده. سره له دې چې د ۲۰۰۸ او ۲۰۰۹ کال اقتصادي بحرانونه لوی ۹۹، خو امریکا بیا هم په یو دول مدیریت کړل او ظاهرا یې داسي وېسوده چې ګټرول کړي یې دي، خو امریکا بیا د اوسنیو بحرانونو په مدیریت کې پاتې راغلې ده. د بېلګې په دول د کرونا په مدیریت کې د امریکا ماتې شرمونکې وه. تراوشه پوري تر بل هر هېواد په امریکا کې پر کرونا ډېر خلک اخته او مړه شوی دي. سره له دې چې کرونا په چین کې پیل شوو او چین په څلونو تر امریکا زیات نفوس لري، خو بیا هم په امریکا کې پر کرونا د اخته شوو او مړو شوو شمېر تر چین ډېر زیات دی. جابه دا ده چې د هند په څېر هېوادونه هم تر امریکا د کرونا په مدیریت کې بريالي ۹۹. تراوشه پوري په امریکا کې شاوخوا ۲۵ میلیونه کسان پر کرونا اخته شوی او شاوخوا ۴۵۰ زره کسان یې مړه کړي دي. له بله اړخه له تور پوستو سره تبعیضي چلنډ او له دې امله را ولار شوی بحران لاهم امریکا ګواشې او امریکایي چارواکې یې په مدیرت کې ناکام شوی دي. ددې ترخنګ په امریکا کې په ګرمو وسلو د خلکو وژل، د جرمونو زیاتوالی او ډېرې نورې ټولنیزې ستونزې هم شته. همدا اوس د نړۍ ۲۵ سنه زندانيان یوازې په امریکا کې دي. ددې تر ځنګ هره وړ سل کسان په امریکا کې ځان وژنه کوي. ګنې نورې ستونزې او بحرانونه هم شته چې امریکایي حکومت یې په مدیریت کې پاتې راغلې دي.

د امریکا د نرم څواک د زوال په لړ کې دغه هېواد

نړی د رهبری نه ده. د چین دا حالت د دوی په دین او فرهنگ کې رېښې لري. که بودیزم دی او که د کنسسیوس افکار ټول ناپیلتووب او پخلاينې ته تمایل لري چې آن ډېر وخت نوری نړی د چین له همدي کمزوری خڅه ګته اخیستې ده. له بله اړخه چین په واضح ډول وايی چې دوی نه غواړي په سيمه او نړی کې د امریکا ځای ونيسي، بلکې یوازې غواړي چې امریکا یې د پرمختګ مخه ونه نيسې. ددې ترڅنګ چین په نظامي برخه کې د امریکا په اندازه پیاوړی نه دی، په داسې حال کې چې نظامي څواک د نړیوالی رهبری لپاره یوه مهمه اړتیا ده.

د چین په شاخوا او داخل کې ستونزې هم ددې سبب شوې دی چې تر ډېرہ پر کورني سياست بوخت وي او یا هم په خپله لمن کې د ستونزو مخه ونيسي. چین په شرقی ترکستان (سينگاينګ)، تبت، هانکانګ، مکاو او ګنو نورو سيمو کې پراخې داخلی ستونزې لري او دا سيمې تري د جلا کېدو غوبستنه کوي چې ځينو یې په یو ډول کورواکي هم اخیستې ده. ددې ترڅنګ چین په خپله لمن کې له هند، ټایوان، چاپان او نورو هېوادونو سره جغرافيوي ستونزې لري چې حل کول یې خورا ستونزمن دي.

به یې تغیر کوي. دويم دا چې د امریکا له زوال سره به نړیوال نظم بدلون مومي او بیا به یو څوک نړی رهبری کوي.

د چین او روسيې د ځایناستي کېدو بحث تر ډېرہ له دې سره تړلې چې او سنې نظم به پاتې کېږي. په روسيه ډېر بحث نه کوو، ځکه روسيه یوازې نظامي زور لري او هغه هم تر امریکا ډېر کم دی، نو ځکه ددې بحث مطرح کول سم نه دې چې روسيه به د امریکا ځای نيسې، خو چین بیا ځیني مسایل لري او همدا مسایل ددې سبب شوې چې ځیني کسان یې د امریکا ځایناستي وګني. دا سمه ده چې چین پیاوړي اقتصاد لري او دا بحث هم کېږي چې تر ۲۰۳۰ پوري به د نړۍ لومړي اقتصادي څواک شي، خو ددې لپاره ګن دلail شته چې چین د نړۍ لومړي څواک نه شي کېدلی او دا ناشونې ده چې نړۍ رهبری کړي.

چین د نړیوال سياست او آن له خپل هېواده بهر د سياسي مداخلې هېڅ تاریخ نه لري. په دې وروستيو کې یې هم چې ځیني هڅې کړي تر ډېرہ پر اقتصادي محور را خرخي. که شانګهای سازمان دی او که BRICS، اصلې لامل یې اقتصادي دی. بشایي ځاني دفاع هم ددغو سازمانونو په جوړولو کې د چین موڅه وي، خو هېڅکله یې موڅه د

هېخ ئاي داسې اپديولوژي نشته چې د بشريت دا ستونزه حل كري. يوازينى اپديولوژي چې دا ستونزه حل كولى شي هغه اسلام دى. دا خپله لوپديحوال هم درك كوي. مشهور مفکر هانتينگتون په خپل كتاب (د تمدنونو تکر) کې وايى چې له اسلام پرته بل هېخ تمدن مې نه دی موندلی چې كېپتليزم ته خطر شي. هانتينگتون درك كوي چې اسلام دا ھواك لري چې هم نېيوال نظم بدل كري او هم نېي رهبري كري. د پراخي تارخي تجربى تر خنگ مسلمانان دى فکر او اپديولوژي هم لري چې بشر له اوسينيو ستونزو خلاص كري او نېي رهبري كري. ددى لياره مسلمانان جيوبولتيك، جيو ستراتيزيك، جيواكانميک، نظامي ھواك او نوري ھانگنې لري. اوس اسلامي نېي هم نارامه ده او همدا نا ارامي به ددى سبب شي چې مسلمانان بېرته خپل تاريخ ته ور گرئي، واحد اسلامي دولت جور كري، خپل سياسي، اقتصادي، نظامي او جغرافيوي ھواك متخد كري، نېيوال نظم بدل كري او نېي رهبري كري. پرمسلمانانو د لوپديحوالو او د هغوى د لاسپوخو له سختو ظلمونو، د اسلامي نېي له شديدو تکانونو، د اسلامي بېداري د دعوتگرانو له پراخ فعاليت او د پانگوالى اپديولوژي له زوال وروسته اوس ددى چانس زيات شوي دى چې مسلمانان دى نېيوال نظم بدل او رهبري كري.

تر دی مهمه دا چې د تمدنونو او سترو څواکونو سقوط او پر ئای یې د بل راتلل د انساني ټولنو یوه ځائګزه ده. که تمدنونه همداسي نه سقوط کېدلی، نو پرنۍ به اوس هم همغه لومړنی تمدن او څواک واکمن واي. له بله اړخه دا د الله تعالى سنت هم دي. اوستني به هم همداسي له منځه ئي، لکه مخکنی چې تللي وو. الله تعالى په فاطر سورت کړ، فرمایه:

فَهُلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنْتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنْتِ
اللهِ تَبَدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنْتِ اللهِ تَحْوِيلًا

چین گھنی نوری ستونزی هم لری چې ددغه هېواد مخه نیسي، خو نړۍ رهبری کړي، خو تر ګردو اساسی ستونزه یې د اپدیولوژی او نرم څواک نشتوالی دی. پر نړیوال څواک د بدليپدو لپاره اپدیولوژی او نرم څواک خورا مهم دي. چین که خه هم کمونست ګوند رهبری کوي، خو نظام یې کمونیستی او کېټېلسټی ګد دي. یعنی کومه واحده اپدیولوژی نه لری چې نړۍ ته یې ولپردوی او یا نړۍ پر هفو قانع کړي. ددې تر خنګ تراوسه نه یوازې نور د چین د فکر، فرهنګ او ارزښتونو کاپي کولو هڅه نه کوي، بلکې خپله چینیايان لا هم له ټولو محدودیتونو سره له نورو تقليد کوي. چین یوه لوی زندان ته ورته دی چې همدا اوس هم د چیني څوانانو او پیغلو د ژوند تر ګردو لوی ارمان دا دی چې اروپا او امریکا ته ولاړ شي او یا هم پرېښدول شی چې د هغوى په شان ژوند وکړي. له بله اړخه چین د بشريت د اوستنيو ستونزو یو مهم لامل دي، نو خنګه به نړۍ رهبری کړي او ستونزې به یې حل کړي! له همدي امله چین نړۍ ته خه نه لری او خوک چې نړۍ ته خه ونه لری، هفه یې رهبری کولی هم نه شي.

نو نیہ بے خوک رہبیری کوی؟

بىكارى چې په اوسنی نظم کې د امریکا له زوال سره سره کوم څایناستی نشته خود امریکا ماتې د یوه داسې فکر او اپدیولوژی ماتې ده چې نړۍ ته یې اوسنی نظم ورکړي او رهبری کوي یې. ددي پر ځای چې د نړۍ د رهبری د بدلون چانس وي، تر ډېره د نړۍ د نظم د بدلون چانس دي، ځکه چې د امریکا او کېټلیستی دیموکراسۍ زوال د اوسنی نړیوال نظم د ملا تېر ماتوي او کوم بدیل هم نشته چې دا نظم وساتي. له همدي امله نړیوال نظم بدليږي او په یوه نوي نړیوال نظم کې به یو نوی ځواک نړۍ رهبری کوي. که په اوسنی نړیوال نظم کې د امریکا بدیل هم پیدا شي یا خپله امریکا بېرته پیاوړي شي، بیا هم ستونزه حل نه ده، ځکه چې پر نړۍ واکمن اوسنی نظم او اپدیولوژی بشر له ستونزو سره مخ کړي او باید دا نظم بدل شي چې

**يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ
وَيُبَتِّئُ أَقْدَامَكُمْ**

[محمد: ٧]

ڇباره: اي هفو کسانو چي ايمان مو راويري دى، که د الله تعالي (دين) مرسته وکري، ستاسي سره مرسته کوي او ستاسي گامونه کلکوي.

نسايي دېر خلک فکر وکري چي کمزوري مسلمانان دومره لوی ٿواکونه خنگه ماتولی شي، خو مور باید په دي اړه د تاريخ بشکاره مثالونه وکورو او تر دي مهمه دا چي مور باید د الله تعالي مرسته هېره نه کړو:

**كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ عَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ**

[بقره: ٢٤٩]

ڇباره: دېري کوچني دلي د الله تعالي په مرسته سره په لويو ډلو بريالي شوي او الله تعالي له صابرينو سره دي.

ددې تر خنگ مور باید ځانونه د الله تعالي د مرستي وړ وګرخو او په ځانونو کي هغه صفات پيدا کړو چي الله تعالي له مور سره مرسته وکري:
**وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
يَرْثِنَهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ**

عابدين

[أنبياء: ١٥٦-١٥٥]

ڇباره: په زبورکي موله ذكر (تورات) وروسته ولیکل: صالح بندگان به مو د حمکي (د حکومت) وارثان شي، په دي کي عبادت کوونکو لپاره بشکاره ابلاغ دی.

ڇباره: نو ايا هفوی انتظار کوي چې د تېرو امتونو پرته د نورو برخلیک به ولري؟! هېڅکله د الله سبحانه وتعالي د بدلون په سنتو (له ملتونو سره په چلندا) کي بدلون نه راحي او هېڅکله به ونه گوري چې د الله سبحانه وتعالي سنتو کي بدلون راشي.

ددې تر خنگ الله تعالي د هرامت لپاره اجل تاکلى دی. له همدي امله د کېټېلسټي اېډیولوژۍ پر اساس د جوړ شوي امت اجل هم حتمي دی. په دي اړه په اعراف سورت کې فرمائي:

**وَلِكُلٌ أُمَّةٍ أَجَلٌ مُّفَإِدًا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً مَّوْلَدٍ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ**

[اعراف: ٣٤]

ڇباره: د هرامت لپاره اجل دی. کله یې چې جل راشي، نه یوه شبېه مخکې کېږي او نه هم یو ساعت وروسته کېږي.

مور مخکې وویل چې کېټېلسټي دیموکراسۍ او د دوی نظامونو بشر له خه دول ستونزو سره مخ کړي دي. دا د الله تعالي قانون دی چې دوی ختموي او نړۍ به یې له شره خلاصوي. په همدي اړه الله تعالي په بقره سورت کې فرمائي:

**وَلَوْلَا دَفْعَ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِتَغْضِي لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ**

[بقره: ٢٥١]

ڇباره: که الله تعالي ځینې خلک پر ځینو نورو نه دفع کولي، حمکه به فاسده شوي واي، خو الله تعالي پر عالميانو د فضل خاوند دي.

خو ددې هر خه لپاره زموږ مسلمانانو مکلفيت خه دي؟

الله تعالي به خپل دين بريالي کوي، حمکه به له مفسدینو پاكوي او بشريت به ڙغوري، خو ددې لپاره زموږ مسلمانانو مکلفيت هم دي. مور باید هلي ځلې وکړو او خپل مسؤوليت ادا کړو. مور باید د الله تعالي دين ته نصرت ورکړو، خو الله تعالي مور ته نصرت راکړي:

نشانه‌هایی از نور در انتهای تونل تاریک؛ بشارت که معادلات سیاسی جهان را دگرگون می‌سازد

مسلم بغلانی

از این لجن زار بیرون بکشند، بلکه بیشتر از آن در معادلات جهانی نیز تغییرات بزرگی را رقم بزنند.

بشارت فتح شام، فارس و یمن

از براء بن عازب رضی‌الله‌عنہ روایت است که گفت: «هنگامی که رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم ما را به حفر خندق فرمان داد؛ در قسمتی از خندق، ما به سنگی برخورد نمودیم که کلنگ از شکستن آن عاجز بود. از این سنگ نزد رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم شاکی شدیم. رسول الله نزد سنگ آمد و کلنگ را گرفته گفت: بسم الله! سپس یک ضربه به سنگ زد، یک سوم آن شکست. رسول الله گفت: الله اکبر! کلیدهای شام برایم داده شد! قسم به الله من همین اکنون کاخهای سرخ را مشاهده می‌کنم. دوباره بر سنگ ضربه زد و یک سوم دیگر آن نیز شکست و رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم گفت: الله اکبر، کلیدهای فارس برایم داده شد، قسم به الله که دارم کاخ سفید مدائن را مشاهده می‌کنم. سپس برای بار سوم ضربه زد و گفت: بسم الله! تمام سنگ شکست و گفت: الله اکبر! کلیدهای یمن برایم داده شد، قسم به الله من همین اکنون و از همین‌جا دروازه‌های

در صدمین سال از سقوط خلافت، ابرهای سیاه و تیره بر فراز جهان اسلام سایه انداخته است. مسلمانان در یکی از سخت‌ترین و دشوارترین مرحله از حیات سیاسی شان بسر می‌برند. بیشترین خونی که ریخته می‌شود، از مسلمانان است. سرزمین‌های اسلامی اشغال شده و به عزت و مقدسات مسلمانان تجاوز صورت می‌گیرد. سرنوشت سیاسی مسلمانان توسط غرب و مزدورانش به گروگان گرفته شده است. در چنین حالتی مسلمانان وقتی به سُوی آینده می‌نگرند جز سیاهی، جنگ و بدختی چیزی دیگری نمی‌بینند. این جاست که نامیدی آنها را فراگرفته و برای بیرون رفت از این وضعیت غم‌انگیز به هر سُو دست و پا می‌اندازند و به تطبیق آجنهای و برنامه‌های گوناگون دست می‌زنند؛ اما هیچ‌کدام مرهمنی نیست بر این زخم‌ها. در حالی که نامیدی برای مسلمانان خطرناک است، آن‌ها را در مسیر منفی‌گرایی و تشویش سوق می‌دهد و ابتکار عمل سیاسی را از آنان می‌رباید. در دوره‌های گذشته‌ی از تاریخ، وقتی مسلمانان به شرایط سخت و دشوار سردچار می‌شدند بشارت‌های پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم را یادآوری و تذکر می‌نمودند و عملًا برای تحقق این بشارت‌ها تلاش می‌کردند. این کار دل‌های آنان را آرامش می‌بخشید. قدم‌های شان را استوار می‌ساخت و تشویش‌های بی‌جای آینده را از دل‌های شان می‌زدود.

چون یادآوری بشارت‌ها در سخت‌ترین حالات به امت اسلامی سنت پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم است. ما هم در چنین حالت سخت برای امت بشارت‌های «احیای دوباره‌ی دولت خلافت»، «قتال با یهود»، «فتح روم»، «فتح هند» را مژده می‌دهیم تا باشد که امت اسلامی را به تحرک انداخته و با تلاش برای تحقق این بشارت‌ها نه تنها خود را

جای تأسف اینست که این ارزش‌ها و مفکوره‌ها امروز در قالب یک نظام سیاسی و نیز یک مدل زندگی (Lifestyle) برای مسلمانان به معرفی گرفته شده است و اکثر مسلمانان آگاهانه و یا ناآگاهانه ارزش‌های نامبرده را به عنوان معیار زندگی خویش قرار داده‌اند.

همچنان در حدیث دیگری از عبد الله ابن بشر ابن خثعمی که او از پدرش روایت نموده و پدرش از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیده است که می‌فرمود:

«لتفتحن القسطنطينية فلنعلم الأمير أميرها ولنعم الجيش ذلك الجيش»

قسطنطینیه حتماً فتح خواهد شد؛ چی نیکو امیریست امیر آن و چی نیکو ارتشیست ارتش آن!

حدیث فوق واضح‌آ بیان می‌کند که رسول الله صلی الله علیه وسلم در وصف ارتشی که قسطنطینیه را فتح می‌کند، درود فرستاده است. و الحمد لله بشارت فتح قسطنطینیه پس از ۸۰۰ سال با دستان مبارک سلطان محمد فاتح متحقق گردید و این خلیفه مقتدر و جوان در سن ۲۱ سالگی دورازه‌ی شهر قسطنطینیه را به روی اسلام و مسلمین باز کرده و این شهر را بنام «اسلامبول» تغییر نام داد.

بشارت فتح هند و رسیدن اسلام به اطراف و اکناف جهان

در کنار بشارت‌های «شکست فارس» و «فتح سرزمین شام»، رسول الله صلی الله علیه وسلم از «رسیدن اسلام از شرق تا به غرب» و «فتح هند» نیز خبر داده است. رسول الله صلی الله علیه وسلم به رسیدن اسلام به گوشه‌گوشة کرۀ زمین خبر داده است؛ طوری که هیچ خانه‌سنگی و هیچ خانه‌گلی نخواهد ماند مگر این که الله سبحانه و تعالی با عزت دادن برخی و ذلیل ساختن برخی دیگر، اسلام را در آنجاهای گسترش خواهد داد. در روایتی تمیم داری می‌گوید، من از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیده‌ام که چنین می‌فرمودند:

صنعاً را مشاهده می‌کنم.»

وقتی اطراف مدینه تحت محاصره قریش و یهودیان قرار داشت، مسلمانان در حالت ترس شدید از هجوم دشمن قرار داشتند، و سرمای طاقت‌فرسا آنان را شدیداً متاثر ساخته بود. آنان حتی نان برای خوردن نداشتند و از فرط گرسنگی در شکم‌های خویش سنگ می‌بستند تا برای چند روزی دوام بیاورند. درست در چنین حالت دشوار، رسول الله صلی الله علیه وسلم از بشارت‌های مهم از قبیل کلیدهای شام، کاخ‌های سرخ، کلیدهای فارس، کاخ مدائن، کلیدهای یمن و صنعاً به اصحاب می‌گفت. اما منافقین بشارت‌های رسول الله صلی الله علیه وسلم را به باد مسخره گرفته و باور نمی‌کردند که این بشارت‌ها تحقق پذیر خواهد گردید؛ درست مثل امروز که عده‌ی مسلمانان به برگشت دوباره‌ی دولت اسلامی باور چندانی ندارند.

بشارت فتح قسطنطینیه و روم

از عبدالله ابن عمرو روایت نموده‌اند که می‌گفت: «درحالی‌که ما در اطراف رسول الله صلی الله علیه وسلم جمع بودیم و می‌نوشتیم، کسی از رسول الله صلی الله علیه وسلم پرسید: کدام یک از شهرها نخست فتح می‌گردد، قسطنطینیه و یا روم؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«مدينة هرقل فتح أولاً؛ يعني قسطنطينية»

شهر هرقل؛ يعني قسطنطینیه، نخست فتح می‌گردد.

در قسمت دیگری از حدیث فوق، رسول الله صلی الله علیه وسلم به «فتح روم» نیز بشارت داده است. «روم» تا به حال توسط مسلمانان فتح نشده است، بلکه تا امروز به گونه‌ی دیگری (در قالب ساختار سرمایه‌داری-دموکراسی) بالای جهان حکومت می‌کند. از این‌رو در این‌جا مراد از «روم»، محض جغرافیای بنام روم پایتخت ایتالیای امروز- نیست، بلکه روم سمبلی از حاکمیت غرب و مفکره‌های زهرآگین آن می‌باشد که توسط غرب به رهبری امریکا در جهان امروزی، علی‌الخصوص جهان اسلام، پمپ می‌شود و غرب از آن در برابر هرگونه تهدید بالقوه (اسلام سیاسی) حفاظت می‌کند.

هند» که تا هنوز تحقق نیافته‌اند، بشتابد؟ در گذشته اصحاب، خلفاء، و فاتحین هرکدام آنها حرص داشتند تا بشارتهای رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم به دستان شان تحقق یابد.

و حتی نسل‌های بعدی خود را با این روحیه پرورش میدادند تا در صورتی که توفیق تحقق بشارت رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم به دستان آن‌ها قضای الله سبحانه و تعالی نباشد، حداقل فرزندان آنها آزوهای پدران شان را متحقق سازند. فراوان نتوانست قسطنطینیه را فتح کند، فرزند خود «سلطان محمد فاتح» را به هدف فتح قسطنطینیه تربیه کرد. و نجم الدین ایوب پدر صلاح‌الدین ایوبی روزی وی را در حال بازی با اطفال دید و برایش خطاب کرد که: «من تو را به دنیا آوردم تا مسجد‌الاقصی را آزاد کنی، نه این که با اطفال بازی کنی.»

از سوی دیگر، جهان امروز از لحاظ واقعی و سیاسی نیازمند تحقق بشارتهای پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم به خصوص احیای دوباره‌ی دولت اسلامی را می‌کند. زیرا اگر بر تاریخ جهان تأمل نمائیم در می‌یابیم که افکار و سیستم‌های گوناگون از قبیل نشنلیزم، فاشیزم، کمونیزم و ... یکی پی دیگر به روی صحنه آمدند و نه تنها این‌که عمر سیاسی و معیاد کاربردی‌شان منقضی شد، بلکه در زبانه‌های تاریخ نیز دفن شدند. امروزه این مسئله به درستی قابل درک است که نظام سرمایه‌داری-دموکراسی هم‌مانند سایر نظام‌های بشری در آینده‌ی نزدیک به عنوان «لکه‌ی سیاه در تاریخ بشر» در کتاب‌های درسی به شاگردان تدریس خواهد گردید. از سوی دیگر، شواهد، حوادث و قراین این را بیان می‌کند که شانس بقای غرب که به پایه‌های سست و متزلزل نظام سرمایه‌داری خود را چسپانده است، بی‌نهایت محدود شده است. امروز حتی اکثر مفکرین و دانشمندان غربی که قضایای جهانی را بخوبی تعقیب می‌کنند به این باور هستند که نظام سرمایه‌داری-دموکراسی به مرگ تدریجی محکوم شده و به بسیار زودی ستون‌های شکننده‌ی

«لیبلغن هذالامر ما بلغ اللیل و النهار ولا یترک الله بیت مدر و لا و بر الا أدخله الله هذا الدين بعزم عزیز او بذل ذلیل عزّا یعز الله به الإسلام و ذلاً یذل الله به الكفر»

قطع‌آیین امرتا آن‌جا خواهد رفت که شب و روز در آن‌جا رفته باشد، الله سبحانه و تعالی هیچ خانه‌ی گلی و یا سنگی را نخواهد گذاشت؛ مگر این‌که با عزت دادن برخی و ذلیل ساختن برخی دیگر، عزت‌که الله به وسیله‌ی اسلام و ذلتی‌که به وسیله‌ی کفر می‌دهد، این دین را وارد آن خانه‌ها می‌نماید.

از طرف دیگر، از ابوهیره رضی‌الله‌تعالی عن‌ه روایت است که فرمود:

«وعدنا رسول الله صلی الله علیه وسلم غزوة الهند فإن أدركتها أنفق فيها نفسی ومالی وإن قتلت كنت أفضل الشهداء وإن رجعت فأنا أبو هريرة المحرر»

رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم برای ما وعده حمله به هند را دادند. اگر تا آن زمان زنده ماندم، جان و ثروت‌ام را در آن راه فدا خواهم کرد. اگر کشته شدم، از زمرة بهترین شهداء خواهم بود؛ و اگر (زنده ماندم و) پس برگشتم، ابوهیره محرر خواهم بود. (محرر کسی است که از آتش نجات یافته‌است.)

احادیث فوق به صراحة بیان می‌کند که نور و هدایت اسلام قطعاً به تمام کره‌ی خاکی گسترش خواهد یافت. و تحقق این امر و حمل اسلام به جهان و «فتح هند» در صورتی امکان پذیر خواهد بود که مسلمان خود را در مسیر آن قرار دهد. از سوی دیگر، این احادیث برای مومنین قوت قلب، انرژی بیشتر و عزم قوی می‌دهد تا در راستای کسب فرصت پیشرو تلاش کرده تا با روی صحنه آوری دولت اسلامی، بشارتهای رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم را متحقق بسازند. چه کسی حاضر است که شرف پیوستن به این فهرست مبارک و پرافتخار را دریافته و برای تحقق بشارتهای رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم؛ چون «تأسیس خلافت راشده دوم»، «رسانیدن اسلام به خانه‌های گلی و سنگی دنیا»، «پیکار بایهود»، «فتح روم» و «فتح

حاکم ساختن ارزش‌های اسلامی شرایط برای متحققه یافتن بشارت‌های پیامبر صلی الله علیه وسلم هموار گردد. به خصوص بشارت تأسیس خلافت مهمترین بشارتی است که گلیم نامیدی و وحشت را از جهان اسلام برچیده و مسلمانان را به زندگی آبرومندانه‌ی سوق می‌دهد تا در دنیا منحیث قوم با عزت زندگی کنند و در آخرت منحیث قوم فلاح و رستگار محشور گردند.

نوشته را با این حدیث مبارک خاتمه می‌دهیم که در آن مژده تأسیس خلافت برای امت اسلامی داده شده است.

« تكون النبوة فيكم ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها الله إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون خلافة على منهاج النبوة فتكون ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها الله إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون ملأً عاصًا فيكون ما شاء الله أن يكون، ثم يرفعها إذا شاء الله أن يرفعها، ثم تكون ملأً جبرية فتكون ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها الله إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون خلافة على منهاج النبوة ثم سكت.»

ترجمه: تا مدتی که الله سبحانه وتعالی خواسته باشد، در میان شما نبوت باقی خواهد ماند و هنگامی که الله سبحانه وتعالی خواست آن را از میان شما بر می‌دارد، بعد از آن خلافت بر منهج نبوت حاکم خواهد گردید. و آن تا هنگامی که الله سبحانه وتعالی خواسته باشد، ادامه می‌یابد؛ سپس وقتی الله سبحانه وتعالی خواست آن را برداشته، مُلَك عاص (به دندان قبضه شده) یا حکومت موروثی می‌آید و آن تا وقتی الله سبحانه وتعالی خواسته باشد، دوام می‌کند. سپس هنگامی که الله سبحانه وتعالی خواست آن را برداشته، حکومت جابر و ظالم خواهد آمد و تا وقتی که الله سبحانه وتعالی خواست دوام می‌یابد. بعد از آن هنگامی که الله سبحانه وتعالی خواست آن را دور کرده، بار دیگر خلافت بر منهج نبوت به روی صحنه می‌آید، و بعد وی صلی الله علیه وسلم سکوت کرد.

آن به زمین خواهد افتاد.

از سوی دیگر، امریکا که علمبردار و محافظ اصلی نظام سرمایه‌داری می‌باشد، خود با بحران‌های گوناگون (سیاسی، برتری جوئی نژادی، تبعیض، فردگرایی، طبقاتی شدن جامعه و...) دچار گردیده است که منتج به از دست دادن جایگاه و اعتبار قبلی امریکا در داخل و در سطح بین‌المللی شده است. به عنوان مثال، مفکوهی برتری جوئی نژادی به صورت روزافزون در داخل امریکا در حال رشد است که در درازمدت امریکایی‌ها را به زامبی‌های متحرک مبدل خواهند ساخت تا خون یک دیگر را بنوشند و این فاکتور نسبت به هر عامل دیگری در سقوط امریکا منحیث هژمونی نقش بازی می‌کند. اما این را نباید فراموش کنیم که امریکا -منحیث سمبول ارزش‌های غربی- به هر اندازه‌ی که در وضعیت متزلزل سیاسی و اجتماعی هم قرار داشته باشد، هنوز هم توان ادامه به حیات سیاسی خود را دارد مگر این که یک دولت مقتدر دیگر پایه‌های لرzan آن را تکان محکم دهد. از این‌رو، تحقق بشارت فتح روم بدون یک دولت مقتدر و واحد اسلامی امکان‌پذیر نخواهد بود؛ زیرا خلافت راشده است که ارتش‌ها را به سوی غرب سوق می‌دهد و بشارت رسول الله صلی الله علیه وسلم را متحقق خواهند ساخت.

امت اسلامی این را باید درک کند که برای تحقق بشارت‌های متباقی رسول الله صلی الله علیه وسلم قرار نیست تا از آسمان‌ها فرشته‌ها به زمین فرود آیند و این امر را عملی بسازند. بلکه این مکلفیت شرعی امت اسلامی است تا به ریسمان الله سبحانه و تعالی چنگ بزنند و برای احیای دوباره خلافت اسلامی از هیچ‌گونه تلاش دریغ نورزند؛ چون در نبود دولت، تحقق بشارت‌های رسول الله صلی الله علیه وسلم امکان ناپذیر است.

یکی از گروه‌هایی که برای تحقق بشارت‌های پیامبر صلی الله علیه وسلم تلاش و پیکار شبانه روزی دارد حزب التحریر است. پس بر سیاست‌های مخلص، رهبران با رسوخ و قدرتمندان شجاع لازم است تا با حزب التحریر همکاری نموده و با وحدت تلاش و

د خلافت لپاره حزب التحریر څه کړي؟

مسئله وګني. له خلافت پرته ژوند ګناه او مرگ؛ پر جاهليت مړينه و بولی او پر خلافت باندې د مصطفی کمال اتاترک د مرگونی ګزار پر ځای پر مصطفی کمال اتاترک، عربی او ترکی نشنلیزم باندې مرگونی ګزارونه وکړي او خلافت پرته په پنسو دروی.

نو له همدي امله د خلافت له سقوط وروسته د امت په کچه ډېري کمې، متفرقې او ضعيفې هڅي وشوي، ترڅو خلافت بیا تاسیس کړي. د دغوا هڅو له ناکامۍ وروسته؛ خلافت او د امت فكري، سیاسي او جغرافیوی وحدت بشیر له پامه ولوبد. اسلامي خاوره چې تراوپایي بشکلاک لاندې ووه، د اروپایي ټواکونو د ضعف او په نړیوالو چارو باندې د امریکا او شوروی د واکمنی په نتيجه کې د کېټلېزم (پانګوالی) او سوشیلېزم د سړې جګړې پر دګر بدله شوه. غرب د اسلامي خاوری هره توټه

«مورِ ترکیه ماته کړه، له دې وروسته به هېڅکله بیا راپورته نشي ... مورِ د هېټه ټواک له منځه یووړ چې په دوو څېزونو کې تمثيل شوی؛ اسلام او خلافت» دا د خلافت د سقوط پرمھال د بریتانیا د بھرنیو چارو د وزیر لارډ کرزن د هېټه وینا یوه برخه ده چې د بریتانیا پارلمان ته یې اوروله. د اسلامي امت د تاریخ په اوږدو کې خوڅله خلافتونه ضعیف شوي، تجزیه شوي او نړیدلې وو، خو اسلامي امت ډېر ژر پرته رامنځ ته کړي وو. ځکه هېټه مهال مسلمانانو د خلافت تر سیوري لاندې ژوند یوه برخليک ټاکونکې او حیاتي قضیه بلله او له هېڅه ټکنونکې او هېټه او مرگ ورته ګناه او مرگ ورته د جاهليت مړینه بشکارپده.

خوکله چې په ۱۹۲۴ کال کې وروستي اسلامي دولت (خلافت) و نړول شو. دا څل د سیاسي، اقتصادي او نظامي ډګرونو ترڅنګ د هغوي په

خپلو لاسپوخو کورنیو او احزابو ته وسپارله او د خپلو لاسپوخو پرمت یې د فلسطین پر سپیڅلې خاوره د یهودي دولت بنسټ هم کېښود. مسلمانانو د هري جغرافیوی توټې په کچه

زونو او مغزاوونو کې هم بشیر له منځه وړل شوی. ډو ځکه په تووله اسلامي نړۍ کې پیاوړی عامه فکر دا نه و چې د عربی او ترکی ملت پالو د هڅو مخه ونیسي. خلافت له خپل ژوند سره تړلې حیاتي

د دوى له هر دول، ستونزو، قتل، زندان، تبعيد او بدناملو سره يې د خپلې مبارزي په اوردو کې نه خپل هدف بدل کړي او نه هدف ته د رسپدو لاره. نو ټکه يې اوس ریښې په امت کې ژوري او پیاوړي شوې دي او هڅه کوي د امت له لاري، د امت په امکاناتو او له امت سره یوځای خلافت تاسیس او امت ته د اسلام تر سیوري لاندی اسلامي ژوند بیا را ژوندی کړي.

حزب په ټولنه کې د بدلون اساسی مرحلې له قرآن او سنتو خڅه د قطعی دلایلو پر بنست استنباط کړي دي او د هغه پر اساس يې فکر، عمل او مبارزي ته ادامه ورکړي، چې دا دي اوس امت هم د اسلامي دولت د اقامې لپاره تیار شوې دي. همدازار غرب هم د خلافت له ظهور خڅه وبرېږي او د خپل بهنې سیاست د زاویې اساس يې په اسلامي امت کې له خلافت غوبېتونکو سره مبارزه ټاکلې ده. یوازې مبارزه نه بلکې هڅه کوي چې له هري ممکني لاري د اسلام د سیاسي فکر جرې راوباسي، مګر د الله سبحانه وتعالى په مرسته پرله پسې ناکام شوې دي او اوس د دغه دعوت د نور وړانګې یوازې پر اسلامي خاورو نه بلکې پر ټوله نړۍ خوري شوې دي. نو ټکه اوس موب او دوى ټول د نړیوال بدلون پر رارسپدې وعده باندې سره ولار یو.

د حزب د څه باندې شپړو لسيزو مبارزي اساسی ثمره به د الله متعال په اذن سره د نبوت پر منهج راشده خلافت وي. ورپسې به له امت سره يو ټای د حزب هغه غړي چې دېر عمر د فکري او سیاسي مبارزي تجربه لري د هغه یوه برخه چارواکي جوړوي. حزب به له همدغه دولت سره محاسبه کوونکي وي او د خلافت له انحراف خڅه د ژغولو د ضامن په توګه به خپل فعالیت ته ادامه ورکوي. کېټ مت هغه دنده چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم له وفات وروسته صحابه کرامو ترسره کړه. ټکه خلافت د اوستنيو جبریه رژیمونو په خبر له بهره نشي تپل کېدای، بلکې د امت په منځ کې بايد سیاسي علما وروزل شي چې هغوي پر حکومتولی پوه شي، قاضيان، فقهاء او مجتهدین

مزواندي هڅې او مبارزي پيل کړي، مګر هېڅکله يې دغه هڅو کومه پیاوړي اسلامي پایله نه درلوده. ټکه هغوي د خپلوا احزابو او مبارزي لپاره کفری احزاب سمبول ګرځو. هغوي له عقلې، واقعي او شرعې پلوه د بشري ټولنې واقعيت او په هغې کې د بدلون راوستلو شرعې طریقه نه پېژندله او یوازې عکس العملی او پرګماتیک کارونه يې ترسره کول. هېڅ ډلي د صحابه له ډلي او هېڅ رهبر د رسول الله صلى الله عليه وسلم له سیاسي تګلارې خڅه پیروي نه کوله. نو ټکه نوموري ډلي نسل په نسل له منځه لاري او پر امت باندې يې د ناهیلې توري تیاري لا دېږي اوږدي کړي.

اسلامي ډلو په تجزیه شوې اسلامي جغرافيه باندې د مهمو او ملي موخو لپاره محدودې او وپشل شوې مبارزي پيل کړي. ترهفه چې د دغه ناوړه واقعيت د بدلون په موخه په ۱۹۵۳م کال کې د حزب التحریر د دعوت نور د مسجد الاقصى له اړخ خڅه د مجدد او مجتهد قاضي شیخ تقى الدين النبهانی رحمه الله او یوې ډلي جلیل القدرہ علماء او په هڅو را پورته شو، د خير وده يې وکړه، د غړو او ملاتړو شمبر يې وړئ تر بلې زیات شو، دامت جغرافيوي واحدونه يې یو پر بل پسې لاندې کړل، ترهفه چې اوس چېرته چې مسلمان او سپېږي هلته د خلافت لپاره دعوت او بلنه د هغوي په منځ کې جريان لري.

حزب التحریر د امت د ټولو ستونزو د حل لپاره د اسلام د سیاسي نظام (خلافت) بیا تاسیس خپل بنستیز هدف وټاکه. همدغه هدف يې امت ته د برخیک ټاکونکې حیاتې قضیې په توګه داسې ور و پېژاند، چې په ټولنه، سیاست، اقتصاد او نړیوالو اړیکو کې خلافت د امت د ژوند او نشتوالی يې د امت د مړینې سبب کېږي.

حزب التحریر اوس د امت په منځ کې د تر ټولو ستر او پیاوړي سیاسي او فکري څواک په توګه د امت د ویښتیا لپاره مبارزه کوي. امت يې د دعوړگانو عزم، ثبات، صدق، اخلاص او قربانۍ تجربه کړي دي. دا یوازینې حزب دی چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د صحابه وو په خبر يې

يو ئل بيا يې په بې ساري دول را ژوندي کړ. حزب التحرير د حمکي پر مخ لومړي حزب دی چې د اسلامي خلافت تاسيس يې خپل مشخص هدف ټاکلی دی او د اسلام د سياسي نظام رامنځ ته کول يې د امت د را ويښولو او را پاخولو یوازنۍ لاره ګنلي ډه. له حزب التحرير نه مخکي هېڅ ډلي او خوځښت دغه مفکوره د یوه بنستېز هدف په توګه په متداوم دول نه وه تعقیب کړي. ترهفه چې نن ګن شمېر اسلامي ډلي د عامه افکارو له مجبوريته د خلافت د هدف یداونه کوي. سره له دې چې د هغه د رامنځ ته کېدو، تاسيس او تطبيق په طريقة يې ځانونه نه دې پوه کړي. دا یوازي مسلمانان نه دې چې د حزب له هدف خخه اغيزمن شوي، بلکې د اسلام دې منځان هم سخت ورڅه په وېره کې دې. د بېلګې په توګه د برتانې لومړي وزیر د ۲۰۰۵ د جولای په ۱۶ امه د کارګرو ګوند ته د همدي کال د جولای د اومې د چاودنو په اړه په یو عام کانفرنس کې د وینا پرمهاں د هغه ذهن د چاودنو لوري ته نه، بلکې د خلافت لوري ته واوبنت او ويې وویل: «موله یو داسي ګوند سره مخ یو چې د اسرائيلو دله منځه وړلو هڅه کوي او له اسلامي نړۍ خڅه د لویدیخ لاس لندول غواړي او د ټول اسلامي امت لپاره د خلافت د اقامې له لارې د داسي واحد اسلامي دولت جوړول غواړي، چې په اسلامي نړۍ او اسلامي هېوادونو کې اسلامي شريعت پلی کړي». نوموري په پاي کې په ۵/۸/۲۰۰۵ کې دا اعلان وکړ چې نوموري به د حزب التحرير فعالیت منع کړي، له دې امله چې د خلافت تاسيس غواړي او دا د برتانیا د تباہي سبب کېږي.

۲. د امت په منځ کې يې د خلافت په ملاتر پراخ عامه فکر او نظر رامنځ ته کړي: حزب التحرير د امت په منځ کې د نړۍ په ګوت-ګوت کې د راشده خلافت فرضیت، د هغه نظامونه، ټولنیز، سياسي، اقتصادي، تعليمي، فرهنگي، بهرنۍ سياست او ... د ژوند د بشپړي تګلاري په توګه امت ته رسولي دي او هڅه يې کړي چې راشده خلافت د تقریباً دوه مليارد مسلمان نفووس د اکثریت یوازنې مهمه غوبښنه وګړئي. په دې اړه د مریلنډ پوهنتون

شي، د دې ترڅنګ پیاوړي نظامي رهبران شي او مبتکر سیاستوال شي. دا هغه خه دې چې حزب يې له امت سره په ګډه ترسره کوي. حزب التحرير نن د جبریه او راشده دورو ترمنځ د انتقالوونکي رول ادا کوي. که موږ د آخرzman په اړه صحیحو احاديثو ته مراجعه وکړو، په دې صراحت سره پکې مomo چې، په آخرzman کې به راشده خلافت رائي، پر اسلامي خاورو به واکمني کوي، هغه به له هغو جبریه دورو وروسته وي، چې ټوله اسلامي نړۍ به يې نیولې وي، هغه به د بیت المقدس په شاواخوا کې وي او مسلمانان به له یهودو سره پر همدغه سپېڅلې خاوره کې جګړه کوي او یهود به له منځه وړي، اسلام به د نړۍ مشرقونو او مغربونو ته رسوي، روم او هند به فتحه کوي او ... د دې ټولو واقع کېدو ته موږ ستړې په لاره، شبې شمېر، ځکه دغه ټولې وړاندوبینې یوازي د خلافت د نظام له تاسيس وروسته امکان لري. بل پلو او سنې واقعیت هم د پورته وړاندوبینو د راتګ تصدیق کوي. ځکه نن هم جبریه حکومتونه شته، هم د خلافت د قایمولو لپاره مخلص دعوت کونکي، چې د بیت المقدس په شاواخوا کې دې پیاوړي دی، هم یهودي دولت شته چې له منځه وړل يې د وخت اړتیا ده او د روم (غرب) پانګوالي ايديولوژي هم د سقوط پر کنده ولاره ده. نوله شک پرته راتلونکي د اسلام او مسلمانانو دی!

نو په حزب التحرير کې د امت مخلصو مبارزینو لومړي د رسول الله صلی الله علیه وسلم او ورپیسي د هغه د مبارکو اصحابو کرامو او د امت د نومیالیو مبارزینو په پلونو پل اېښی او دا يې یقیني کړي چې د خپلې نه ستړي کېدونکې مبارزې له لارې به امت را ويښوی، له شته انحطاط خڅه به يې راباسي او د نهضت پر پوله به يې دروي. دا چې حزب التحرير د خلافت لپاره تراوشه خه کړي په لنډه توګه يې یادونه کوم:

ا. د راشده خلافت د دولت د تاسيس مفکوره يې په امت کې بیا راژوندی کړي ده: حزب التحرير وروسته له هغې چې خلافت د امت له ورځنۍ فکري او سياسي حافظې خڅه بشپړ ورک شوی و،

کوي، دسيسي جوروسي او عملی کوي يې، په پوره صراحت سره وايي چې هفوی د غرب سرخست گوډاګيان او لاسپوخي دي، سره له دي که ھينې اسلامي حركات يې ملاتړ وکړي، د حزب التحرير په نظر د سختې مبارزي او بنسټيز تغيير وردي او باید په امت کې د ولسي بنست د جورولو ترڅنګ د هفوی پر وړاندې فكري او سياسي مبارزه وشي.

۵. د خلافت دولت د تشکيل او اداري په اړه د یوه بشپر انځور جورو: حزب التحرير له کتاب الله او سنت رسول الله خخه د استنباط او د اصحابو د اجماع او شرعی قياس له مخې د خلافت دولت بشپر تشکيل او اداره رامنځ ته کړي ده، چې خلافت یې امت ته یوازي شعارنه، بلکې د یوه تيارشوي اجرياوي نظام په توګه د ديارلسو ادارو په ادانه کې وړاندې کړي، چې تر تولو مهمې ادارې يې: خليفه، تقويضي مرستيال، تنفيذی مرستيال، واليان، پوچ، د کورني امنيت اداره، د صنعت اداره، د بهرنيو چارو اداره، بیت المال، قضا، رسنۍ، د رعيت د ګټو اداره او د امت مجلس دي. چې د دغه انځور بشپر تفصيل په حکومت او اداره کې د خلافت دولت د جهازونو په کتاب کې لوستلای شئ.

۶. د خلافت دولت لپاره یې داسي دستور (اسي قانون) جوړ کړي چې هره شبې پلي کولو ته چمتو دي: حزب التحرير تر نيمې پېړي په زياته نړيواله فكري او سياسي مبارزه کې د ۱۹۱ مادو په ادانه کې د خلافت دولت لپاره ااسي قانون يا دستور تيار کړي دي، چې د واک نېړولو سره سم پلي کولوته تيار دي. دغه دستور یوازي شعار او سطحي مادي نه دي، بلکې هغه داسي عملی قانون دي، چې له کتاب الله، سنت رسول الله صلی الله عليه وسلم، د صحابه وو له اجماع او شرعی قياس له مخې د شرعی اجتهاد سره سم د دليل د قوت له مخې استنباط شوي دي او د حزب التحرير له هفوی فضيلتونو خخه یو دي چې بل هېڅ حزب لا تراوشه ورته اقدام نه دي کړي. دا د بشرد معاصرو ستونزو د حل او د بشپر اسلام د عملی تطبيق لپاره دقیق او یوازي پر اسلام ولار دستور دي. تر هغه چې یو څل په الجزائر کې د جبهة الإنقاذ له یوه مشر

په مرسته په واشنګتن کې د عامه افکارو د خپرونکي مرکز هغه خپرنه چې په پاکستان، مصر، مغرب او اندونيزيا کې یې ترسره کړي وه د یادولو وړ ده چې د دغو خلورو اسلامي قطرنو دېری وګړي په ډيموکراسۍ کې له ژوند خخه د خلافت تر سیوري لاندې ژوند ته ترجیح ورکوي او همداراز د وضعی ډيموکراتیکو قوانینو پر تطبيق باندې د خلافت له لاري د اسلامي احکامو تطبيق غوره بولي.

۳. حزب التحرير په نورو احزابو اغېز کړي: حزب التحرير په نړۍ کې د خپل فكري او سياسي دعوت په ترڅ کې په دي توانېدلې چې داسي یوه فضا رامنځ ته کړي، ترڅو نور اسلامي احزاب رامنځ ته شي او خپله موخه د اسلامي خلافت رامنځ ته کول وټاکۍ، سره له دي چې هفوی له حزب التحرير سره د طریقې له مخې بشپر اختلاف لري. همداراز حزب ګن شمبر اسلامي احزاب د عامه افکارو پر مت دي ته مجبور کړي، چې په خپلو ادبیاتو او اساسنامو کې د خلافت یادونه وکړي. هفوی په امت کې د رامنځ ته شوې عامه رايې له امله هم مجبور دي چې په خپلو ادبیاتو کې د خلافت د مفکوري یادونه وکړي، ھکه که هغه دا کارونه کړي، خلک یې کار بې هدفه ګنې او هفه د دوی په دعوت کې بنسټيز نقص بلل کېږي.

۴. حزب د امت او چارواکو ترمنځ اړیکه غوڅه کړي ده: په داسي حال کې چې د حزب التحرير له پراختیا وړاندې امت او ھينو اسلامي احزابو په چارواکو کې پر یو شمبر مشرانو باندې پوره حساب کاوه، له هفوی سره به یې بشپړه همکاري کوله. په داسي حال کې چې هفوی به د کفارو سرخست گوډاګيان او د امت له چارو سره خیانت کاران وو. مګر کله چې حزب التحرير رامنځ ته شو، د هغه لومړني ټکر له خainو او لاسپوڅو چارواکو او د هفوی له نامشروع نظامونو سره و. حزب التحرير له لاسپوڅو چارواکو سره سياسي مبارزه د خپلې کړنلاري یوه برخه وګرڅوله. حزب د چارواکو مسؤوليت ته په اشارې سره چې شريعت نه پلي کوي، د امت ګټې د اسلام له مخې نه تنظيموي، د اسلام او مسلمانانو له دېمنانو سره یو څای د امت پر وړاندې خیانت

کې د ھان لپاره پراخ ولسي ملاتر جلب کري، چې د حزب التحرير لاريونونه، كنفرانسونه، سيمينارونه او نور فعالیتونه د هغه ژوندي مثالونه دي، چې هره ورخ د نړۍ په ګوت - ګوت کي پکي لسکونه زره کسان برخه اخلي.

۸. حزب التحرير د واکمني د ترلاسه کولو په موخه یوازینې شرعی طریقه طلب النصره تاکلی ده: حزب التحرير په ټولنه کې د سیاسي حزب له تشقيف، له امت سره له تفاعل وروسته، له اهل قدرت خڅه د طلب النصري مفکوره د رسول الله صلی الله علیه وسلم له سیرت او سنتو خڅه استنباط کري، چې له حزب پخوا هېچا هم دغې موضوع ته پاملننه نه وه کري. حزب التحرير د اسلامي خاورو په پوهيانو، قومي مشرانو او رهبرانو کې د طلب النصري لپاره اړیکې ټینګې کري دي، ترڅو د هفوی په ملاتر اوسيني رېمونه را نسکور کري. چې دا ټول په امت کې د بنسټيز تغییر او بدلون په موخه د حزب التحرير د پروگرام په جديت، عزم او د خپلې اسلامي موخي په ترلاسه کولو باندي په سخت ټینګار دلالت کوي.

۹. حزب التحرير د بنسټيز بدلون په موخه د امت د پاخونونو لارښوونه کري ده: حزب التحرير د امت

څخه په یوه ګردي مېز کې پوښته وشوه؛ چې که مور تاسو ته واک تسلیم کرو، نو آيا تاسو د پلي کولو لپاره چمتو شوی دستور لرئ؟ هغه په څواب کې په پوره جرئت ورته وویل: له مور سره د حزب التحرير د وروزنو دستور د تطبيق لپاره تیار دي. د یادولو ور ده چې حزب التحرير د اسلامي خاورو هر هغه مشرته چې د امت د غولولو په موخه یې د اسلام د تطبيق ادعا کوله ځانګري هیئتونه لېږلي او دغه دستور یې ورته وړاندې کري دي، چې یوازي له قرآن او سنتو خڅه اخیستل شوی دي. مګر لا تر اوسيه موله هېڅ چارواکي خڅه د هغه د تطبيق لپاره مثبت څواب نه دی ترلاسه کري. نو څکه حزب التحرير د هفوی دغه خیانت هم امت ته بربند کري دي.

۷. حزب التحرير د خپل هدف د ترلاسه کولو لپاره ولسي ملاتر لري: حزب التحرير امت ته د دي جرئت ورکړ، چې د هر دول دیکتاتور پر وړاندې ثبات غوره کري. له همدي امله یې په دېرو اسلامي خاورو کې ګن شمېر بندیان او شهیدان ورکړل او تر ننه دغه معرکه دوام لري، خو ظالم دیکتاتوران د حزب التحرير د دعوت په مخنيوي کې نور عاجز پاتې شوی دي. له همدي امله حزب التحرير په امت

چې یو شمېر اسلامي ډلو رامنځ ته کړي وه، چې هر ډول نظام ته به یې د اسلام د مختاړي او روسټاري په زیاتولو سره اسلامي نظام واي. بلکې نن له اسلامي نظام خڅه د امت موخه یوازې اسلامي خلافت دی او بس. ځکه د اسلام یوازنې سياسي نظام همدا دي. نوله همدي امله ميليونونو ولسونو به د خپل پاخون جمعې ته د «شريعت د ملاتر د جمعې» نوم ورکاوه او یا به یې شعار ورکاوه چې **«الشعب ي يريد خلافة إسلامية»** (ولس د اسلامي خلافت اراده کړي ده!) یا هم دا چې **«الشعب ي يريد تطبيق الشريعة»** (ولس د شريعت د پلي کولو اراده کړي) او یا دا چې **الاسلام هو الحل!** (اسلام یوازنې حل دی)، **الشعب ي يريد اسقاط النظام!** (ولس د نظام د سقوط اراده کړي)، **اسلاميه اسلاميه ثورتنا اسلاميه!** (اسلامي دی اسلامي دی، زموږ پاخون اسلامي دی)، **قائدهن لابد سیدنا محمد!** (د ابد لپاره محمد زموږ رهبر دی)، **الشعب ي يريد خلافة من جديد!** (ولس د نوي خلافت اراده کړي).

تقريبا یوه پېړي. امت د انسی شيطانانو او خاينو چارواکو په واسطه د اسلام پر بنست له وحدت خڅه محروم شوی و، حزب التحرير یو ځل بيا د اسلام پر بنست د امت عقيدوی، سياسي او جغرافيوي یووالۍ د برخليک تاکونکو قضيو په توګه راپورته کړي، چې انشا الله د خلافت له تاسيس سره سم به د دغه مفکوري عملي او محسوسې پايلي وليدل شي.

نود خلافت په موخه د حزب التحرير د داسي متمنکزي او پیاوړې مبارزي له امله د خلافت مفکوره او هدف د حزب التحرير له نامه سره داسي تړل شوې؛ کله چې د خلافت نوم یاد شي، نو فوراً د خلکو ذهن ته د حزب التحرير نوم راخي او کله چې د حزب التحرير نوم یاد شي، نود خلکو ذهنونو ته د خلافت نظام لاره مومي.

سيف الله مستنير

د حزب التحرير ولايہ افغانستان د مطبوعاتي دفتر رئيس

په منځ کې د وېري او دار تور تياره ډېوالونه مات کري او د امت پاخونونه یې د اسلام د خير شبکې پر لور رهبري کړي دي. ترڅو پاخونونه تر هغه آرام نشي، چې د نبوت پر منهج راشده خلافت نه وي تاسيس شوی. ځکه غرب هڅه کوي، د یو شمېر شکلي او ظاهري بدلونونو په راوستلو سره امت یو څل بيا وغولوي، چې په دغه برخه کې یې ګڼ شمېر اسلام ته منسوبې دلي تربیه کړي دي او وخت په وخت ورڅه ګټه پورته کوي. د شام د انقلاب ثبات د حزب التحرير د فکر له ثمرو خڅه ګهل کېري او په دې ترڅ کې یې دې داسې خه امت ته ورکړي چې د الله سبحانه وتعالي، د هغه د رسول صلى الله عليه وسلم او مؤمنانو د رضایت سبب کېري.

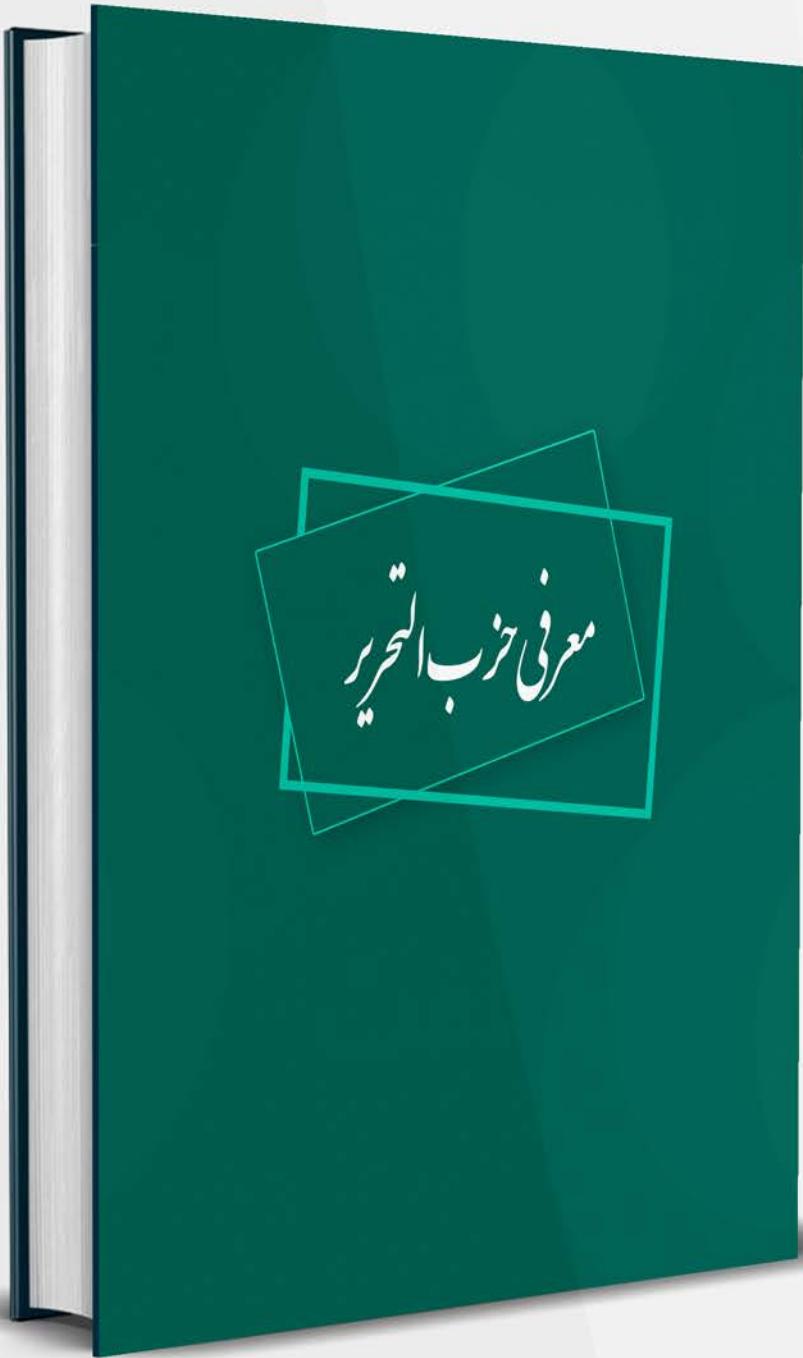
۱۰. حزب التحرير د امت د فکري، سياسي او جغرافيوي یووالۍ لپاره پراخه او پرله پسي مبارزه کري ده: حزب پر امت باندي د انحطاط د خورو تيارو په منځ منځ کې د خپلو فکري او سياسي پروګرامونو په ترڅ کې امت د پخوا په پرتله دې سوچه اسلام ته متوجې کړي. هغوي له اسلامي فکر خڅه د فارس، روم او هند د فلسفه اغيز رد کړي او یوازې رسول الله صلى الله عليه وسلم یې د خپلې بنستيزې تغييري مبارزي لارښود غوره کړي، چې په ترڅ کې یې اوس مسلمان ولسوونه په یوه غړ شعار ورکوي چې؛ **«قائدهن لابد-سیدنا محمد!»** (د ابد لپاره محمد زموږ رهبر دی).

حزب التحرير د امت د وحدت په موخه یوازنې مشروع بېرغونه لواه او رايه معرفي کړي او د امت تر منځ د وېش او تجزيې ملي بېرغونه یې ننګولي او پرځائي یې د رسول الله صلى الله عليه وسلم لواه «سپین بېرغ له توري کليمې سره» او رايه «توري بېرغ له سپیني کليمې سره» امت ته د پورته کولو په موخه وراندي کړي دي، ترڅو امت نور دغه د وېش کفري ملي بېرغونه پورته نه کړي او نه یې تر سیوري لاندې په ژوند کولو باندي راضي شي، چې د امت د پاخونو په منځ کې د شام پاخون بشپړ همدا ډېوالونه او یوازنې مشروع بېرغونه غوره کړي دي.

حزب التحرير امت له هغه ګډوډي خڅه واپسست

منابع

- ۱- این کلانترین تحریف تاریخی برای امت اسلامی است. انشاءالله که بعد از آمدن خلافت اسلامی، اصلاح تاریخ از کارهای اساسی خواهد بود.
- ۲- شارلی ابدو به فرانسوی: (Charlie Hebdo) به معنای «هفت‌نامه شارلی»، مجله فکاهی چپ‌گرای فرانسوی است که چهارشنبه‌ها منتشر می‌شود.
- ۳- خاور میانه منطقه‌ی استراتیژیک از نظر جغرافیایی و انتزاعی است و ۵۶ درصد از نفت کره‌ی زمین در این منطقه وجود دارد.
- ۴- موافقتنامه‌ی سایکس-پیکو (Sykes-Picot Agreement) یا موافقتنامه‌ی آسیای صغیر توافقی سری میان انگلیس و فرانسه بود که در روز نهم ماه می ۱۹۱۶ در خلال جنگ جهانی اول و با رضایت روسیه برای تقسیم قلمرو خلافت عثمانی منعقد شد.
<https://8am.af/afghanistans-natural-wealth-and-its-impact-on-the-economy>
- ۵- امارات متحده‌ی عربی، بحرین، عراق، عربستان سعودی، عمان، قطر و کویت
<https://www.google.com/maps/place/Israel>
- ۶- راتکو ملادیچ فرمانده نظامی صرب‌های بوسنیا در جریان کشتار سال‌های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۵ بود. او به عنوان «قصاب بوسنی» شناخته می‌شود.
<https://www.middleeasteye.net/opinion/unworthy-victims-western-wars-have-killed-four-million-muslims-1990>
- ۷- <https://abcnews.go.com/US/earth-warming-top-warning-signs-experts/story?id=65721588>
- ۸- <https://abcnews.go.com/International/rapid-melting-greenland-ice-sheet-significant-contributor-risk/story?id=63784264>
- ۹- <https://www.un.org/sustainabledevelopment/blog/2019/05/nature-decline-unprecedented-report>
- ۱۰- [https://www.oxfam.org/en/press-releases/worlds-billionaires-have-more-wealth-46-billion-people#:~:text=The%20world's%202%2C153%20billionaires%20have,WEF\)%20in%20Davos%2C%20Switzerland.&text=The%202022%20richest%20men%20in,all%20the%20women%20in%20Africa](https://www.oxfam.org/en/press-releases/worlds-billionaires-have-more-wealth-46-billion-people#:~:text=The%20world's%202%2C153%20billionaires%20have,WEF)%20in%20Davos%2C%20Switzerland.&text=The%202022%20richest%20men%20in,all%20the%20women%20in%20Africa)
- ۱۱- <https://www.worldometers.info/coronavirus/>
- ۱۲- [https://www.cancer.gov/about-cancer/understanding/statistics#:~:text=The%20cancer%20\(death%20rate%20\(cancer, and%20135.7%20per%20100%2C000%20women](https://www.cancer.gov/about-cancer/understanding/statistics#:~:text=The%20cancer%20(death%20rate%20(cancer, and%20135.7%20per%20100%2C000%20women)
- ۱۳- [https://www.oxfam.org/en/press-releases/worlds-billionaires-have-more-wealth-46-billion-people#:~:text=The%20world's%202%2C153%20billionaires%20have,WEF\)%20in%20Davos%2C%20Switzerland.&text=The%202022%20richest%20men%20in,all%20the%20women%20in%20Africa">https://www.oxfam.org/en/press-releases/worlds-billionaires-have-more-wealth-46-billion-people#:~:text=The%20world's%202%2C153%20billionaires%20have,WEF\)%20in%20Davos%2C%20Switzerland.&text=The%202022%20richest%20men%20in,all%20the%20women%20in%20Africa](#)
- ۱۴- [https://www.oxfam.org/en/press-releases/worlds-billionaires-have-more-wealth-46-billion-people#:~:text=The%20world's%202%2C153%20billionaires%20have,WEF\)%20in%20Davos%2C%20Switzerland.&text=The%202022%20richest%20men%20in,all%20the%20women%20in%20Africa">https://www.oxfam.org/en/press-releases/worlds-billionaires-have-more-wealth-46-billion-people#:~:text=The%20world's%202%2C153%20billionaires%20have,WEF\)%20in%20Davos%2C%20Switzerland.&text=The%202022%20richest%20men%20in,all%20the%20women%20in%20Africa](#)
- ۱۵- [https://www.oxfam.org/en/press-releases/worlds-billionaires-have-more-wealth-46-billion-people#:~:text=The%20world's%202%2C153%20billionaires%20have,WEF\)%20in%20Davos%2C%20Switzerland.&text=The%202022%20richest%20men%20in,all%20the%20women%20in%20Africa">https://www.oxfam.org/en/press-releases/worlds-billionaires-have-more-wealth-46-billion-people#:~:text=The%20world's%202%2C153%20billionaires%20have,WEF\)%20in%20Davos%2C%20Switzerland.&text=The%202022%20richest%20men%20in,all%20the%20women%20in%20Africa](#)

این کتاب بیشتر به معرفی حزب التحریر پرداخته که یک حزب اسلامی و سیاسی است. این حزب به اساس دلایل شرعی به فعالیت آغاز کرده که اساسی‌ترین وظیفه آن امر به کارهای نیک و معروف و نهی از کارهای بد و منکر در جامعه می‌باشد. سال‌هاست که در بین مسلمان‌ها فعالیت داشته و جوانان مسلمان زیادی را به خاطر این هدف تربیت می‌کند.

جهت مطالعه کامل این کتاب به آدرس ذیل مراجعه نمایید:

**لَتُنْتَقَضَنَّ عُرْيَ الْإِسْلَامِ عُرْوَةً عُرْوَةً فَكُلَّمَا انتَقَضَتْ عُرْوَةً تَشَبَّثُ النَّاسُ بِالَّتِي تَلِيهَا، فَأَوْلُهُنَّ نَقْضًا
الْحُكْمُ، وَآخِرُهُنَّ الصَّلَاةُ**

احمد و حکیم

ترجمه: حلقه های اسلام یکی پی دیگری شکسته خواهد شد، هرگاه یک حلقه نابود شود، مردم به آن
چه نزدیک آن است چنگ می زندند: اول آن از بین رفتن حکومت و آخر آن نماز است.

امّت مجله

www.ummatproduction.com